

Dziennik Urzędowy C 247 E

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 52

15 października 2009

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

Parlament Europejski

SESJA 2008 – 2009

Posiedzenia od 9 do 10 kwietnia 2008 r.

TEKSTY PRZYJĘTE

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 138 E z 5.6.2008.

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Parlament Europejski

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

(2009/C 247 E/01)	Metody zarządzania opartego na prawach połowowych stosowane w rybactwie Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie metod zarządzania opartego na prawach połowowych stosowanych w rybactwie (2007/2111(INI))	1
(2009/C 247 E/02)	Tybet Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie Tybetu	5
(2009/C 247 E/03)	Sprawozdanie o postępach Chorwacji w 2007 r. Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie sprawozdania o postępach Chorwacji w 2007 r. (2007/2267(INI))	7
(2009/C 247 E/04)	Zwalczanie nowotworów w rozszerzonej Unii Europejskiej Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie zwalczania nowotworów w rozszerzonej Unii Europejskiej	11

PL

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

(2009/C 247 E/05)	Średniookresowy przegląd szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie średniookresowego przeglądu szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego (2007/2204(INI))	18
(2009/C 247 E/06)	Przemysł kulturowy w Europie Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie przemysłu kulturalnego w Europie (2007/2153(INI))	25
(2009/C 247 E/07)	Europejska agenda kultury w dobie globalizacji Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie europejskiej agendy kultury w dobie globalizacji (2007/2211(INI))	32
(2009/C 247 E/08)	Adaptacja do zmian klimatycznych w Europie – warianty działań na szczeblu UE Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie zielonej księgi Komisji dotyczącej „Adaptacji do zmian klimatycznych w Europie – warianty działań na szczeblu UE” (COM(2007)0354)	41
(2009/C 247 E/09)	Wprowadzenie napisów (subtitles) do wszystkich programów telewizji publicznych w UE Oświadczenie w sprawie wprowadzenia napisów (subtitles) do wszystkich programów telewizji publicznych w UE	48

III Akty przygotowawcze

Parlament Europejski

Środa, 9 kwietnia 2008 r.

(2009/C 247 E/10)	Zatwierdzenie nominacji Androuli Vassiliou na członka Komisji Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 kwietnia 2008 r. w sprawie zatwierdzenia nominacji pani Androuli Vassiliou na członka Komisji	50
-------------------	--	----

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

(2009/C 247 E/11)	Wymagania dotyczące zdrowia zwierząt stosowane do niehandlowego przemieszczania zwierząt domowych ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt stosowanych do niehandlowego przemieszczania zwierząt domowych w odniesieniu do przedłużenia okresu przejściowego (COM(2007)0572 — C6-0334/2007 — 2007/0202(COD))	51
	P6_TC1-COD(2007)0202 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 10 kwietnia 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr .../2008 Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt stosowanych do niehandlowego przemieszczania zwierząt domowych w odniesieniu do przedłużenia okresu przejściowego	51
(2009/C 247 E/12)	Europejska sieć migracji * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady ustanawiającej Europejską Sieć Migracji (COM(2007)0466 — C6-0303/2007 — 2007/0167(CNS))	52

czwartek 10 kwietnia 2008 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Metody zarządzania opartego na prawach połowowych stosowane w rybnactwie

P6_TA(2008)0113

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie metod zarządzania opartego na prawach połowowych stosowanych w rybnactwie (2007/2111(INI))

(2009/C 247 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnactwa w ramach wspólnej polityki rybnactwa ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie reformy wspólnej polityki rybnackiej („mapa drogowa”) (COM(2002)0181),
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie stosowanych w rybnactwie metod zarządzania opartego na prawach połowowych (COM(2007)0073),
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybnactwa (A6-0060/2008),
- A. mając na uwadze, że w zielonej księdze w sprawie reformy wspólnej polityki rybnackiej (WPRyb) Komisja wyraziła przekonanie, że alternatywne mechanizmy zarządzania mogą odegrać istotną rolę uzupełniającą w zarządzaniu wspólnotowym systemem gospodarki rybnackiej,
- B. mając na uwadze, że Komisja zainicjowała debatę w sprawie stosowanych w rybnactwie metod zarządzania opartego na prawach połowowych (RBM),
- C. mając na uwadze, że w debacie wzięło już udział szereg zainteresowanych podmiotów,
- D. mając na uwadze, że w przeszłości przeprowadzono już wiele badań na temat RBM, jednak żadne z nich nie obejmowało wszystkich przybrzeżnych państw członkowskich UE,
- E. mając jednakże, że wiele badań dotyczyło funkcjonowania i skutków stosowania systemów zarówno w UE, jak i poza jej granicami, które umożliwiają zbywanie praw połowowych w zamian za wartość gospodarczą,

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, str. 1).

czwartek 10 kwietnia 2008 r.

- F. mając na uwadze, że Komisja ogłosiła obecnie przetarg na przeprowadzenie badania,
- G. mając na uwadze, że Komisja oświadczyła, że obecnie nie ma planów zmiany istniejących systemów zarządzania, ale jednocześnie wyraziła zamiar wprowadzenia zmian w funkcjonowaniu wspólnej polityki rybackiej i w związku z tym poszukuje realnych rozwiązań alternatywnych,
- H. mając na uwadze, że obecne systemy zarządzania gospodarką rybacką w Unii Europejskiej, w szczególności system ogólnego dopuszczalnego połowu (TAC) i kwot, nie stanowią odpowiedzi na problemy tego sektora i absolutnie konieczne jest przeprowadzenie w tej sprawie kompleksowej debaty, w której zostaną ocenione pozytywne i negatywne aspekty ewentualnego przyjęcia nowych systemów zarządzania,
- I. mając na uwadze, że należy w związku z tym rozważyć sposoby wprowadzenia ewentualnych ulepszeń w funkcjonowaniu WPRyB (której obecne niedostatki są oczywiste), w szczególności przy pomocy polityki zarządzania gospodarką rybacką,
- J. mając na uwadze, że ewentualne zmiany nie będą zmianami na lepsze, o ile nie zagwarantują eksploatacji zasobów w sposób zapewniający trwałe warunki gospodarcze, środowiskowe i społeczne,
1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja, przewidując konieczne zmiany w obecnej polityce zarządzania, zainicjowała debatę w sprawie RBM;
 2. uważa, że morskie zasoby biologiczne stanowią wspólne dobro publiczne;
 3. uważa, że odnośnych praw nie należy rozumieć jako praw własności, ale jako rodzaj praw do użytkowania czy zbioru, zatem winny one podlegać odpowiednim ograniczeniom;
 4. stwierdza jednak również, że istnieją oddzielne systemy RBM oparte na różnych założeniach:
 - a) dotyczących tego, komu takie prawo należy przyznać, a także warunków jego zbywalności i odsprzedaży w zamian za wartość gospodarczą;
 - b) dotyczących zakresu prawa, zwłaszcza tego, czy jest ono określone w sensie miejsca korzystania z niego, ilości dopuszczalnych połowów lub poniesionego wysiłku;
 5. z zadowoleniem przyjmuje ogłoszenie przez Komisję przetargu na przeprowadzenie kompleksowych badań różnych systemów zarządzania;
 6. stwierdza, że okres przeznaczony na debatę jest zbyt krótki i apeluje o jego przedłużenie, aby zapewnić należyte zbadanie i przeanalizowanie różnych istniejących możliwości oraz ich konsekwencji;
 7. uznaje jednak – nawet przed takim badaniem – fakt funkcjonowania szerokiego wachlarza takich systemów, z których większość (jeśli nie wszystkie) korzysta z jakiejś formy rozumianego najogólniej RBM; uznaje także, że eksperymenty w dziedzinie zarządzania poprzez prawa połowowe w państwach członkowskich, które zastosowały takie systemy, mają bardzo pozytywne konsekwencje pod wieloma względami, na przykład pod względem zmniejszenia zdolności połowowej;
 8. uważa, że podobnie oczywiste jest, iż na szczeblu Wspólnoty i w przynajmniej niektórych państwach członkowskich stosuje się mieszane formy RBM, zarówno w sensie przydziału i zbywalności/odsprzedaży praw, jak i sposobu określania ich zakresu;

czwartek 10 kwietnia 2008 r.

9. dostrzega stopień związanej z tym złożoności oraz trudności, jakie powoduje to przy przechodzeniu na jednolity system, niezależnie od tego, czy jest to realizowane poprzez harmonizację praktyk państw członkowskich, czy też przez administrowanie na szczeblu Wspólnoty;

10. uważa jednak, że trudności te są do pokonania, czego dowodzi fakt wprowadzenia RBM w wielu krajach i regionach, które mają najbardziej rozwinięte sektory gospodarki rybnej na świecie, a biorąc pod uwagę, że system ten mógłby okazać się bardzo przydatny dla zarządzania częścią flot połowowych Wspólnoty, należy mieć przynajmniej na względzie możliwość włączenia go do WPRyB;

11. uważa, że należy upewnić się, jakie będą skutki zmian, zwłaszcza skutki wprowadzenia ogólnospółnotowych indywidualnych kwot zbywalnych (ITQs), dla:

- względnej stabilności i jej roli w utrzymywaniu zdolności do przetrwania społeczności zależnych od rybactwa,
- stopnia koncentracji własności takich praw oraz wynikających z niego konsekwencji społeczno-gospodarczych;
- korzyści, jakie mogłyby przypaść dużym firmom kosztem małych podmiotów lub lokalnych flotylli rybackich;
- obaw o ewentualne dodatkowe związane z tym koszty, tworzenia środków zniechęcających do inwestycji w statki, oprzyrządowanie, bezpieczeństwo i warunki pracy,
- prawdopodobieństwa niedostępności w pierwszym rzędzie kwot podmiotom czynnie zajmującym się rybactwem;
- problemów związanych z uzyskaniem wstępnego przydziału i przekazaniem nieoczekiwanego zysku otrzymującym ten przydział,
- ryzyka nadmiernej koncentracji praw;

12. uważa, że należy rozwiązać problem będący przyczyną tych obaw przed podjęciem jakichkolwiek działań w kierunku stworzenia jednolitego systemu, jak na przykład możliwość — jak wynika z dotychczasowych precedensów — ustalenia limitu akumulowania praw połowowych;

13. uważa, że należy również podkreślić dodatnie aspekty stosowania RBM w rybactwie, będące przedmiotem powszechnej zgody, w tym następujące zagadnienia:

- bardziej zracjonalizowane zarządzanie, ponieważ posiadacze praw bezpośrednio odpowiadają za zarządzanie i przestrzeganie ogólnych zasad, co przyczynia się do istnienia sektora charakteryzującego się większymi zdolnościami w zakresie przedsiębiorczości i mniej uzależnionego od doradztwa ekspertów, pośrednictwa i finansowania ze środków publicznych;
- we flotach, w których stosowany jest ten system, monitorowanie jest prostsze, ponieważ można dokładnie zidentyfikować statki posiadające uprawnienia;
- zmniejsza się liczba odrzutów, ponieważ istnieje możliwość zakupu praw połowowych dotyczących gatunków, w przypadku których kwota jest bardzo mała;
- floty rybackie dążą do tego, aby ich działalność była opłacalna, co zazwyczaj prowadzi do zmniejszenia zdolności połowowych dzięki eliminowaniu starszych i mniej wydajnych jednostek;
- najprostszym sposobem wprowadzenia systemu byłoby przydzielanie kwot odpowiednio do względnej stabilności każdego z państw członkowskich, tak aby taka stabilizacja również nie była zagrożona;

14. zastanawia się również, czy jednolity system RBM byłby w każdym razie odpowiedni dla różnych rodzajów rybołówstwa;

czwartek 10 kwietnia 2008 r.

15. w tym kontekście zwraca uwagę na: odmienne wymogi dla rybackich zasobów jedno- i wielogatunkowych; specyficzną sytuację flotyli tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego;
16. uważa, że w związku z powyższym należy wprowadzić dla flotyli tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego odrębne przepisy poprzez zastosowanie kryteriów związanych z odległością geograficzną od brzegu, albo poprzez przeznaczenie dla nich części kwoty;
17. z zadowoleniem przyjmuje zatem fakt, że Komisja nie ma obecnie zamiaru ingerować w dotychczasowe systemy zarządzania;
18. uważa jednak, że mimo to należy głębiej rozważyć zalety i wady różnych systemów RBM;
19. uważa, że konieczne jest zapobieganie zakłóceniom gospodarczym w sektorze gospodarki rybnej, będącym ze szkodą dla właścicieli małych statków, szczególnie tych, którzy reprezentują tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne;
20. przyznaje, że systemy takie mogą wspierać wydajność ekonomiczną, pod warunkiem, iż są one odpowiednio skonstruowane; zaznacza, że taka wydajność jest jednym z celów każdej polityki gospodarczej i że w interesie WPRyb leży zapewnienie istnienia rentownego sektora gospodarki rybnej, coraz mniej uzależnionego od środków publicznych;
21. stwierdza, że ponieważ polityka rybactwa jest wspólną polityką, mechanizmy zarządzania prawami połowowymi powinny zostać przyjęte na szczeblu wspólnotowym, co umożliwi usprawnienie gospodarowania zasobami połowowymi;
22. uważa, że wydajność ekonomiczna jest cenna jedynie wtedy, gdy wspiera cele WPRyb;
23. wzywa Komisję do dopilnowania, aby wszystkie badania wszczęte przez nią w zakresie RBM ukierunkowane były na:
 - I. uzyskanie pełnego obrazu i analizy systemów zarządzania, jakie obecnie stosowane są w państwach członkowskich,
 - II. przyjrzenie się podstawowym założeniom związanym z RBM, jeśli chodzi:
 - a) o to, komu można przydzielić uprawnienia, komu je zbyć oraz czy można je odsprzedać, wraz z wszelkimi ograniczeniami w tym zakresie, oraz
 - b) o zasięg tych uprawnień, tj. czy są one określone co do miejsca, ilości (wynik) czy wysiłku (nakład) lub kombinacji tych czynników.
 - III. ocenę — przy użyciu dowodów uzyskanych z obowiązujących systemów zarządzania — wydajności każdego z tych założeń w osiągnięciu celów WPRyb w zakresie:
 - a) poprawy warunków życia osób zaangażowanych w działalność rybacką;
 - b) zachowania zrównoważonej ekologii morskiej, która chroni zasoby rybne,
 - c) utrzymania zdolności do przetrwania społeczności zależnych od rybactwa,
 - d) rozmiaru, w jakim system, od czasu swojego powstania, skoncentrował prawo własności połowów i doprowadził do utraty zatrudnienia; oraz
 - e) wydajności gospodarczej sektora gospodarki rybnej;
 - IV. rozpatrzenie tych kwestii oddzielnie pod kątem różnych typów działalności rybackiej prowadzonej zarówno na wodach Wspólnoty, jak i poza nimi;
24. apeluje, aby Komisja przedłużyła okres debaty w tej sprawie;
25. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, regionalnym komitetom doradczym oraz Komitetowi Doradczemu ds. Rybołówstwa i Akwakultury.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

Tybet

P6_TA(2008)0119

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie Tybetu

(2009/C 247 E/02)

Parlament Europejski,

— uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Chin i Tybetu, a w szczególności w sprawie:

- a) dialogu między rządem Chin a wysłannikami Dalajlamy (15 lutego 2007 r.) ⁽¹⁾,
- b) szczytu UE-Chiny – dialogu dotyczącego praw człowieka między UE a Chinami (13 grudnia 2007 r.) ⁽²⁾,
- c) stosunków między Unią Europejską a Chinami (7 września 2006 r.) ⁽³⁾,
- d) funkcjonowania prowadzonych z krajami trzecimi dialogów i konsultacji dotyczących praw człowieka (6 września 2007 r.) ⁽⁴⁾,

— uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że 49. rocznica narodowego powstania tybetańskiego przeciwko chińskiej administracji doprowadziła do masowych demonstracji tybetańskich mnichów, mniszek i zwykłych Tybetańczyków, protestujących przeciwko represjom ze strony Chin,
- B. mając na uwadze, że według władz chińskich śmierć poniosło 20 osób; mając na uwadze, że według innych źródeł w starciach tych zginęło ponad 140 Tybetańczyków, a dziesiątki osób zaaresztowano,
- C. mając na uwadze, że chiński rząd ogłosił stan wyjątkowy, a także zamknął sklepy i świątynie w Lhasie i w innych miastach oraz skierował do Tybetu liczne uzbrojone oddziały policji i wojska z pozostałej części Chin,
- D. mając na uwadze, że Jego Świątobliwość Dalajlama określił przesadną reakcję Chin jako „kulturowe ludobójstwo” i równocześnie wezwał Tybetańczyków, aby „nie stosowali przemocy i nie zbaczali z tej drogi, jakkolwiek poważna byłaby sytuacja” ⁽⁵⁾; mając na uwadze, że Jego Świątobliwość Dalajlama nie żąda niezależności Tybetu, a tylko rozwiązania pośredniego, jakim jest prawdziwa kulturowa i polityczna autonomia oraz wolność wyznania, i że Parlament Europejski popiera to stanowisko,
- E. mając na uwadze, że jedynie środki pokojowe i szczery dialog mogą doprowadzić do trwałego porozumienia,
- F. mając na uwadze, że – poza oficjalną wizytą prasy międzynarodowej zorganizowaną przez chiński rząd – prasie międzynarodowej odmówiono dostępu do regionu Tybetu w celu przedstawienia relacji z mających tam miejsce wydarzeń, a wszyscy dziennikarze zostali wydalen; mając na uwadze, że wspomniana wizyta prasy międzynarodowej była ściśle kontrolowana, a uczestniczącym w niej dziennikarzom odmówiono nieograniczonych kontaktów z ludnością Tybetu,
- G. mając na uwadze, że prawdopodobnie chiński rząd blokuje dostęp do zagranicznych stron internetowych wewnątrz Chin oraz cenzuruje zagraniczne programy telewizyjne na temat sytuacji w Tybecie,

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, str. 554.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0622.

⁽³⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, str. 219.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0381.

⁽⁵⁾ Oświadczenie wydane w dniu 6 kwietnia 2008 r.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

- H. przekonany, że Igrzyska Olimpijskie w Pekinie stanowią dla Chin wyjątkową okazję do otwarcia się na świat i vice versa oraz do pokazania, że mogą one dotrzymać zobowiązań odnośnie do promowania podstawowych praw wszystkich Chińczyków bez ich rozróżniania,
- I. mając na uwadze, że ustanowiony w 2000 r. dialog dotyczący praw człowieka między UE a Chinami nie dał oczekiwanych rezultatów;
1. stanowczo potępia brutalne represje chińskich służb bezpieczeństwa wobec tybetańskich demonstrantów oraz wszelkie akty przemocy niezależnie od źródła ich pochodzenia, jakie miały miejsce na ulicach Lhasy i gdzie indziej w Tybecie, oraz składa wyrazy szczerego współczucia rodzinom ofiar;
 2. wzywa rząd Chin do zagwarantowania odpowiedniej opieki medycznej rannym Tybetańczykom i pomocy prawnej dla aresztowanych Tybetańczyków; apeluje do władz o przedstawienie spisu zatrzymanych, o traktowanie ich zgodnie z międzynarodowymi przepisami w zakresie praw człowieka i o niestosowanie tortur w żadnym przypadku; wzywa do natychmiastowego uwolnienia wszystkich, którzy protestowali w pokojowy sposób korzystając z przysługującego im prawa do wolności wypowiedzi;
 3. krytykuje często dyskryminujące traktowanie mniejszości etnicznych spoza grupy Chińczyków Han; wzywa Chiny do honorowania swoich zobowiązań do przestrzegania praw człowieka i praw mniejszości oraz zasad państwa prawa; nalega, by Chiny nie nadużywały Igrzysk Olimpijskich w 2008 r. poprzez aresztowanie dysydentów, dziennikarzy i obrońców praw człowieka w celu zapobieżenia demonstracjom i relacjom postrzeganym przez władze jako kłopotliwe; wzywa w tym kontekście do natychmiastowego uwolnienia Hu Jia, wybitnego obrońcy praw człowieka, skazanego na trzy i pół roku więzienia pod zarzutem prowadzenia działalności wywrotowej;
 4. domaga się przeprowadzenia pod auspicjami ONZ jawnego i niezależnego dochodzenia w sprawie niedawnych zamieszek i represji w Tybecie; wzywa władze chińskie, aby wydały Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka oraz innym organom ONZ stałe zaproszenie umożliwiające odwiedzanie Tybetu;
 5. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Jego Świątobliwość Dalajlama wezwał Tybetańczyków do protestów bez użycia przemocy i odrzucił wezwania do niezależności Tybetu, proponując w zamian rozwiązanie pośrednie, jakim jest prawdziwa kulturowa i polityczna autonomia oraz wolność wyznania; potwierdza swoje przywiązanie do integralności terytorialnej Chin;
 6. wzywa władze Chin do otwarcia Tybetu dla mediów i dyplomatów, zwłaszcza przedstawicieli UE; domaga się, aby władze Chin niezwłocznie zaprzestały cenzurowania i blokowania dostępu do wiadomości i portali informacyjnych działających za granicą; wzywa do uwolnienia wszystkich dziennikarzy, użytkowników Internetu i cyberdysydentów przetrzymywanych w Chinach za korzystanie z ich prawa do informacji;
 7. wyraża zaniepokojenie z powodu postępującej ekonomicznej marginalizacji narodu tybetańskiego w Tybecie, który musi stawiać czoła rosnącej liczbie robotników napływowych z Chin, odbierających Tybetańczykom miejsca pracy i ziemię; wskazuje na wielką dyskryminację w systemie edukacji, w ramach którego tybetańskie dzieci uczą się swojego ojczystego języka jako języka drugiego;
 8. wzywa Chiny do przestrzegania własnych publicznych zobowiązań odnośnie do praw człowieka i praw mniejszości, demokracji i praworządności, podjętych wraz z decyzją Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego (MKOI) zezwalającą Chinom na organizację igrzysk;
 9. wzywa Chiny do ratyfikacji Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych (ONZ, 1966) bez dalszej zwłoki, a w każdym razie przed rozpoczęciem Igrzysk Olimpijskich; wzywa Pekin do wprowadzenia moratorium na wykonywanie kary śmierci, do czego wezwano go w rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ 62/149 z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie moratorium na wykonywanie kary śmierci;

czwartek 10 kwietnia 2008 r.

10. ubolewa, że podczas sześciu rund rozmów prowadzonych między władzami chińskimi a Jego Świątobliwością Dalajlamą nie udało się uzyskać wyników i wzywa do bezwarunkowego nawiązania konstruktywnego dialogu z myślą o osiągnięciu kompleksowego porozumienia politycznego, obejmującego zrównoważone rozwiązanie dotyczące kulturowej i politycznej autonomii Tybetu oraz wolności wyznania i rzeczywistych praw mniejszości dla Tybetańczyków w innych ościennych prowincjach chińskich;
11. wzywa Radę, a zwłaszcza Prezydencję, do ścisłego śledzenia rozwoju wydarzeń i dopilnowania przyjęcia przez UE spójnego wspólnego stanowiska oraz należytego wdrażania podejmowanych na tej podstawie decyzji oraz uważa, że przedstawiciele dyplomacji UE w Pekinie powinni wystąpić z inicjatywą odwiedzenia regionu w celu przedstawienia Radzie sprawozdania w sprawie aktualnego stanu rzeczy;
12. w związku z tym ponawia swój apel do Rady dotyczący mianowania specjalnego wysłannika ds. Tybetu w celu ułatwienia dialogu między stronami oraz ścisłego monitorowania przebiegu negocjacji po ich wznowieniu;
13. podziela stwierdzenie Jego Świątobliwości Dalajlamy, że Igrzyska Olimpijskie są wielką szansą na wolność dla całej ludności Chin;
14. wzywa urzędującą Prezydencję UE do wypracowania wspólnego stanowiska UE dotyczącego obecności szefów rządów i przywódców państw oraz Wysokiego Przedstawiciela UE podczas ceremonii otwarcia Igrzysk Olimpijskich, z ewentualnym brakiem tej obecności w przypadku niewznowienia dialogu między władzami Chin a Jego Świątobliwością Dalajlamą;
15. wzywa Chińską Republikę Ludową, by zaprzestała sprawdzania i oceniania sportowców mających wziąć udział w igrzyskach na podstawie ich poglądów politycznych oraz nie groziła wykluczeniem ich z udziału w Olimpiadzie, gdyby ich opinie odbiegały od oficjalnego stanowiska chińskiego rządu;
16. oczekuje wizyty Jego Świątobliwości Dalajlamy w Parlamencie Europejskim w celu wystąpienia na posiedzeniu plenarnym pod koniec 2008 r. i wzywa swoją Konferencję Przewodniczących do zbadania możliwości przyspieszenia tej wizyty;
17. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentom państw kandydujących, prezydentowi i premierowi Chińskiej Republiki Ludowej, przewodniczącemu Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych, Międzynarodowemu Komitetowi Olimpijskiemu oraz Jego Świątobliwości Dalajlamie.

Sprawozdanie o postępach Chorwacji w 2007 r.

P6_TA(2008)0120

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie sprawozdania o postępach Chorwacji w 2007 r. (2007/2267(INI))

(2009/C 247 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając decyzję Rady z dnia 3 października 2005 r. o otwarciu negocjacji akcesyjnych z Chorwacją,
- uwzględniając rezolucję z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie sprawozdania o postępach Chorwacji w 2006 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie o postępach Chorwacji w 2007 r. opublikowane przez Komisję dnia 6 listopada 2007 r. (SEC(2007)1431),

⁽¹⁾ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, str. 675.

czwartek 10 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając wnioski Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 10 grudnia 2007 r. dotyczące Chorwacji,
 - icznych w Chorwacji w dniach 6–7 lutego 2008 r.,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - icznych (A6-0048/2008),
- A. mając na uwadze, że Chorwacja jest już daleko na drodze ku pełnemu członkostwu w UE, nadal wypełnia kryteria kopenhaskie i z powodzeniem realizuje porozumienie o stabilizacji i stowarzyszeniu;
- B. mając na uwadze, że Chorwacja jest demokratycznym państwem europejskim, wspierającym integrację europejską i oddanym sprawie przezwyciężenia istniejących podziałów i osiągnięcia pojednania między narodami, co pociąga za sobą dobrowolne przekazanie kompetencji w niektórych kluczowych obszarach polityki, a także mając na uwadze, że Chorwacja z powodzeniem podjęła w tym kierunku znaczne wysiłki, które przyniosły wymierne rezultaty,
- C. mając na uwadze szersze konsekwencje regionalne procesu przystąpienia Chorwacji do UE, który jest postrzegany jako sprawdzian zobowiązań podjętych przez UE na rzecz Bałkanów Zachodnich i może stać się znaczącym bodźcem dla pozostałych zainteresowanych państw,
- D. mając na uwadze, że Chorwacja w sposób ciągły spełnia polityczne kryteria kopenhaskie, że stwierdza się poprawne funkcjonowanie jej gospodarki rynkowej oraz że bez większych trudności poczyniła ona duże postępy we wdrażaniu układu o stabilizacji i stowarzyszeniu;
- E. mając na uwadze, że poważne zaangażowanie Chorwacji w negocjacje akcesyjne przyniosło rezultaty i dobrze wróży procesowi integracji z UE zarówno Chorwacji, jak również pozostałych krajów regionu,
- F. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich dwóch lat negocjacji Chorwacja poczyniła znaczne i godne pochwały postępy w większości obszarów objętych prawem wspólnotowym,
- G. mając na uwadze, że zanim Chorwacja będzie mogła przystąpić do Unii Europejskiej wymagane są wzmożone starania i nowe polityczne zaangażowanie w celu rozwiązania problemów w niektórych z bardziej skomplikowanych sektorów, gdzie konieczne są poważne reformy,
- H. mając na uwadze, że konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Salonikach z 2003 r. wskazują, że przyszłość wszystkich krajów Bałkanów Zachodnich leży w rzeczywistości w Unii Europejskiej, co potwierdziły późniejsze rezolucje Parlamentu,
- I. mając na uwadze, że oświadczenie wydane przez UE oraz kraje Bałkanów Zachodnich, przyjęte jednoznacznie przez ministrów spraw zagranicznych Unii Europejskiej i krajów Bałkanów Zachodnich w dniu 11 marca 2006 r. w Salzburgu, podkreśla znaczenie stosunków dobrosąsiedzkich oraz potrzebę znalezienia wzajemnie akceptowanego rozwiązania dla nierozstrzygniętych kwestii z krajami ościennymi,
1. gratuluje chorwackim władzom osiągniętych do tej pory pozytywnych rezultatów, zwłaszcza jeśli chodzi o liczbę otwartych rozdziałów negocjacyjnych;
 2. uważa, że celem trwających negocjacji akcesyjnych jest uzgodnienie środków, które mogą okazać się konieczne w celu ułatwienia integracji, przy jasnym zobowiązaniu kraju kandydującego do przyjęcia i wdrożenia dorobku prawnego oraz przystąpienia do celów politycznych określonych w traktatach, natomiast negocjacje nie powinny być wykorzystywane jako środek nacisku w rozwiązywaniu dwustronnych sporów politycznych, które nie wchodzą w zakres dorobku i celów procesu akcesyjnego;
 3. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Chorwacja dokonała dużego postępu w spełnianiu kryteriów pozwalających na otwarcie nowych rozdziałów i wspiera chorwacki rząd i parlament w wysiłkach w celu sprostania kryteriom, których spełnienie jest konieczne do otwarcia pozostałych rozdziałów;

czwartek 10 kwietnia 2008 r.

4. z zadowoleniem odnotowuje, że wiele chorwackich aktów prawnych jest zgodnych ze standardami UE, ale przypomina władzom chorwackim, że obecnie najważniejsze jest przyspieszenie procesu zwiększania możliwości administracji, tak aby była ona w stanie wdrożyć nowe przepisy; wzywa w związku z tym władze chorwackie do otwarcia tego procesu i zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w nadzór nad wdrażaniem przepisów;
5. domaga się, aby Chorwacja przyspieszyła proces reformy sektora publicznego na szczeblu samorządów lokalnych i regionalnych, oraz zapewniła zasoby konieczne do wdrożenia tych reform oraz szkolenia w tym zakresie;
6. pochwała kroki podjęte w kierunku reformy istotnej dziedziny, jaką jest wymiar sprawiedliwości, lecz podziela opinię Komisji, że konieczne są dalsze postępy, zwłaszcza w zakresie:
 - dalszego zmniejszenia liczby zaległych i nierozstrzygniętych spraw, zwłaszcza poprzez żywsze zachęcanie sędziów do korzystania z alternatywnych metod rozstrzygania sporów;
 - zwiększenia niezależności, bezstronności i profesjonalizmu sędziów, w szczególności jeśli chodzi o nominacje i kierowanie karierami sędziów oraz adwokatów, w tym szkolenia;
 - nadania nowego impulsu procesowi racjonalizacji systemu sądownictwa i zapewnienia, że inwestycje w infrastrukturę są zgodne z niedawno opracowaną „mapą sądową”;
7. gratuluje chorwackim władzom nieustannych wysiłków w celu bezstronnego osądzenia zbrodni wojennych przed sądami krajowymi, oraz nalega, aby sprawowały nieustanną kontrolę w celu uniknięcia ryzyka wydawania wyroków dyktowanych uprzedzeniami etnicznymi oraz aby zapewniły wszelkie środki konieczne dla ochrony rzetelności postępowania sądowego; w tym kontekście domaga się pilnych dodatkowych środków ochrony świadków, włącznie z przyjęciem zaostrzonych przepisów prawnych;
8. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Chorwacja kontynuuje swą pełną współpracę z Międzynarodowym Trybunałem Karnym dla Byłej Jugosławii (MTKJ); jest jednak zaniepokojony negatywnym wpływem wyroków MTKJ w sprawie zbrodni wojennych popełnionych w Vukovarze na opinię publiczną w Chorwacji;
9. w tym kontekście wzywa władze chorwackie do zapewnienia ścisłego przestrzegania warunków tymczasowego zwolnienia oskarżonych przed MTKJ;
10. przychylnie odnosi się do wzmocnienia mandatu Urzędu ds. Zwalczenia Korupcji i Przemoczości Zorganizowanej (USKOK) oraz zwiększonej liczby ścigania w sprawach o korupcję oraz oczekuje pozytywnych rezultatów dochodzeń w sprawach dotyczących korupcji na wysokim szczeblu; apeluje o podtrzymanie tych wysiłków w celu likwidacji – w niektórych przypadkach niedopuszczalnie wysokiego – poziomu korupcji, który szkodzi rozwojowi gospodarczemu kraju;
11. gratuluje Chorwacji wzorowego prawa konstytucyjnego o mniejszościach narodowych i składa jej wyrazy uznania za kroki podjęte w celu ułatwienia włączenia mniejszości w główny nurt życia społecznego i politycznego;
12. z zadowoleniem przyjmuje ważną decyzję, jaką było powołanie przedstawiciela mniejszości serbskiej na stanowisko wicepremiera odpowiedzialnego za rozwój regionalny, odbudowę i powrót uchodźców;
13. zachęca rząd i parlament do poczynienia wysiłków na rzecz zagwarantowania likwidacji wszelkich form dyskryminacji i uprzedzeń, w tym wobec społeczności romskiej; w tym kontekście wzywa rząd do przyjęcia globalnej strategii przeciwko dyskryminacji oraz do jej skutecznego wdrożenia na szczeblu krajowym i lokalnym;

czwartek 10 kwietnia 2008 r.

14. przypomina ponadto o konieczności zapewnienia skutecznego wdrożenia prawa konstytucyjnego o mniejszościach narodowych, zwłaszcza jeśli chodzi o dwujęzyczne nauczanie w szkołach i dwujęzyczność w administracji publicznej oraz planowane gwarancje zatrudnienia dotyczące wystarczającego reprezentowania mniejszości w wymiarze sprawiedliwości i administracji publicznej; wzywa Komisję do zapewnienia zwrócenia właściwej uwagi na wdrożenie przepisów CLNM w ramach instrumentu pomocy przedakcesyjnej (IPA);
15. uważa, że międzynarodowe środki budowy zaufania są kluczowym elementem dla zapewnienia stabilności kraju i ogólnie obszaru bałkańskiego;
16. jest zdania, że system edukacyjny Chorwacji powinien zdecydowanie promować większą integrację i spójność społeczeństwa chorwackiego, przy jednoczesnym zachowaniu i wspieraniu tradycji kulturowej i społecznej każdej grupy narodowościowej;
17. apeluje o trwałą reintegrację uchodźców wojennych, oraz podkreśla w związku z tym konieczność przygotowania i terminowego zapewnienia mieszkań, zatrudnienia i opieki społecznej uchodźcom, odpowiednio do potrzeb;
18. z zadowoleniem zauważa trwały wzrost odnotowany przez chorwacką gospodarkę; ma nadzieję, że wzrost ten przyczyni się do zwiększenia szans znalezienia zatrudnienia; pochwała pracę wykonaną w ramach projektu Hitrorez polegającą na redukcji obciążenia administracyjnego przedsiębiorców i oczekuje podobnych rezultatów w innych sektorach;
19. z zadowoleniem przyjmuje reformy podjęte w sektorze ochrony środowiska; wzywa rząd do rozważenia środków i strategii politycznych podejmujących kwestię szkodliwych skutków zmian klimatycznych zgodnie z celami UE; apeluje o podjęcie bardziej kompleksowego dialogu międzysektorowego celem zapewnienia zrównoważonego pod względem ekologicznym rozwoju;
20. wzywa władze chorwackie do dokonania ponownej oceny wydajności obecnego systemu środków ochrony środowiska, w tym kwestii rozwoju nadmorskich stacji uzdatniania wód, segregacji odpadów, zakładów termicznego przekształcania odpadów oraz likwidacji nielegalnych składowisk śmieci, a także do poprawy koordynacji między wszystkimi odpowiedzialnymi organami; w tym kontekście wzywa również do przeprowadzenia kampanii uświadamiającej, zwracającej uwagę opinii publicznej na kwestie środowiskowe;
21. z zadowoleniem przyjmuje przedakcesyjny program gospodarczy Chorwacji i zauważa, że przewidywał on przyjęcie w marcu 2008 r. długo opóźnianego krajowego programu restrukturyzacji przemysłu stocznioowego; przypomina chorwackim władzom, że postępy w tej dziedzinie, oprócz faktu, że jest to jeden z wymogów układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, mają kluczowe znaczenie dla negocjacji akcesyjnych; wzywa Komisję do ułatwienia za pomocą IPA realizacji programu restrukturyzacji;
22. podkreśla, że nowe przepisy powinny zostać szybko wprowadzone w życie, ponieważ zapewniają wiarygodny miernik gotowości kraju do członkostwa, gotowości ocenianej w oparciu o fakty, a nie tylko na podstawie przyjętego ustawodawstwa, zwłaszcza jeśli chodzi o reformę systemu sądownictwa, zwalczanie korupcji i reformy gospodarcze;
23. wzywa rząd chorwacki do zagwarantowania zgodności publikacji zaproszeń do składania ofert z prawem wspólnotowym;
24. z niepokojem przyjął wiadomość o niedawnej krytyce wygłoszonej przez Komisję dotyczącej jakości zarządzania funduszami UE przez władze chorwackie i w związku z tym nalega, aby z pomocą Komisji zidentyfikowano i rozwiązano w trybie pilnym problem niewydolności administracyjnej, tak aby można było znieść czasowe zawieszenie podpisywania umów w ramach programu PHARE 2006 (dysponującego całkowitym budżetem w wysokości 68,5 mln EUR), a także przywrócić początkową sumę przewidzianą na rok obrachunkowy 2008 w ramach elementu 1 IPA w następstwie zmniejszenia kwoty o 5 mln EUR;
25. jeżeli chodzi o nadal nierozwiązane kwestie dwustronne przypomina wszystkim zainteresowanym stronom o zasadzie „pacta sunt servanda”;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

26. z zadowoleniem przyjmuje decyzję parlamentu chorwackiego z dnia 13 marca 2008 r. o niestosowaniu strefy ochrony ekologicznej i połowowej wobec państw członkowskich UE do momentu osiągnięcia porozumienia w duchu UE; wyraża przekonanie, że ponieważ problem ten został ostatecznie rozwiązany, będzie możliwe szybkie podjęcie decyzji otwarcia nowych rozdziałów;
27. z zadowoleniem przyjmuje okazaną przez Chorwację gotowość rozwiązania wszystkich nierozstrzygniętych konfliktów granicznych z Czarnogórą, o czym świadczy porozumienie osiągnięte pomiędzy premierami dnia 12 marca 2008 r.; z zadowoleniem przyjmuje ponadto nieformalne porozumienie ogólne osiągnięte przez premierów Chorwacji i Słowenii w sprawie arbitrażu, oraz zwraca się do obydwu stron o wdrożenie tego porozumienia i wsparcie wyników arbitrażu decyzją parlamentów obu krajów;
28. zauważa, że podejmowanie kwestii związanych w szczególności z granicami zostało określone jako priorytet Chorwacji w jej partnerstwie dla członkostwa; wyraża w związku z tym zaniepokojenie z powodu rozpoczęcia budowy mostu na półwysep Pelješac w październiku 2007 r. pomimo protestu Bośni i Hercegowiny dotyczącego nieokreślonych granic morskich; odnotowuje, że prace budowlane dotyczące tego projektu zostały obecnie wstrzymane i wzywa oba państwa, aby wynegocjowały rozwiązanie tego problemu;
29. pochwala Chorwację za nieustające postępy w dziedzinie współpracy regionalnej, a jednocześnie wzywa do kontynuowania tych wysiłków w dziedzinie stosunków dobrosąsiedzkich, ponieważ oba te obszary mają podstawowe znaczenie dla integracji europejskiej;
30. wzywa Chorwację do utrzymania tego konstruktywnego podejścia i dalszego odgrywania pozytywnej roli w regionie w celu wsparcia i wzmocnienia stabilizacji Bośni i Hercegowiny;
31. podziela pogląd Komisji, że zwiększone wysiłki ze strony Chorwacji i stałe wsparcie ze strony instytucji UE umożliwią zakończenie negocjacji akcesyjnych w 2009 r.;
32. wzywa w tym kontekście Komisję do podjęcia intensywniejszych wysiłków i zwiększenia środków przyznanych na przygotowanie, opracowanie i sfinalizowanie materiałów negocjacyjnych, aby UE mogła szybko i skutecznie zareagować na postępy poczynione przez Chorwację w zakresie otwierania i zamykania kolejnych rozdziałów;
33. domaga się, aby władze chorwackie włączyły w proces przystąpienia do UE organizacje społeczeństwa obywatelskiego (organizacje pozarządowe, środowisko akademickie, związki zawodowe);
34. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich i Chorwacji.

Zwalczanie nowotworów w rozszerzonej Unii Europejskiej

P6_TA(2008)0121

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie zwalczania nowotworów w rozszerzonej Unii Europejskiej

(2009/C 247 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 152 traktatu,
- uwzględniając art. 163–173 traktatu,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1350/2007/WE z dnia 23 października 2007 r. ustanawiającą drugi wspólnotowy program działań w dziedzinie zdrowia na lata 2008–2013 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 20.11.2007, str. 3.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając białą księgę Komisji pt. „Razem na rzecz zdrowia: Strategiczne podejście dla UE na lata 2008–2013” (COM(2007)0630),
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1982/2006/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/37/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy ⁽²⁾,
- uwzględniając zleczone przez Światową Organizację Zdrowia (WHO) sprawozdania w sprawie nowotworów, a w szczególności w sprawie zagrożeń dla zdrowia dzieci wynikających z narażenia na działanie substancji chemicznych ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1901/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie produktów leczniczych stosowanych w pediatrii ⁽⁴⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady 2003/878/WE z dnia 2 grudnia 2003 r. w sprawie badań przesiewowych pod kątem nowotworów ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie europejskiej strategii na rzecz środowiska i zdrowia (COM(2003)0338) oraz komunikat Komisji w sprawie europejskiego planu działania na rzecz środowiska i zdrowia na lata 2004–2010 (COM(2004)0416),
- uwzględniając swoją z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie wspólnotowej strategii na rzecz bezpieczeństwa i higieny pracy na lata 2007–2012 ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoje oświadczenie pisemne z dnia 11 października 2007 r. w sprawie potrzeby szeroko zakrojonej strategii kontroli zachorowań na nowotwory ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2006 r. w sprawie raka piersi w rozszerzonej Unii Europejskiej ⁽⁸⁾,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 646/96/WE z dnia 29 marca 1996 r. wspólnotowy plan zwalczania nowotworów w ramach działań w dziedzinie zdrowia publicznego (1996–2000) ⁽⁹⁾,
- uwzględniając art. 88a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/83/WE z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu dotyczącego produktów leczniczych stosowanych u ludzi ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2004/513/WE z dnia 2 czerwca 2004 r. w sprawie zawarcia ramowej konwencji antytytoniowej WHO ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 50.

⁽³⁾ Zasady oceny zagrożeń dla zdrowia dzieci (Principles for Evaluating Health Risks in Children), WHO, 2006 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 327 z 16.12.2003, str. 34.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte dnia 15.1.2008, P6_TA(2008)0009.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte dnia 11.10.2007, P6_TA(2007)0434.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 313 E z 20.12.2006, str. 273.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 95 z 16.04.1996, str. 9.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 67. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2008/29/WE (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, str. 51).

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 213 z 15.06.2004, str. 8.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

- A. mając na uwadze, że – jak szacuje Międzynarodowa Agencja Badań nad Rakiem (IARC) – w ciągu całego życia u co trzeciego Europejczyka diagnozuje się chorobę nowotworową, a co czwarty Europejczyk na nią umiera,
- B. mając na uwadze, że w 2006 r. w Unii Europejskiej odnotowano prawie 2,3 miliona nowych przypadków nowotworów i ponad milion spowodowanych nimi zgonów; mając na uwadze, że największą przyczyną zgonów spowodował rak płuc, jelita grubego i piersi,
- C. mając na uwadze, że nowotwory są wywoływane przez wiele czynników w różnych stadiach, a zatem potrzebny jest nowy model zapobiegania chorobom nowotworowym, uwzględniający w równym stopniu przyczyny związane ze stylem życia, jak i przyczyny natury zawodowej i środowiskowej w sposób odzwierciedlający rzeczywiste łączne skutki wywołane przez rozmaite przyczyny zamiast skupiania się na pojedynczych przyczynach,
- D. mając na uwadze, że według najnowszego badania przeprowadzonego przez związki zawodowe co najmniej 8 % zgonów z powodu nowotworów w skali roku jest bezpośrednio spowodowanych narażeniem na substancje rakotwórcze w miejscu pracy; mając na uwadze, że ekspozycji takiej można uniknąć zastępując substancje rakotwórcze substancjami mniej szkodliwymi; mając na uwadze, że pracodawcy są ponadto prawnie zobligowani do zastępowania w miarę możliwości substancji rakotwórczych innymi, jednak przepisy te są niestety źle wdrażane i egzekwowane, co jest nie do przyjęcia,
- E. mając na uwadze, że substancje powodujące zaburzenia endokrynologiczne mogą odgrywać ważną rolę w powstawaniu nowotworów, na przykład w przypadku raka piersi lub raka jąder, wymagają zatem konkretnych działań,
- F. mając na uwadze, że starzenie się mieszkańców Unii to jedna z przyczyn wzrostu obciążenia nowotworami w całej Unii,
- G. mając na uwadze, że w nowych państwach członkowskich umieralność z powodów nowotworów jest wyższa niż w UE-15,
- H. mając na uwadze, że do przyczyn poważnych różnic w wysokości wskaźnika pięcioletniej przeżywalności w przypadku większości nowotworów w całej Europie należą zaskakujące i będące nie do przyjęcia różnice dotyczące jakości zaplecza przeznaczonego do leczenia nowotworów, programów badań przesiewowych, opartych na dowodach naukowych przewodników najlepszych praktycznych wzorców, sprzętu do radioterapii, a także dostępności leków antynowotworowych,
- I. mając na uwadze, że w swoim wyżej wymienionym oświadczeniu pisemnym w sprawie potrzeby szeroko zakrojonej strategii kontroli zachorowań na nowotwory Parlament wzywa Radę i Komisję do przygotowania kompleksowej strategii zwalczania nowotworów, uwzględniającej cztery podstawowe czynniki w tym zakresie: a) zapobieganie, b) wczesne wykrywanie, c) diagnozę, leczenie oraz dalszą opiekę i d) opiekę paliatywną,
- J. mając na uwadze, że w okresie objętym planem działań Komisji w zakresie zwalczania nowotworów (Europa przeciwko nowotworom, ostatnio obejmującym lata 1996-2002), w wielu krajach odnotowano pozytywne tendencje kształtowania się wskaźnika umieralności na kilka powszechnie występujących śmiertelnych nowotworów,
- K. mając na uwadze, że – jak szacuje WHO – co najmniej jednej trzeciej wszystkich zachorowań na nowotwory można zapobiec, a profilaktyka oferuje najbardziej wydajną kosztowo długoterminową strategię zwalczania nowotworów; mając także na uwadze, że kolejną jedną trzecią nowotworów można by wyleczyć, gdyby były wcześniej wykryte i stosownie leczone,
- L. mając na uwadze, że krzem krystaliczny został zaklasyfikowany przez WHO jako czynnik rakotwórczy kategorii 1 oraz że 3,2 mln pracowników w UE jest narażonych na działanie tej substancji przynajmniej przez 75 % czasu pracy; mając na uwadze, że uznaje się, iż 2,7 % zgonów wywołanych nowotworami płuc/oskrzeli może być związanych z narażeniem na działanie krzemu krystalicznego w miejscu pracy,
- M. mając na uwadze, że według danych Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) średnio tylko 3 % całkowitego budżetu na ochronę zdrowia w krajach OECD wydaje się obecnie na profilaktykę, a 97 % na opiekę zdrowotną i leczenie, mając na uwadze, że tę poważną dysproporcję należy pilnie usunąć, tym bardziej że co najmniej jednej trzeciej wszystkich zachorowań na raka można by zapobiec,

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

- N. mając na uwadze, że szacuje się, iż 25 % wszystkich zgonów z powodu nowotworów w Unii może być wywołanych paleniem papierosów; a także mając na uwadze, że w skali światowej palenie papierosów powoduje między 80 % a 90 % zgonów na raka,
- O. mając na uwadze, że dobrze opracowany i zarządzany krajowy program zwalczania nowotworów zmniejsza współczynnik zachorowalności i umieralności na raka, w niektórych przypadkach o ponad 70 %, i poprawia jakość życia pacjentów chorych na raka, niezależnie od rodzaju ograniczenia zasobów występującego w danym kraju,
- P. mając na uwadze, że ogólnokrajowe wdrożenie skutecznych programów badań przesiewowych w oparciu o dane dotyczące mieszkańców – zgodnych z europejskimi wytycznymi, jeżeli takowe są już dostępne – znacząco poprawia jakość i dostępność badań przesiewowych w kierunku nowotworów oraz odnośnych usług diagnostycznych i terapeutycznych dla ludności, tym samym zwiększając także możliwości w zakresie zwalczania nowotworów,
- Q. mając na uwadze, że krajowe ewidencje nowotworów we wszystkich państwach członkowskich są istotnym warunkiem dostarczania porównywalnych danych dotyczących nowotworów,
- R. mając na uwadze występujące obecnie w UE niedopuszczalne nierówności w zakresie jakości badań przesiewowych pod kątem nowotworów oraz środków przyjmowanych na ich podstawie, w szczególności w odniesieniu do stosowanych procedur diagnostycznych i włączania tych procedur do polityki zdrowotnej państw członkowskich, a także mając na uwadze, że programy badań przesiewowych ułatwiają wczesną diagnozę, przyczyniającą się do oszczędnego i wymiernego zmniejszenia liczby zachorowań,
- S. mając na uwadze, że nie we wszystkich państwach członkowskich uznaje się specjalizację onkologiczną w medycynie i należy zapewnić ustawiczne kształcenie medyczne,
- T. mając na uwadze, że EudraCT, europejska baza danych dotyczących testów klinicznych w Europejskiej Agencji Leków (EMA), nie jest publicznie dostępna i pacjenci mają trudności ze znalezieniem testów odnoszących się do ich konkretnego przypadku,
- U. mając na uwadze, że złożony charakter nowotworów wymaga lepszej komunikacji między różnymi i licznymi pracownikami służby zdrowia biorącymi udział w leczeniu pacjentów chorych na raka; mając także na uwadze, że jakość życia pacjentów chorych na raka może poprawić opieka psychosocjalna,
- V. mając na uwadze, że pacjenci chorzy na raka nie mają obecnie jednakowego dostępu do informacji medycznej i pilnie potrzebują dalszych informacji w każdym stadium choroby,
1. wzywa Komisję, Radę oraz państwa członkowskie do podjęcia właściwych działań w zakresie profilaktyki, wczesnego wykrywania, diagnozowania i leczenia, w tym opieki paliatywnej, w celu ograniczenia zbliżającego się znacznego wzrostu liczby zachorowań na raka wynikającego ze zmian demograficznych zachodzących w najbliższych dziesięcioleciach, w tym do zapewnienia dostatecznego wsparcia finansowego na rzecz koordynowanych działań i tworzenia potrzebnych zdolności;
 2. wzywa Komisję do utworzenia międzyinstytucjonalnej grupy zadaniowej UE ds. raka (złożonej z członków Komisji, Rady i Parlamentu Europejskiego i odbywającej regularne posiedzenia) do zbierania i wymiany najlepszych praktycznych wzorców w zakresie profilaktyki (łącznie z ograniczeniem stopnia narażenia na działanie substancji rakotwórczych i innych substancji przyczyniających się do rozwoju nowotworów w miejscu pracy i w środowisku naturalnym), badań przesiewowych i leczenia, a także do zajęcia pierwszoplanowego miejsca w działaniach na rzecz poprawy zwalczania nowotworów w Europie; podkreśla, że grupa zadaniowa UE powinna w szczególności promować zarówno nowe działania, jak i dotychczasowe projekty badań przesiewowych, co pomoże zwiększyć odsetek ludności uczestniczącej w badaniach przesiewowych pod kątem nowotworów do co najmniej 50 % w każdym państwie członkowskim do 2018 r.;
 3. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji na rzecz przyjęcia komunikatu w sprawie nowotworów i komunikatu w sprawie rzadkich chorób, planowanego w obu przypadkach w bieżącym roku;
 4. zwraca się do Komisji o dokonywanie regularnych przeglądów Europejskiego kodeksu walki z rakiem i promowania go przy pomocy kampanii uświadamiających, informacyjnych i edukacyjnych skierowanych do konkretnych grup ludności;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

5. nalega, by państwa członkowskie wdrożyły obowiązkową ewidencję nowotworów z wykorzystaniem ujednoliconej europejskiej terminologii, w celu zapewnienia warunków do oceniania – w oparciu o dane dotyczące mieszkańców – programów profilaktyki, badań przesiewowych, leczenia i przeżywalności oraz uzyskania porównywalności danych z poszczególnych państw członkowskich;
6. wzywa Komisję do dokonania przeglądu obowiązującego zalecenia w sprawie badań przesiewowych pod kątem nowotworów w celu uwzględnienia szybkiego rozwoju nowych technologii:
- a) większej liczby rodzajów nowotworów; oraz
 - b) dodatkowych technik wczesnego diagnozowania, o ile są one naukowo uzasadnione;
7. wzywa Komisję do przygotowania dynamicznego, elastycznego i stałego podejścia do walki z rakiem w oparciu o postępy nauki i do powołania w tym celu:
- a) komitetu doradczego ds. zapobiegania nowotworom w celu dokonania oceny dostępnych obecnie dowodów i danych,
 - b) specjalnego komitetu doradczego ds. wczesnego wykrywania nowotworów, aby przyszłe zmiany można było wprowadzać do zalecenia szybko i skutecznie;
8. wzywa Komisję do wspierania krajowych ewidencji nowotworów w ramach sieci drugiego programu działań w zakresie zdrowia publicznego z myślą o przeprowadzeniu ogólnoeuropejskiego badania na temat różnic w zakresie zachorowalności na nowotwory oraz przeżywalności pacjentów;
9. wzywa rządy Republiki Czeskiej i Włoch, które nie ratyfikowały jeszcze ramowej konwencji antytytoniowej WHO, która weszła w życie w lutym 2005 r., do dokonania tej ratyfikacji;
10. wzywa Komisję i wszystkie państwa członkowskie UE do opracowania i wspierania rygorystycznych protokołów i wytycznych przy wdrażaniu ramowej konwencji antytytoniowej i zapewnienia dostępności zasobów jako pomoc dla krajów o niskich dochodach w zakresie ich zobowiązań wynikających z konwencji;
11. wzywa Komisję do pełnienia roli stróża traktatu poprzez podjęcie pilnych działań prawnych przeciwko wszystkim państwom członkowskim nie w pełni wdrażającym dyrektywę 2004/37/WE;
12. wzywa Komisję do podjęcia w stosownych przypadkach działań legislacyjnych oraz zachęcania i popierania inicjatyw z udziałem wielu zainteresowanych stron, mających na celu zapobieganie nowotworom poprzez ograniczenie stopnia narażenia na działanie substancji rakotwórczych i innych substancji przyczyniających się do rozwoju nowotworów w miejscu pracy i w środowisku naturalnym oraz propagowanie zdrowego stylu życia, szczególnie w odniesieniu do głównych czynników ryzyka, tytoniu, alkoholu, otyłości, niezdrowej diety i braku aktywności fizycznej i ochrony przed działaniem promieni słonecznych, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci i młodzieży;
13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania i wdrażania kompleksowej polityki antytytoniowej, obejmującej środowiska wolne od dymu tytoniowego oraz interwencje z zakresu rzucania palenia jako skutecznych metod zmniejszania liczby przypadków palenia tytoniu, a tym samym zapobiegania dużej liczbie zgonów spowodowanych nowotworami zgodnie z rezolucją z dnia 24 października 2007 r. w sprawie zielonej księgi „Ku Europie wolnej od dymu tytoniowego: alternatywne opcje polityki na szczeblu UE”⁽¹⁾, której zalecenia muszą być obecnie w całości wdrożone;
14. wzywa Komisję, państwa członkowskie i Europejską Agencję Chemikaliów w związku z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów⁽²⁾ do przyjęcia jako najwyższego priorytetu do dnia 1 czerwca 2008 r. listy substancji kwalifikujących się jako wzbudzające szczególnie duże obawy, obejmującej substancje rakotwórcze, aby umożliwić zastosowanie art. 33 ust. 2 rozporządzenia w sprawie REACH, pozwalającego konsumentom żądać informacji o substancjach rakotwórczych występujących w wyrobach przeznaczonych dla konsumentów, aby mogli – jeżeli zechcą – unikać takich wyrobów;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte dnia 24.10.2007, P6_TA(2007)0471.

⁽²⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, str. 1. Sprostowanie w Dz.U. L 136 z 29.5.2007, str. 3. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1354/2007 (Dz.U. L 304 z 22.11.2007, str. 1).

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

15. wzywa Komisję do promowania i wspierania inicjatyw na rzecz zapobiegania przywozowi wyrobów zawierających rakotwórcze chemikalia; ponadto wzywa do przyjęcia unijnych środków na rzecz lepszego sprawdzania żywności pod kątem obecności substancji chemicznych, w tym pestycydów;
16. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania przeznaczenia wystarczających zasobów na przeprowadzane na terenie całej UE badania monitorujące ludzi pod kątem biologicznym, aby wykrywać substancje rakotwórcze i inne substancje przyczyniające się do rozwoju nowotworów, umożliwiając w ten sposób pomiar skuteczności prowadzonej polityki;
17. nalega, by Komisja i państwa członkowskie wspierały kampanie informacyjne na temat badań przesiewowych pod kątem nowotworów skierowane do całego społeczeństwa oraz do wszystkich podmiotów opieki zdrowotnej, a także do wymiany najlepszych praktycznych wzorców lub sposobów wczesnego wykrywania w zakresie stosowania środków profilaktycznych, takich jak oszczędne połączenie właściwych testów na wirusa brodawczaka ludzkiego (HPV) jako badań przesiewowych pod kątem raka szyjki macicy i szczepionki HPV, chroniącej młode kobiety przed rakiem szyjki macicy lub testu na antygen gruczołu krokowego (PSA), stosowanego w celu wczesnego wykrywania raka prostaty u mężczyzn powyżej pięćdziesiątego roku życia;
18. wzywa Komisję do wszczęcia dyskusji z Radą na rzecz skutecznej promocji i wdrażania zalecenia w sprawie badań przesiewowych pod kątem nowotworów i w tym celu wzywa również państwa członkowskie, które jeszcze tego nie zrobiły, do wdrożenia tego zalecenia i do opracowania procedur dotyczących wprowadzania w przyszłości ewentualnych zmian w zaleceniu oraz do opracowania programów badań przesiewowych w oparciu o dane dotyczące mieszkańców, zgodnie z europejskimi wytycznymi zapewniania jakości;
19. wzywa Komisję Europejską do zapewnienia średnio- i długookresowego wsparcia naukowego i profesjonalnego na rzecz odpowiedniej i właściwej pomocy państwom członkowskim w działaniu zgodnie z zaleceniem Rady w sprawie badań przesiewowych pod kątem nowotworów i na rzecz monitorowania, oceny i koordynacji działań pilotażowych i ciągłej poprawy jakości;
20. wzywa Komisję do wspierania rozwoju programów europejskiej akredytacji/certyfikacji dotyczącej badań przesiewowych, diagnozy i leczenia nowotworów w oparciu o europejskie wytyczne zapewniania jakości, które mogłyby również służyć za przykład w dalszych dziedzinach z zakresu opieki zdrowotnej;
21. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia na całym swoim terytorium wielodyscyplinarnych zespołów onkologicznych w celu umożliwienia optymalnego, indywidualnego leczenia wszystkich pacjentów i poprawy przygotowania lekarzy onkologów oraz pracowników służby zdrowia w zakresie uznania psychosocjalnych potrzeb pacjentów, aby poprawić jakość życia i obniżyć poziom występowania stanów lękowych i depresji wśród pacjentów chorych na raka;
22. nalega, by Komisja i państwa członkowskie uznały specjalizację onkologiczną w medycynie i zapewniły zgodnie z ustalonymi wytycznymi kształcenie ustawiczne dla lekarzy-onkologów;
23. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zachęcały do opieki paliatywnej i ją promowały oraz aby przygotowały wytyczne dotyczące korzystania z niej;
24. wzywa Komisję do zapewnienia w prawodawstwie wspólnotowym zachęt zarówno dla przemysłu, jak i dla badaczy, mających na celu promowanie prowadzonych badań i zapewnienie nowych, opartych na dowodach leków i metod leczenia w zwalczaniu nowotworów;
25. wzywa Komisję do zapewnienia – poprzez sieci pracowników służby zdrowia – upowszechniania najlepszych praktycznych wzorców w leczeniu i opiece w celu zagwarantowania obywatelom dostępu do najlepszych dostępnych metod leczenia;
26. wzywa Komisję, by wykorzystwała środki z funduszy strukturalnych i z siódmego ramowego programu badań do utworzenia i sfinansowania sieci referencyjnych ds. nowotworów rzadkich i trudnych do leczenia w celu połączenia zasobów i wiedzy fachowej i poprawienia diagnostyki i leczenia;
27. wzywa Komisję do przydziału funduszy w ramach siódmego programu ramowego w celu stymulowania badań i innowacyjności w obszarze podstawowego zapobiegania, badań przesiewowych i wczesnego wykrywania nowotworów oraz nowych leków i kuracji antynowotworowych;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

28. wzywa Radę i Komisję do opracowania normy UE dotyczącej oceny nowych innowacyjnych diagnoz i metod terapii oraz wskazywania najlepszych praktyk klinicznych i medycznych;
29. wzywa Komisję do przydziału funduszy w ramach siódmego programu ramowego w celu stymulowania badań nad przypadkami nowotworów u dzieci;
30. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby leki antynowotworowe były dostępne w jednakowym stopniu dla wszystkich potrzebujących ich pacjentów we wszystkich państwach członkowskich;
31. zachęca Komisję i państwa członkowskie do zbadania w ramach Forum Farmaceutycznego Wysokiego Szczebla, jak można szybciej udostępniać pacjentom innowacyjne ratujące życie leki antynowotworowe dzięki przyspieszeniu szybkiej ścieżki uzyskiwania zezwolenia na wprowadzanie ich do obrotu przy pomocy scentralizowanej procedury UE i przy uwzględnieniu procesu warunkowej wyceny i zwrotu kosztów, zbierając dane dotyczące wartości tych leków od pacjentów żyjących w rzeczywistych warunkach;
32. Wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie najpóźniej do czerwca 2008 r. wniosku zapewniającego dobrą jakość, obiektywność, wiarygodność i nienastawiony na promocję charakter informacji o środkach leczniczych z wielu źródeł;
33. wzywa Komisję do dokonania przeglądu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/20/WE z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie zbliżania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, odnoszących się do wdrożenia zasady dobrej praktyki klinicznej w prowadzeniu badań klinicznych produktów leczniczych, przeznaczonych do stosowania przez człowieka ⁽¹⁾ (dyrektywa o badaniach klinicznych), aby bardziej zachęcać do badań naukowych nad rakiem, a w szczególności do badań przesiewowych i badań nad wczesnym wykrywaniem, jednocześnie uznając wpływ kosztów ponoszonych przez niekomercyjny sektor badawczy, oraz by poprawić dostępność dla pacjentów i ogółu społeczeństwa informacji o przeprowadzanych i zakończonych testach klinicznych;
34. wzywa państwa członkowskie i Komisję do opracowania wytycznych dotyczących wspólnej definicji niepełnosprawności, która mogłaby objąć osoby cierpiące na choroby przewlekłe oraz nowotwory, i wzywa w międzyczasie państwa członkowskie, które jeszcze tego nie zrobiły, do niezwłocznego działania, aby w miarę możliwości objąć te osoby krajową definicją niepełnosprawności;
35. wzywa Komisję do opracowania karty ochrony pacjentów chorych na raka i osób przewlekłe chorych w miejscu pracy, wymagającej od przedsiębiorstw umożliwienia pacjentom utrzymania zatrudnienia w czasie leczenia, a następnie powrotu do normalnej działalności zawodowej;
36. zachęca państwa członkowskie do przyjęcia krajowej Karty Praw Pacjenta zgodnie z europejskimi wytycznymi i do uwzględnienia w rozwoju polityki zdrowotnej udziału i wiedzy pacjenta;
37. wzywa państwa członkowskie i Komisję Europejską do opracowania i nasilenia inicjatyw na rzecz udzielania wsparcia osobom bezpośrednio lub pośrednio dotkniętym rakiem, zwłaszcza poprzez stworzenie i rozwój psychologicznej opieki i wsparcia na terenie całej UE dla pacjentów, którzy wygrali walkę z rakiem;
38. wzywa Komisję do udostępniania pacjentom chorym na nowotwory większej liczby informacji poprzez stymulowanie inicjatyw informujących pacjentów o różnych możliwościach leczenia oraz sposobach dostępu do tych kuracji;
39. zachęca nowe państwa członkowskie, by w większej mierze korzystały z funduszy strukturalnych w celu doskonalenia infrastruktury opieki zdrowotnej, na przykład poprzez wspieranie wdrażania zaleceń Rady w sprawie badań przesiewowych pod kątem nowotworów;
40. popiera prezydentkę słoweńską UE, która uznała walkę z nowotworami za jeden z priorytetów na 2008 r., i wzywa wszystkie przyszłe prezydentki do dalszego uznawania chorób nowotworowych za sprawę najwyższej wagi;
41. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 121 z 1.5.2001, str. 34-44.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

Średniookresowy przegląd szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego

P6_TA(2008)0122

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie średniookresowego przeglądu szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego (2007/2204(INI))

(2009/C 247 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając decyzję nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiającą szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 14 listopada 2006 r. w sprawie strategii tematycznej na rzecz ochrony i zachowania środowiska morskiego ⁽²⁾,
- uwzględniając stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 listopada 2006 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa w sprawie strategii morskiej) ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie strategii tematycznej w sprawie zrównoważonego wykorzystywania zasobów naturalnych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 26 września 2006 r. w sprawie strategii tematycznej w sprawie środowiska miejskiego ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie strategii tematycznej w dziedzinie ochrony gleby ⁽⁶⁾,
- uwzględniając stanowisko z dnia 14 listopada 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy dla ochrony gleby oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 26 września 2006 r. w sprawie strategii tematycznej w sprawie zanieczyszczenia powietrza ⁽⁸⁾,
- uwzględniając stanowisko z dnia 26 września 2006 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jakości powietrza atmosferycznego i w sprawie czystszej powietrza dla Europy ⁽⁹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 13 lutego 2007 r. Strategia tematyczna w sprawie recyklingu odpadów ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając stanowisko z dnia 13 lutego 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odpadów ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając stanowisko z dnia 23 października 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz osiągnięcia zrównoważonego stosowania pestycydów ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, str. 131.

⁽³⁾ Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, str. 86.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, str. 660.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, str. 182.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0504.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0509.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, str. 176.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, str. 102.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, str. 168.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, str. 135.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0444.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając rezolucję z dnia 24 października 2007 r. w sprawie strategii tematycznej w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów ⁽¹⁾,
 - uwzględniając stanowisko z dnia 23 października 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 45 regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego, Komisji Rozwoju Regionalnego i Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0074/2008),
- A. mając na uwadze, że Europa nie weszła jeszcze na drogę naprawę trwałego rozwoju,
- B. mając na uwadze, że Komisja przyznaje, iż nastąpił jedynie ograniczony postęp w podstawowej kwestii włączania aspektów ochrony środowiska do innych obszarów polityki oraz poprawy egzekwowania prawodawstwa Wspólnoty,
- C. mając na uwadze, że Komisja wskazuje na fakt, iż obecnie w wielu obszarach rośnie niekorzystny wpływ na środowisko: zwiększa się poziom emisji gazów cieplarnianych na świecie, rośnie tempo utraty różnorodności biologicznej, zanieczyszczenia wciąż mają poważny wpływ na zdrowie ludzi, w dalszym ciągu zwiększa się ilość odpadów wytwarzanych na obszarze UE, a nasze oddziaływanie na środowisko jest coraz większe; mając na uwadze, że rodzi to poważne pytania o przeciwnie do zamierzonych skutki innych ważnych dziedzin polityki UE,
- D. mając na uwadze, że dopóki aspekty ochrony środowiska nie zostaną w pełni włączone do wszystkich głównych obszarów polityki, dopóty mało prawdopodobne będzie osiągnięcie kiedykolwiek trwałego rozwoju,
- E. mając na uwadze, że czyste i zdrowe środowisko ma zasadnicze znaczenie dla dobrobytu i dobrych warunków społecznych,
- F. mając na uwadze, że dobrze opracowana polityka ochrony środowiska może również przyczynić się do osiągnięcia innych celów, na przykład do podnoszenia konkurencyjności, stymulowania wzrostu gospodarczego, sprzyjania tworzeniu miejsc pracy i innowacyjności oraz pobudzania postępu naukowego poprzez opracowywanie nowych, bezpiecznych technologii,
1. wyraża ubolewanie, że średniookresowy przegląd szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego opóźnił się prawie o rok, i ubolewa, że ogólnie rzecz biorąc Unia Europejska nie przestrzega harmonogramu wdrażania środków zaplanowanych w programie działań, wbrew twierdzeniom zawartym w przeglądzie średniookresowym przedstawionym przez Komisję; przypomina, że w przeciwieństwie do poprzedniego programu szósty program działań w zakresie środowiska naturalnego przyjęto w trybie współdecyzji zgodnie z art. 251 traktatu WE; wzywa UE, by dołożyła wszelkich starań o realizację celów uzgodnionych w szóstym programie działań w zakresie środowiska naturalnego, ponieważ ich nieosiągnięcie zaszkodzi wiarygodności UE, między innymi w oczach tych członków społeczeństwa, których niepokoi stan środowiska;
 2. zauważa, że zastosowanie strategii tematycznych jako nowych narzędzi proceduralnych podniosło znaczenie procedur prelegislacyjnych oraz stworzyło dodatkowe możliwości zaangażowania zainteresowanych stron, a także spowodowało bardziej strategiczne podejście do polityki legislacyjnej UE; ubolewa jednak, że strategie tematyczne wydłużyły proces opracowywania polityki w zakresie środowiska, opóźniając formułowanie konkretnych wniosków politycznych i przyjmowanie wynikających z nich środków;
 3. uważa, że przygotowując prawodawstwo należy uwzględnić znaczenie polityki ochrony środowiska dla przemysłu i fakt, iż zasadniczo jest ona wdrażana przez władze lokalne, oraz że we właściwych organach doradczych powinni być obecni przedstawiciele przemysłu, małych przedsiębiorstw i władz lokalnych i że ich głos powinien być przez te organy wysłuchany;
 4. uważa za sprawę zasadniczą wzmocnienie pozycji szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego jako środowiskowego aspektu strategii UE w zakresie trwałego rozwoju;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0467.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0445.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

5. uważa, że kompetencje w UE muszą zostać wyraźnie przyznane i określone, i zaznacza, że średnio-okresowy przegląd Komisji cechuje chaos i wewnętrzna niejednoznaczność co do kompetencji Komisji i państw członkowskich; zauważa, że zarówno granice ich kompetencji, jak i zakres ich odpowiedzialności muszą być jasno ustanowione i określone w celu zapewnienia dalszego wypełniania tych obowiązków;

6. zauważa, że strategie tematyczne nie są użyteczne, jeżeli zbiegają się w czasie z istotnymi przedsięwzięciami legislacyjnymi – są one użyteczne bądź przed powstaniem właściwego aktu legislacyjnego, bądź jako samodzielne dokumenty;

7. podkreśla bezpośredni związek między stanem środowiska człowieka a stanem zdrowia ludzi; wzywa Komisję, by w celu wdrożenia podejścia „zdrowie we wszystkich dziedzinach polityki” przeprowadziła badania wskazujące na związki przyczynowo-skutkowe między zmianą jakości środowiska a zmianą stanu zdrowia ludzi;

Strategie tematyczne

8. uważa, że UE działała konsekwentnie, dążąc do osiągnięcia celów „dyplomacji na rzecz klimatu”, określonych w szóstym programie działań w zakresie środowiska naturalnego; przypomina jednak, że UE nie zdołała wypełnić wszystkich zobowiązań dotyczących celów i działań priorytetowych zmierzających do powstrzymania zmian klimatycznych; wyraża głębokie zaniepokojenie wzrostem poziomu emisji ze środków transportu oraz powolnym działaniem środków zastosowanych w dążeniu do poprawy wydajności energetycznej; przypomina Komisji o opublikowaniu komunikatu w sprawie ilościowych celów środowiskowych dla zrównoważonego systemu transportu; oczekuje, że państwa członkowskie osiągną do 2012 r. ustalone w protokole z Kioto krajowe cele dotyczące redukcji emisji gazów cieplarnianych;

9. ubolewa, że cel, jakim jest powstrzymanie spadku różnorodności biologicznej do 2010 r., prawdopodobnie nie zostanie osiągnięty i że zaproponowane strategie ochrony środowiska morskiego i gleby nie przyniosą do 2012 r. konkretnych wyników dla środowiska; zauważa potrzebę wzmocnienia wysiłków na rzecz włączenia kwestii różnorodności biologicznej do innych dziedzin polityki; zwraca uwagę na konieczność odpowiedniego finansowania sieci Natura 2000 i innych ściśle powiązanych celów priorytetowych;

10. uważa, że w odniesieniu do chemikaliów rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) oraz utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów⁽¹⁾ stanowi postęp w ograniczaniu zagrożeń dla ludzi i dla środowiska, ale należy jeszcze wykazać, że rzeczywistość będzie je ograniczać w znacznym stopniu, i ubolewa, że rozporządzenie to nie pod wszystkimi względami jest zgodne z celami uzgodnionymi w szóstym programie działań w zakresie środowiska naturalnego; ubolewa, że strategia tematyczna dotycząca zrównoważonego stosowania pestycydów poważnie się opóźniła oraz że środki podjęte w celu poprawy jakości powietrza i środowiska miejskiego oraz w celu ograniczenia hałasu zdecydowanie nie wystarczają do realizacji celów programu działań w zakresie środowiska naturalnego; wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia wniosku w sprawie przeglądu dyrektywy w sprawie krajowych poziomów emisji⁽²⁾; jest zdania, że należy zapewnić pełne egzekwowanie dyrektywy w sprawie hałasu w środowisku⁽³⁾;

11. zważywszy, że jakość powietrza w pomieszczeniach ma wpływ na zdrowie, wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania prac Światowej Organizacji Zdrowia dotyczących jakości powietrza w pomieszczeniach i zwraca się do Komisji o jak najszybsze przedstawienie konkretnych środków legislacyjnych dotyczących jakości powietrza w pomieszczeniach;

12. nie zauważa poważnych braków w szczegółowych celach ochrony wód ustalonych w szóstym programie działań w zakresie środowiska naturalnego; wzywa jednak Komisję do zapewnienia pełnego wdrożenia ramowej dyrektywy wodnej⁽⁴⁾ i do przeprowadzenia ponownej oceny włączenia zobowiązań UE w zakresie ochrony wód do innych dziedzin polityki; wzywa ponadto Komisję, by jak najszybciej przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zmniejszenia ładunku fosforu w rolnictwie i w detergentach zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, str. 1, rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1354/2007 (Dz.U. L 304 z 22.11.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza (Dz.U. L 309 z 27.11.2001, str. 22).

⁽³⁾ Dz.U. L 189 z 18.7.2002, str. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1. Dyrektywa zmieniona ostatnio dyrektywą 2008/32/WE (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, str. 60).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 104 z 8.4.2004, str. 1.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

13. uważa, że konieczna jest nowa polityka wodna, skoncentrowana na oszczędzaniu i zrównoważonym zarządzaniu zasobami wodnymi;

14. ubolewa, że w strategiach tematycznych dotyczących zasobów naturalnych i odpadów złagodzone cele szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego; wyraża ubolewanie, że na szczęblu UE nie określono konkretnych celów dotyczących oddzielenia wzrostu gospodarczego od zużycia zasobów poprzez przestawienie się na trwały model produkcji i konsumpcji; zgadza się, że potrzebne są dalsze działania w zakresie odpadów organicznych, aby w większym stopniu zachęcić do odchodzenia od składowania odpadów i zapewnić stosowanie najlepszych opcji obróbki, łagodzących zmiany klimatyczne; ponadto zachęca do wspierania przyjaznych dla środowiska form gospodarowania odpadami i środków zastrzegających konsekwencje ponoszone za składowanie odpadów zanieczyszczających środowisko;

15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia wszelkich środków umożliwiających racjonalne i efektywne wykorzystywanie zasobów naturalnych bez stwarzania zagrożenia dla bioróżnorodności;

Wdrażanie i egzekwowanie obowiązujących przepisów

16. przypomina o wysoce priorytetowym charakterze pełnego i prawidłowego wdrażania obowiązujących przepisów i wyraża opinię, że wiążące przepisy nadal są fundamentalne dla sprostania wyzwaniom, jakie stawia przed nami ochrona środowiska; wzywa Komisję, by nasiliła swoje działania w charakterze strażniczki traktatu; dlatego też zwraca się również do organów władzy budżetowej UE o zapewnienie Komisji wszelkich zasobów finansowych i ludzkich niezbędnych do zapewnienia prowadzenia we wszystkich państwach członkowskich jak najskuteczniejszego monitorowania wdrażania i egzekwowania obowiązującego prawodawstwa;

17. podkreśla potrzebę skutecznego i trafnego wdrażania prawodawstwa Wspólnoty w zakresie środowiska naturalnego i zaleca przyjęcie szczególnych środków pomocowych na rzecz regionów napotykających trudności we wdrażaniu tego aspektu dorobku wspólnotowego; zachęca władze państw członkowskich do opracowania strategii transpozycji w celu jasnego określenia ról i obowiązków władz krajowych, regionalnych i lokalnych w prawidłowym transponowaniu i wdrażaniu prawa Wspólnoty w zakresie środowiska naturalnego;

18. wyraża jednak zaniepokojenie sugestiami różnych podmiotów, zgodnie z którymi wspólne przepisy należy zredukować i osłabić, a nawet zastąpić dobrowolnymi porozumieniami lub innymi niewiązującymi środkami; dlatego też ponownie stwierdza, że lepsze stanowienie prawa powinno się koncentrować na jednoznacznych i przejrzystych zasadach i normach, opartych na prawodawstwie powiązanim z ustalonymi celami, a także na ich lepszym egzekwowaniu;

19. pochwała wnioski Komisji dotyczące bardziej zdecydowanego egzekwowania przepisów w zakresie ochrony środowiska na szczęblu krajowym poprzez poprawę dostępu do wymiaru sprawiedliwości i ujednoczone stosowanie sankcji prawnych; zauważa, że zapobiegawcze aspekty sankcji prawnych przyczyniają się do lepszego egzekwowania prawa i do ochrony środowiska;

20. apeluje ponadto, by politykę UE w zakresie środowiska naturalnego opracowywano i poddawano przeglądowi z myślą o silniejszym akcentowaniu opisu celów, a nie środków, dając państwom członkowskim i rolnikom swobodę wyszukiwania najskuteczniejszych i najwydajniejszych sposobów osiągnięcia pożądaných celów;

Środowisko przyrodnicze, różnorodność biologiczna i zmiany klimatyczne

21. uważa, że Komisja powinna zapewnić pełne wdrożenie dyrektywy ptasiej i dyrektywy siedliskowej; z uwzględnieniem zasady pomocniczości zaleca przyjęcie środków podatkowych mających na celu wspieranie najlepszych wzorców i zniechęcanie do prowadzenia zanieczyszczającej działalności;

22. zwraca jednak uwagę Komisji na fakt, że perspektywa poniesienia konsekwencji karnych nie we wszystkich przypadkach wystarcza do zapobiegania zachowaniom nielegalnym, a zarazem zanieczyszczającym środowisko; dlatego też podkreśla znaczenie stosowania sankcji karnych *post factum*, zwłaszcza za nielegalny zrzut niebezpiecznych odpadów na terytorium innych krajów;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

Zachęty na rzecz ochrony środowiska i reforma systemu dotacji szkodliwych dla środowiska

23. z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę Komisji na temat stosowania instrumentów działających na zasadach rynkowych do celów polityki w dziedzinie ochrony środowiska i w dziedzinach powiązanych; jest przekonany o konieczności szerszego stosowania instrumentów działających na zasadach rynkowych, uwzględniających skutki środowiskowe wszelkich procesów produkcyjnych i dystrybucyjnych oraz modeli konsumpcji;

24. jest zdania, że system handlu emisjami w UE nie przyniósł dotychczas ograniczenia emisji CO₂ z powodu zbyt wysokich przydziałów uprawnień do emisji; zauważa, że UE zobowiązała się, iż do 2020 r. ograniczy emisję gazów cieplarnianych o co najmniej 20 % w stosunku do poziomów z 1990 r.; nalega, by system handlu emisjami w UE na okres po 2012 r. obejmował wystarczająco rygorystyczny pułap, kompletny system aukcji oraz ilościowy i jakościowy limit korzystania z jednostek poświadczonych redukcji emisji (CER) i z jednostek redukcji emisji (ERU);

25. zauważa jednak, że rola opłat środowiskowych jest wciąż skromna i nie wykazuje tendencji wzrostowej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmożenia wysiłków na rzecz reformy opłat ekologicznych, w tym do stopniowego przenoszenia obciążeń podatkowych z podatków mających negatywny wpływ na poziom dobrobytu (np. opodatkowanie pracy) na podatki mające pozytywny wpływ na poziom dobrobytu (np. opodatkowanie działalności szkodliwej dla środowiska, takiej jak zużycie zasobów lub zanieczyszczenie); zauważa, że pomimo wymogu jednogłośności w dziedzinie podatków traktaty dają jednak możliwość ściślejszej współpracy, i zwraca uwagę na istnienie otwartej metody koordynacji;

26. dostrzega impuls nadany znoszeniu dotacji szkodliwych dla środowiska; uważa jednak za niedopuszczalne, że w najbliższej przyszłości nie są spodziewane konkretne działania na rzecz reformy dotacji szkodliwych dla środowiska, i w związku z tym wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych wniosków do końca 2008 r. w celu stopniowego wycofania w ciągu najbliższych pięciu lat wszelkich dotacji szkodliwych dla środowiska;

Włączenie polityki środowiskowej do innych dziedzin polityki, współpraca międzynarodowa i zachęty dla innowacyjności

27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do silniejszego i spójniejszego wspierania włączania polityki środowiskowej w całość procesu tworzenia polityki UE; w celu wdrożenia głoszonego przez Unię Europejską podejścia „zdrowie we wszystkich dziedzinach polityki” wzywa do włączania aspektów ochrony środowiska i zdrowia do głównego nurtu wszystkich dziedzin polityki, a także do włączenia w te działania regionów i miast; ubolewa nad niewłączeniem tych aspektów zarówno w różne ramy prawne dotyczące środowiska oraz w przygotowania do tworzenia nowych przepisów, jak i do przepisów, których główne cele nie dotyczą ochrony środowiska;

28. uważa, że aby osiągnąć konkretne wyniki w procesie włączania problematyki środowiska do innych sektorów gospodarki, trzeba opracować wiążące cele i harmonogramy branżowe; podkreśla zarazem odpowiedzialność podmiotów gospodarczych w poszczególnych sektorach przemysłu za osiąganie długoterminowych rezultatów w zakresie polityki dotyczącej klimatu i polityki energetycznej;

29. podkreśla podstawowy związek między skuteczną polityką w zakresie środowiska naturalnego a poprawą jakości życia i w związku z tym kładzie nacisk na znaczenie wymiaru regionalnego dla wdrażania szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego, a zwłaszcza dla działań dotyczących łagodzenia zmian klimatu i dostosowywania się do nich; podkreśla znaczenie kampanii podnoszących społeczną świadomość celów szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego i procesu wdrażania;

30. zwraca uwagę na konieczność uwzględniania programu Natura 2000 w planach rozwoju regionalnego, aby pogodzić zasadę ochrony różnorodności biologicznej Europy z rozwojem i poprawą jakości życia; uważa, że w tym zakresie potrzebne są szeroko zakrojone działania informacyjne oraz propagowanie dobrych wzorców, aby pokazać, jak można godzić te na pozór sprzeczne cele;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

31. podkreśla konieczność lepszej koordynacji sieci podmiotów regionalnych i lokalnych w celu rozpowszechniania i wdrażania najlepszych wzorców w słabiej rozwiniętych regionach; popiera wspieranie współpracy transgranicznej w zakresie środowiska naturalnego, zarówno wśród państw członkowskich, jak i z krajami i regionami sąsiadującymi z Unią Europejską, na przykład z regionami Morza Czarnego, Bałtyckiego i Śródziemnego, zwłaszcza w celu zapobiegania zanieczyszczeniom transgranicznym;

32. wyraża zaniepokojenie wynikami różnych niezależnych badań ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾, według których dyrekcje generalne Komisji nie w pełni stosują jej wytyczne dotyczące ocen wpływu, nacisk położono na ocenę i ilościowe określenie skutków gospodarczych kosztem skutków środowiskowych, społecznych i międzynarodowych, koszty legislacyjne podlegają ocenie w dużo większym stopniu niż korzyści, a zagadnienia krótkoterminowe przyćmiły zagadnienia długoterminowe; uważa, że tego rodzaju niewyważone oceny wpływu przynoszą skutki odwrotne do oczekiwanych, jeśli chodzi o samą politykę ochrony środowiska oraz o jej włączanie w inne dziedziny polityki UE; wzywa Komisję do podjęcia działań zmierzających do usunięcia tych utrzymujących się braków;

33. pochwała zdecydowane zaangażowanie Komisji na rzecz wzmocnienia międzynarodowego aspektu polityki ochrony środowiska; uważa za niezbędne zapewnienie włączenia polityki ochrony środowiska do wszystkich działań zewnętrznych UE, a także poprawę gospodarowania środowiskiem na szczeblu międzynarodowym; zachęca Komisję i państwa członkowskie do dalszego wspierania ambitnej polityki i wymogów w zakresie ochrony środowiska, na przykład poprzez wspieranie transferu technologii oraz wymiany najlepszych wzorców z krajami rozwijającymi się;

34. podkreśla, że należy bardziej intensywnie i spójnie wspierać „diplomację na rzecz klimatu” w stosunkach handlowych UE z krajami, które nie są związane wielostronnymi porozumieniami na rzecz ochrony środowiska naturalnego, na przykład ze Stanami Zjednoczonymi, Chinami czy Indiami, które z różnych powodów nie wdrażają postanowień protokołu z Kioto; wzywa również Komisję do wspierania krajów rozwijających się we wdrażaniu trwałych i skutecznych technologii poprzez wszystkie dostępne mechanizmy;

35. zaleca dodanie do WTO klauzuli trwałości, określającej zasady polityki w zakresie środowiska naturalnego, takie jak zasada ostrożności czy zasada „zanieczyszczający płaci”, w oparciu o które można dokonywać oceny środków handlowych, w celu zagwarantowania, że zasady rządzące handlem nie będą szkodzić ochronie środowiska, a uregulowania dotyczące środowiska nie będą wykorzystywane do działań protekcyjnych;

36. wzywa Radę i Komisję do wykorzystywania dwustronnych i regionalnych negocjacji handlowych w celu podejmowania kwestii zobowiązań handlowych przynoszących bezpośrednie korzyści środowisku, takich jak pobudzenie handlu towarami i usługami przyczyniającymi się do zrównoważonego rozwoju oraz zobowiązanie do skutecznego wdrażania wielostronnych porozumień dotyczących środowiska; uważa, że zarówno w ramach tych negocjacji, jak i poza nimi UE i państwa członkowskie powinny wzmocnić dialog z krajami wschodzącymi, aby rozmowy w dziedzinach stanowiących przedmiot troski obu stron, takich jak zmiany klimatu, zarządzanie odpadami czy nielegalne wycięty lasów, prowadziły do wdrażania wspólnych programów; popiera projekt Komisji dotyczący ustanowienia we wszystkich porozumieniach handlowych forum trwałego rozwoju, otwartego na udział społeczeństwa obywatelskiego i w zdecydowany sposób zorientowanego na zagadnienia związane z klimatem, oraz wzywa do włączenia tego projektu do toczących się obecnie negocjacji;

37. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania bardziej pragmatycznego i horyzontalnego wykorzystywania innowacji i nowych technologii we wszystkich działaniach politycznych UE, by elementy te odgrywały centralną rolę we wzmocnieniu ochrony środowiska; podkreśla potrzebę bezzwłocznego wprowadzenia w UE podejścia „top runner” („równanie w górę”), ambitniejszego instrumentu bieżącego doskonalenia modeli produkcji i konsumpcji, w celu zapewnienia, że w przyszłości wszystkie produkty rynkowe w UE będą projektowane, produkowane i stosowane zgodnie z kryteriami trwałego rozwoju;

38. przypomina, że inwestowanie w innowacyjne, przyjazne dla środowiska naturalnego technologie, a także w projekty ekologiczne, efektywne wykorzystanie energii przez odbiorców końcowych i energooszczędne budynki, chociaż w krótkiej perspektywie powoduje wysokie koszty, jest jednak bardzo korzystne w długiej perspektywie, dlatego też podkreśla, że regiony powinny zachęcać przedsiębiorstwa do wyciągania pełnych korzyści z takich inwestycji;

(1) Impact Assessment of European Commission Policies: Achievements and Prospects (Ocena wpływu polityki Komisji Europejskiej: osiągnięcia i perspektywy), European Environment and Sustainable Development Advisory Councils (Europejskie komitety doradcze ds. środowiska i trwałego rozwoju), kwiecień 2006.

(2) Getting Proportions Right – How far should EU impact assessments go? (Przywrócić odpowiednie proporcje – Jak daleko powinny iść oceny wpływu w UE?), Institut for Miljøvurdering, kwiecień 2006.

(3) For Better or for Worse? The EU's 'Better Regulation' Agenda and the Environment (Na dobre czy na złe? Kalendarz „lepszego stanowienia prawa” UE a polityka ochrony środowiska), Institute for European Environmental Policy (Instytut Europejskiej Polityki Ochrony Środowiska), listopad 2005.

(4) Sustainable Development in the European Commission's integrated impact assessments for 2003 (Trwały rozwój w zintegrowanych ocenach wpływu Komisji Europejskiej za 2003 r.), Institute for European Environmental Policy (Instytut Europejskiej Polityki Ochrony Środowiska), kwiecień 2004.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

39. zachęca Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia rzeczywiście ekologicznych zasad udzielania zamówień publicznych w celu wspierania innowacyjności oraz zrównoważonych modeli konsumpcji i produkcji;

40. wzywa Komisję, aby wspierała władze krajowe, regionalne i lokalne we wspólnym udzielaniu zrównoważonych zamówień, zapewniając jasne ramy ułatwiające definiowanie wymiernych celów i kryteriów jakości;

41. wzywa Komisję do zwiększenia wysiłków na rzecz realizacji celu dotyczącego produkcji 20 % energii ze źródeł odnawialnych i zużycia biopaliw na poziomie 10 % pamiętając o tym, że uprawy energetyczne nie mogą stanowić zagrożenia dla zaopatrzenia w żywność w Europie i poza nią; podkreśla, że w opracowywanym obecnie mechanizmie zrównoważonego rozwoju należy zastosować jak najbardziej rygorystyczne kryteria zrównoważonego rozwoju do biopaliw;

42. podkreśla, że rolnictwo w UE coraz bardziej nastawia się na produkcję bezpiecznej i dobrej jakości żywności, co przyczyni się do ochrony zdrowia obywateli UE;

43. zachęca państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do optymalnego wykorzystywania nowych możliwości inwestycyjnych powstałych dzięki funduszom strukturalnym i programom nowej europejskiej polityki sąsiedztwa oraz do zapewnienia, że ich programy operacyjne i projekty wspierane z funduszy strukturalnych przyczyniają się do lepszego wdrażania prawodawstwa Wspólnoty w zakresie środowiska naturalnego oraz do długoterminowego celu, jakim jest trwały rozwój w całej UE, z zachowaniem spójności z pozostałymi priorytetami tematycznymi;

44. uważa za sprawę zasadniczą doskonalenie stosowania zasady substytucji, uwzględniającej dostępność, korzyści i koszty produktów zastępczych; zauważa, że należy również uwzględnić procesy projektowania produkcji i wykorzystania umożliwiające zastosowanie produktów, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i środowiska lub stanowią mniejsze zagrożenie;

Zasady lepszego stanowienia prawa w polityce ochrony środowiska

45. zauważa, że jeśli celem jest rzeczywiście lepsze stanowienie prawa, to należy dokonać przeglądu nakładających się na siebie przepisów prawnych, gdyż powodują one obciążenie biurokratyczne i osłabiają konkurencyjność;

46. uważa, że filozofia procesu przeglądu jest pozbawiona krytycyzmu i nie obejmuje analizy przyczyn i podstaw opóźnień; uważa, że w przyszłości prawidłowe działania będzie można podejmować tylko analizując i rozważając powody opóźnień;

47. zauważa, że jeżeli naprawdę chcemy poprawić metodologię tworzenia prawodawstwa i opracować wykonalne przepisy, łatwe do zastosowania przez właściwe organy, przedsiębiorstwa i obywateli, to bezwzględnie niezbędne jest rozszerzenie wzajemnych relacji między instytucjami i organami Wspólnoty a społeczeństwem obywatelskim w celu odpowiadania na jego wnioski oraz uwzględniania decyzji i opinii regionów, władz miejskich, zainteresowanych sektorów przemysłu i związanych z nimi stowarzyszeń; podkreśla również, że trzeba uwzględnić krótkoterminowe koszty i potrzebę przekształcenia istniejącej infrastruktury;

Torowanie drogi zmianom w zachowaniach

48. zauważa potrzebę nowych sposobów mierzenia dobrobytu, opartych na realistycznych wartościach usług ekologicznych; jest zdania, że sam PKB nie odzwierciedla wszystkich aspektów i potrzeb nowoczesnego społeczeństwa, w związku z czym nie jest już odpowiednim narzędziem mierzenia dobrobytu i rozwoju; zachęca UE do dalszego opracowywania i wykorzystywania w polityce nowego wskaźnika, uwzględniającego negatywny wpływ postępu gospodarczego na środowisko i zdrowie oraz przyczyniającego się do wysiłków na rzecz oddzielenia wzrostu gospodarczego od wywierania wpływu na środowisko; uważa, że taki nowy wskaźnik powinien wspierać rozwój zintegrowanego społeczeństwa i nadawać impuls lepszemu włączaniu problematyki środowiska do innych działań politycznych;

49. wzywa Komisję do traktowania ochrony zdrowia ludzi jak kwestii najwyższej wagi wśród priorytetów ochrony środowiska;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

50. uważa, że Unia Europejska powinna odgrywać pierwszoplanową rolę w opracowywaniu opcji politycznych, które utorują drogę radykalnym zmianom w zachowaniach w odniesieniu do modeli produkcji i konsumpcji;
51. podkreśla znaczenie wspierania konsumentów w kształtowaniu świadomych zachowań, które – idąc dalej niż państwowe ramy prawne – mogą mieć pozytywny wpływ na zakres i siłę zaangażowania podmiotów rynkowych w sprawy ochrony środowiska;
52. uważa, że priorytetowo traktować należy odpowiednie informowanie obywateli; zdecydowanie popiera opracowanie jasnego i zrozumiałego systemu etykietowania, ponieważ w znacznej mierze pomoże on konsumentom w „dokonywaniu prawidłowych wyborów”;
53. nalega na przeprowadzenie całościowej oceny wyników szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego, zanim zostanie sfinalizowany wniosek w sprawie siódmego programu działań w zakresie środowiska naturalnego;
54. uważa, że końcowy przegląd szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego powinien być przeprowadzony przez niezależny od Komisji organ zewnętrzny;

*

* *

55. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Przemysł kulturowy w Europie

P6_TA(2008)0123

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie przemysłu kulturalnego w Europie (2007/2153(INI))

(2009/C 247 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 151 Traktatu WE,
- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Oświaty, Nauki i Kultury (UNESCO) w sprawie ochrony i promowania różnorodności form ekspresji kulturalnej z 2005 r.,
- uwzględniając wnioski Rady z dnia 13 i 14 listopada 2006 r. i z dnia 24 i 25 maja 2007 r., w szczególności w sprawie wkładu przemysłu związanego z kulturą i kreatywnością w realizację celów strategii lizbońskiej, a także oraz rezolucję Rady z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie europejskiego programu działań na rzecz kultury,
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającej dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Rady nr 2006/515/WE z dnia 18 maja 2006 r. dotyczącą zawarcia porozumienia w sprawie ochrony i promowania różnorodności form ekspresji kulturalnej⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący europejskiej agendy kultury w dobie globalizacji świata (COM(2007)0242), a także dokument roboczy służb Komisji towarzyszący temu komunikatowi (SEC(2007)0570),

⁽¹⁾ Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 27.

⁽²⁾ Dz.U. L 201 z 25.7.2006, s. 15.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 września 2003 r. w sprawie przemysłu kulturalnego ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2004 r. w sprawie wspólnotowych ram dla stowarzyszeń zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i pokrewnymi ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie zalecenia 2005/737/WE Komisji z dnia 18 października 2005 r., w sprawie transgranicznego zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i pokrewnymi w odniesieniu do legalnych usług muzycznych online ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie społecznego statusu artystów ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0063/2008),
- A. mając na uwadze, że kultura jest w równym stopniu dobrem publicznym i celem samym w sobie służącym rozwojowi jednostki i społeczeństwa, a jednocześnie narzędziem przyczyniającym się do wzrostu gospodarczego, zatrudnienia, a także spójności społecznej oraz rozwoju regionalnego i lokalnego, jak wykazały niedawne badania naukowe, a w szczególności jak zostało to podkreślone w badaniach KEA dla Komisji nad zależnością między gospodarką a kulturą w Europie,
- B. B mając na uwadze, że przemysł związany z kulturą nie mógłby istnieć ani wzbogacać europejskich wartości gospodarczych i kulturowych bez stałego wkładu ze strony dobrze prosperującej, kreatywnej społeczności artystów aktywnych we wszystkich dziedzinach sztuki, w tym twórców filmów, kompozytorów, pisarzy, artystów plastyków, projektantów,
- C. mając na uwadze, że do przemysłu związanego z kulturą zalicza się przemysł, który nadaje dziełom umysłu wartość dodaną o charakterze ekonomicznym, wytwarzając jednocześnie nowe wartości dla jednostek i społeczeństw; mając na uwadze, że obejmuje on także tradycyjne sektory, takie jak kino, muzyka i wydawnictwo oraz media i przemysł sektora kreatywnego (moda, wzornictwo), turystyka, sztuka i informacja,
- D. mając na uwadze, że w świetle definicji zawartej w konwencji UNESCO, przemysł kulturalny obejmuje wszystkie sektory związane z tworzeniem, produkcją i marketingiem dóbr i usług, których wyjątkowy charakter wynika z niematerialnych i kulturalnych treści; mając na uwadze, że produkty przemysłu kulturalnego zazwyczaj chronione są prawami własności intelektualnej,
- E. mając jednak na uwadze, że większe uznanie, zapewnienie specjalnego statusu prawnego i większe wsparcie dla całego przemysłu związanego z kulturą i kreatywnością w tym dla mikroprzedsiębiorstw i MŚP, jak również indywidualnych artystów, są konieczne, aby pomóc tym sektorom w osiągnięciu ich pełnego potencjału przyczyniając się tym samym realizacji celów strategii lizbońskiej,
- F. mając na uwadze, że przemysł związany z kulturą produkuje i rozpowszechnia szeroki wachlarz treści, które informują, edukują i bawią obywateli, opierają się na nowych technologiach i nowych formatach cyfrowych i audiowizualnych, w stosunku do których państwa członkowskie i Unia Europejska muszą pełnić rolę promotora i regulatora, gwarantując, że twórcy oryginalnych treści odniosą sprawiedliwe i odpowiednie korzyści finansowe, poprzez zapewnienie właściwej i skutecznej ochrony praw autorskich i pokrewnych, zabezpieczając w ten sposób zrównoważony europejski przemysł kulturalny,
- G. mając na uwadze, że w dzisiejszym społeczeństwie informacyjnym i technologii cyfrowej pojawiają się nowe formy produkcji, dystrybucji i konsumpcji, dające początek nowym produktom i usługom związanym z kulturą, które należy chronić przed piractwem i które ogólnie rzecz biorąc wymagają modeli operacyjnych i gospodarczych gwarantujących dostępność i różnorodność produktów o kulturalnej zawartości zachowując ich specyficzny charakter w porównaniu do zwykłych towarów handlowych gwarantując rzeczywiste wynagrodzenie dla wszystkich kategorii posiadaczy praw za wykorzystywanie treści kulturowych chronionych prawami autorskimi,

⁽¹⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2004, s. 459.

⁽²⁾ Dz.U. C 92 E z 16.4.2004, s. 425.

⁽³⁾ Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, s. 64.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0236.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

- H. mając na uwadze, że towary i usługi kulturalne mają szczególny charakter, odróżniający je od innych towarów i usług, co należy uwzględnić przy opracowywaniu i wdrażaniu polityki Unii Europejskiej,
- I. mając na uwadze, że odpowiednia i skuteczna ochrona praw autorskich i pokrewnych jest narzędziem umożliwiającym twórcom pobieranie sprawiedliwego wynagrodzenia za ich wysiłki twórcze w ramach handlowego wykorzystania ich dzieł, oraz mając na uwadze, że przemysł związany z kulturą, aby przetrwać, potrzebuje takiej ochrony,
- J. mając na uwadze wkład przemysłu związanego z kulturą oraz społeczności twórców w promowanie różnorodności kulturowej, zapewnianie wyboru dla konsumentów, wzrost różnorodności przedsiębiorstw, demokratyzację dostępu do kultury, wzmocnienie tożsamości i integracji oraz promowanie dialogu międzykulturowego,
- K. mając na uwadze, że przemysł związany z kulturą ma znaczny wkład w rozwój i spójność regionalną i lokalną, ponieważ jest biegunem przyciągającym inwestycje w turystykę, tworzy nowe kategorie towarów i usług „o charakterze lokalnym”, a sprzyjając tworzeniu nowych miejsc pracy i możliwości rozwoju pomaga uniknąć marginalizacji najbardziej oddalonych regionów i regionów znajdujących się w niekorzystnym położeniu,
- L. mając na uwadze, że twórcy są również podstawą działalności przemysłu związanego z kulturą oraz że w związku z tym należy im stworzyć otoczenie gospodarcze, prawne i socjalne, które umożliwi rozwój ich potencjału twórczego,
- M. mając na uwadze, że konieczne jest ściśle powiązanie kultury z edukacją i szkoleniem w celu zwiększenia zdolności produkcyjnych i twórczych sektora kultury,
- N. mając na uwadze, że doświadczenie z „europejskimi stolicami kultury” w konkretny sposób odzwierciedla wkład sektora kultury w życie ekonomiczne i społeczne miasta oraz wzbogacenie jego mieszkańców,
- O. mając na uwadze, że pomoc państwa i inne dotacje na sektor kreatywny stanowią inwestycje, a nie luksus oraz że muszą być oceniane zarówno w świetle przepisów wspólnotowych dotyczących konkurencji, protokołu stanowiącego załącznik do Traktatu z Amsterdamu w sprawie systemu nadawców publicznych w państwach członkowskich, art. 151 Traktatu WE i konwencji UNESCO w sprawie ochrony różnorodności kulturalnej,
- P. mając na uwadze, że należy wspierać prywatne i publiczne inwestycje, oraz mecenat w sektorze kultury,
- Q. mając na uwadze, że koncentracja w sektorze przemysłu związanego z kulturą stanowi zagrożenie dla różnorodności i oferty produktów kulturalnych dla konsumentów,
- R. mając na uwadze, że kreatywność jest warunkiem rozwoju innowacji w Europie oraz że europejskie przedsiębiorstwa technologiczne zyskałyby pracując w symbiozie z twórcami w ramach grup przedsiębiorstw,
- S. mając na uwadze, że należy bardziej wspierać małe przedsiębiorstwa i mikroprzedsiębiorstwa w promowaniu ich sieci oraz pracowników indywidualnych w tych przedsiębiorstwach, którzy masowo przyczyniają się do tworzenia bogactwa w gospodarce, oraz że należy pomagać twórcom w rozwijaniu ich wykształcenia jako przedsiębiorców w dziedzinie kultury i zachęcać ich do utrzymywania się z ich twórczości,
- T. mając na uwadze, że rozdrobnienie sektora twórczego w Europie, które może być uzasadnione tylko częściowo ze względów językowych lub związanych z tożsamością narodową, oraz brak przemysłu kulturalnego o rzeczywiście europejskim wymiarze może stanowić ograniczenie dla kulturalnej roli Europy w świecie,
- U. mając na uwadze, że różnorodność kulturowa i swobodny przepływ myśli objawiają się oryginalnością, wielością tożsamości i równością kobiet i mężczyzn,
- V. mając na uwadze, że równość kobiet i mężczyzn jest zasadniczą wartością Unii Europejskiej, którą przekazuje się za pośrednictwem kultury i że tego rodzaju przekazywanie wartości sprzyja integracji europejskiej,

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

- W. mając na uwadze, że w branży przemysłu kulturalnego trudno mówić o istnieniu równowagi między kobietami a mężczyznami,
- X. mając na uwadze, że kobiety pracujące w przemyśle kulturalnym zajmują stanowiska kierownicze najczęściej w małych i średnich przedsiębiorstwach (MŚP) lub gdy same założą swoją własną firmę,
- Y. mając na uwadze, że udział kobiet w sektorze TIMES (telekomunikacja, Internet, media, handel elektroniczny i oprogramowanie), który stanowi trzon przemysłu kulturalnego, jest wyjątkowo niski (30 %), podczas gdy zaledwie 20 % nowych firm powstających w tym sektorze to firmy zakładane przez kobiety,
1. jest zadowolony z faktu, że Rada i Komisja zamierzają uznać główną rolę kultury i kreatywności jako czynników istotnych dla promowania obywatelstwa europejskiego, przybliżenia kultury obywatelom europejskim i realizacji celów strategii lizbońskiej, zwiększając tym samym ich znaczenie w rozwijaniu projektu europejskiego;
 2. podkreśla, że w ramach obecnej „gospodarki postindustrialnej” konkurencyjność Unii Europejskiej musi się być zwiększona przez sektor kultury i kreatywności; w tym kontekście wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia jako priorytetu polityki koncentrującej się nie tylko na innowacjach przedsiębiorstw, lecz również na innowacjach w ramach działalności kulturalnej i ekonomicznej związanej z kreatywnością;
 3. zauważa, że przemysł kulturalny jest głównym źródłem usług o wartości dodanej stanowiących podstawę dynamicznej opartej na wiedzy gospodarki, w związku z czym należy uznać jego znaczący wkład w konkurencyjność w obrębie Unii Europejskiej;
 4. uważa, że w przemyśle kulturalnym, który w znaczącym stopniu przyczynia się do tworzenia stanowisk pracy w Unii Europejskiej, należy przede wszystkim wykorzystywać potencjał twórczy; wzywa państwa członkowskie do stymulowania nowych innowacyjnych form kształcenia ustawicznego, które sprzyjają rozwijaniu potencjału twórczego;
 5. zachęca Radę i Komisję do wyjaśnienia co stanowi europejską wizję kultury, kreatywności i innowacji oraz do opracowania polityki strukturalnej mającej na celu rozwój kreatywnego europejskiego przemysłu i włączenie jej do ram prawdziwej europejskiej strategii na rzecz kultury; uważa, że priorytetem powinno być zatem określenie tożsamości sektora przemysłu i przedsiębiorstw związanych z kulturą;
 6. zwraca się zatem do Komisji o zapewnienia zbiórki systematycznych danych statystycznych w tej dziedzinie, tak aby Unia i państwa członkowskie mogły dysponować spójnymi i porównywalnymi danymi statystycznymi, koniecznymi dla opracowania odpowiednich, konkretnie ukierunkowanych strategii politycznych służących promocji sektora kultury i sektora kreatywnego;
 7. wzywa państwa członkowskie do wprowadzania do krajowych programów edukacyjnych nauki przedsiębiorczości na poziomie średnim i wyższym, zwłaszcza na kierunkach humanistycznych, artystycznych i kulturalnych;
 8. zwraca się do Komisji oraz do Wysokiego Przedstawiciela ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa o większe i lepsze uwzględnienie kulturalnego wymiaru rzeczywistości europejskiej, a w szczególności przemysłu związanego z kulturą oraz twórców w stosunkach zewnętrznych Unii Europejskiej i w europejskiej polityce sąsiedztwa, a także w ramach ważnych forum dialogu z innymi regionami świata;
 9. uważa, że rozkwit przemysłu związanego z kulturą w dużej mierze zależy od możliwości zapewnienia mobilności transgranicznej oraz że z tego względu należy się zająć problemami związanymi z europejskim nakazem aresztowania oraz ustanowić konkretne przepisy w tej materii i ponawia wnioski wyrażone w związku z tym we wspomnianej rezolucji w sprawie społecznego statusu artystów;
 10. przychylnie odnosi się do pomysłu promowania mobilności twórców, produktów i usług związanych z kreatywnością przestrzegając reguł i zasad określonych w konwencji UNESCO w sprawie różnorodności kulturalnej oraz zachęca Komisję do przedstawienia zielonej księgi na ten temat, która będzie odzwierciedlać szczególnie, zarówno kulturowy jak i ekonomiczny charakter tego sektora;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

11. podkreśla konieczność stworzenia modelu społecznego i gospodarczego stanowiącego siatkę bezpieczeństwa dla przedsiębiorców, szczególnie niezależnych, działających w sektorze związanym z kreatywnością w dziedzinie kultury i ekonomii związanej z kreatywnością, czyli w sektorze gdzie obecnie jest bardzo wysoki poziom zatrudnienia w niepełnym wymiarze godzin, a warunki pracy są niestabilne;
12. uważa, że dobrze zorganizowane wspólne transgraniczne zarządzanie prawami autorskimi i pokrewnymi oraz wzorce biznesowe respektujące prawa wszystkich posiadaczy praw mają podstawowe znaczenie dla umożliwienia pełnego wykorzystania potencjału twórczego przy zapewnieniu sprawiedliwego wynagrodzenia dla wszystkich kategorii posiadaczy praw;
13. przypomina Komisji o swojej wyżej wymienionej rezolucji z dnia 13 marca 2007 r. oraz wzywa do wspólnotowego podejścia uwzględniającego specyfikę ery cyfrowej, ochronę europejskiej różnorodności kulturowej, zainteresowane strony odgrywające skromną rolę oraz lokalny repertuar, w oparciu o zasadę równego traktowania;
14. wzywa Komisję do szybkiego pełnego usystematyzowania art. 151 ust. 4 Traktatu WE, tak aby kultura i sektor kultury były uwzględniane we wszystkich innych dziedzinach polityki wspólnotowej, w szczególności związanych z rynkiem wewnętrznym, konkurencją, handlem, przedsiębiorstwami oraz badaniami i rozwojem, oraz do szerszego uwzględniania specyfiki sektora kultury przy wdrażaniu strategii politycznych, a także w polityce zewnętrznej przy zawieraniu traktatów międzynarodowych, zgodnie z konwencją UNESCO w sprawie różnorodności kulturowej, spełniając proaktywną rolę i nasilając współpracę międzynarodową;
15. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o wdrożenie konwencji UNESCO w sprawie różnorodności kulturalnej oraz o pełne uwzględnienie jej zasad zarówno w polityce wewnętrznej, jak i zagranicznej;
16. zwraca się do Komisji o utworzenie struktury mającej na celu większą koordynację działań i dziedzin polityki mających wpływ na sektor kultury i twórczości oraz o utworzenie grupy zadaniowej ds. kultury i ekonomii związanej z kreatywnością w celu dogłębniejszego przeanalizowania bezpośredniego wkładu kultury i twórczości na innowacje, wzrost gospodarczy i rozwój społeczny w Unii Europejskiej; oraz o zaproponowanie konkretnych środków we współpracy z Parlamentem w ramach polityki wspólnotowej;
17. w kontekście szybko następujących zmian technologicznych i rynkowych i mając na celu zagwarantowanie, że przemysł związany z kulturą skorzysta z rozwoju platform cyfrowych, nalega, by Komisja ponownie rozpatrzyła kluczową kwestię praw własności intelektualnej z punktu widzenia kultury i ekonomii oraz by zwróciła się do wszystkich podmiotów tego sektora, w szczególności telekomunikacyjnych i dostawców usług internetowych, o wspólne znalezienie sprawiedliwych w stosunku do zarówno małych jak i dużych podmiotów rozwiązań, z troską o równowagę między możliwościami dostępu do wydarzeń kulturalnych i treści kulturalnych a prawami własności intelektualnej, która gwarantuje rzeczywiste wynagrodzenie dla posiadaczy praw, duży wybór dla konsumentów oraz różnorodność kulturową; zwraca w związku z tym uwagę na fakt, że traktowanie konsumentów nie odnoszących korzyści majątkowych jak przestępców w celu zwalczania piractwa cyfrowego nie jest optymalnym rozwiązaniem;
18. zwraca się do Komisji o podjęcie środków poświęconych prewencji i edukacji oraz zwiększeniu świadomości wśród konsumentów, w szczególności młodzieży szkolnej, na temat znaczenia własności intelektualnej oraz ogólniej znaczenia twórczości, oraz o zachęcanie konsumentów do przestrzegania praw własności intelektualnej;
19. zwraca się w szczególności do Komisji, aby wsparła starania mające na celu wprowadzenie w epoce cyfrowej nowych rodzajów przedsiębiorstw, które pozwolą konsumentom na maksymalne wykorzystanie nowych technologii przy jednoczesnej maksymalnej ochronie należnego twórcom prawa do pobierania wynagrodzenia za twórczość artystyczną i kulturalną;
20. wzywa Komisję do uznania, że w związku z internetem tradycyjne sposoby wykorzystywania produktów kulturowych i usług uległy zasadniczym zmianom oraz że zasadnicze znaczenie ma zapewnienie swobodnego dostępu do treści kulturowych online oraz różnorodności wyrażania kultury ponad logiką przemysłową i handlową, gwarantując jednocześnie sprawiedliwe wynagrodzenie dla wszystkich posiadaczy praw;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

21. uważa, że reforma praw własności intelektualnej jest kluczowa dla wspierania twórczości oraz dla zachęcania do rozwijania treści kulturalnych; zaleca porozumienie paryskie jako ramy dla równowagi interesów twórców i konsumentów;
22. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o wdrożenie niezbędnych środków pozwalających zapewnić przestrzeganie i ochronę własności intelektualnej;
23. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uznania Internetu za szeroką platformę wyrazu kulturowego, dostępu do wiedzy i demokratycznego uczestnictwa w twórczości europejskiej, która zbliża pokolenia poprzez społeczeństwo informacyjne; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie, aby unikały przyjmowania środków sprzecznych ze swobodami obywatelskimi i prawami człowieka oraz z zasadami proporcjonalności, skuteczności i perswazji, takich jak przerywanie dostępu do Internetu;
24. nalega, aby Komisja w zwalczaniu piractwa nakładała odpowiedzialność na wszystkie zainteresowane podmioty, w tym konsumentów, oraz aby przeprowadziła kampanie uczulające i edukacyjne;
25. uważa za niezbędne odpowiednie finansowanie przemysłu związanego z kulturą i kreatywnością oraz wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do podjęcia narzucających się kroków, zalecając mieszane sposoby finansowania i zabezpieczenia finansowe oraz promując ramy prawne i podatkowe sprzyjające przemysłowi związanemu z kulturą i społecznościom twórców, a w szczególności stosowanie kredytów podatkowych i zmniejszonej stopy podatku VAT do wszystkich produktów kulturalnych, w tym dzieł online;
26. podkreśla znaczenie dla europejskiego sektora twórczości infrastruktur swobodnej wymiany informacji, takich jak WorldWideWeb, które bazują na modelach wolnego udziału i otwartych standardach, oraz wzywa Komisję do zaproponowania strategii dla jeszcze bardziej otwartych i interoperacyjnych infrastruktur informacyjnych;
27. uważa za konieczne, by w funduszach strukturalnych, programach przeznaczonych dla MŚP oraz w 7. programie ramowym badań i rozwoju (2007 -2013) nadano szczególne znaczenie rozwojowi i wystarczającemu finansowaniu przemysłu związanego z kulturą i kreatywnością, w tym MŚP i indywidualnych przedsiębiorstw artystycznych działających w tym sektorze oraz ponownie zwraca się do Komisji o przedstawienie oceny wpływu, jaki na sektor kultury wywiera finansowanie z funduszy strukturalnych i 7. programu ramowego;
28. przypomina znaczenie celów inicjatywy audiowizualnej i2i Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz wzywa do priorytetowego ich potraktowania; zachęca do wykorzystywania funduszy strukturalnych do wspierania sektorów zajmujących się sztuką tradycyjną i dziedzictwem kulturowym oraz przemysłu kulturalnego i innowacyjnego; wzywa Komisję do monitorowania tych działań oraz do pomocy w rozpowszechnianiu najlepszych praktyk;
29. wzywa Komisję do promowania dostępu do przemysłu związanego z kulturą w zakresie programów pomocy technicznej, w których uczestniczą kraje trzecie, w szczególności Chiny, Indie i Ameryka Łacińska;
30. wzywa Komisję do zachęcania i wspierania partnerstw między sektorem przemysłu związanego z kulturą a sektorem technologii informacyjnych i komunikacyjnych, co ma prowadzić do połączenia kreatywności z innowacyjnością w kontekście strategii lizbońskiej;
31. wzywa Komisję do refleksji nad możliwością uruchomienia programu podobnego do programu MEDIA, ustanowienia procedur w celu wdrożenia inicjatywy związanej z europejską biblioteką cyfrową, uruchomienia programu mającego na celu pobudzenie i wsparcie sektora muzycznego, teatralnego i wydawniczego, aby ułatwić międzynarodową dystrybucję dzieł oraz ustanawiając uprzednio w programie „Kultura” mechanizm umożliwiający nieaudiowizualnym sektorom przemysłu kultury dostęp do funduszy wspólnotowych przeznaczonych na promocję książek (między innymi poprzez wspólne stanowiska na targach książki itp.), i również promowania muzyki i szkoleń zawodowych;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

32. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia kwot pomocy przeznaczonej na tłumaczenie, ponieważ budżet przyznany europejskim programom kulturalnym nie pozwala na realizację ich ambitnych celów;
33. uważa, że konieczne jest popieranie sektora przemysłu związanego z kulturą i kreatywnością poprzez ulepszanie systemów zdobywania kwalifikacji, szkolenia i kształcenia w szczególności poprzez kształcenie studentów w dziedzinach kulturalnych i artystycznych na wszystkich poziomach nauczania, co ma na celu przygotowanie ich do życia zawodowego, jak również poprzez wspieranie lepszego połączenia między przedsiębiorstwami z sektora a szkołami i zachęcanie do zbliżenia się szkół i instytucji państw członkowskich, które robią już kroki w tym kierunku; uważa również, że konieczne są dalsze postępy na rzecz wzajemnego uznawania dyplomów uzyskanych w sektorze artystycznym;
34. zwraca uwagę na szczególny charakter pewnych zawodów i wiedzy specjalistycznej w sektorze kultury, twórczości i rzemieślniczym, w których trzeba zapewnić długowieczność odpowiednich mechanizmów przekazywania wiedzy;
35. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przedsięwzięcia odpowiednich środków dla nadania wartości tradycyjnym umiejętnościom, aby wspierać mobilność i ułatwić dostęp do zawodu dla pracowników tego sektora w Unii Europejskiej;
36. zachęca państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na wysokość wynagrodzeń kobiet w przemyśle kulturalnym tak, by wprowadzane systemy płac nie powodowały dyskryminacji płacowej ze względu na płeć;
37. podkreśla ważną rolę przemysłu kulturalnego w walce ze stereotypami związanymi z płcią, promowaniu równości mężczyzn i kobiet oraz zmienianiu mentalności; zwraca się do państw członkowskich o zachęcanie i popieranie inicjatyw podejmowanych przez przemysł kulturalny w tym kierunku;
38. wzywa państwa członkowskie i ich samorządy lokalne do zagwarantowania lepszej komunikacji między przemysłem związanym z twórczością a sektorem finansowym z uwzględnieniem rozwoju usług konsultacyjnych w dziedzinie zarządzania przedsiębiorstwami, doradztwa finansowego, informacji i kształcenia skierowanych do małych przedsiębiorstw, przedsiębiorców i rzemieślników z sektora kultury i sektora kreatywnego;
39. przywiązuje dużą wagę do zmienionego wniosku dotyczącego dyrektywy 2007/65/WE i wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania w odpowiednim czasie jej terminowej transpozycji do prawa krajowego, a także wzywa Komisję do dostarczenia Parlamentowi Europejskiemu informacji dotyczących wdrożenia wspomnianej dyrektywy;
40. podkreśla możliwości stwarzane przez szerokopasmowy szybki dostęp internetowy o dużym zasięgu oraz nowe technologie bezprzewodowe dla rozwijania i rozpowszechniania nowych innowacyjnych usług i treści kulturalnych zarówno w całości obszarów wiejskich, jak i miejskich w każdym z 27 państw członkowskich; ponadto wzywa państwa członkowskie, aby potraktowały priorytetowo rozwój sieci szerokopasmowych na obszarach wiejskich i peryferyjnych w celu przewyciężenia tak zwanej „przepaści cyfrowej”; zaznacza, że postęp technologiczny zapewnia konsumentom szybszy dostęp do treści kulturalnych;
41. przypomina Komisji i państwom członkowskim o przyjętym przez nie dotychczasowym stanowisku w ramach międzynarodowych negocjacji handlowych w sprawie usług audiowizualnych, oraz wzywa je, aby w ramach negocjacji w ramach WTO i GATS nie składały żadnych ofert liberalizacji usług audiowizualnych ani żądań o wyłączenie tych usług ze stosowania klauzuli największego uprzywilejowania;
42. przyjmuje z zadowoleniem ustanowienie w 2007 r. dorocznej nagrody filmowej przyznawanej przez Parlament Europejski (PRIX LUX) jako środka wzmocnienia polityki kulturalnej, promowania różnorodności kulturowej i językowej, zachowania tradycji kulturowej i wsparcia programów wymiany; wzywa, aby ta nagroda uwzględniała, w szczególności, udział i kreatywność kobiet w uznaniu ich wkładu w rozwój i postępy kina europejskiego;
43. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich oraz Radzie Europy.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

Europejska agenda kultury w dobie globalizacji

P6_TA(2008)0124

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie europejskiej agendy kultury w dobie globalizacji (2007/2211(INI))

(2009/C 247 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 151 Traktatu WE,
- uwzględniając decyzję nr 1855/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającą program Kultura (2007–2013) ⁽¹⁾,
- uwzględniając konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Oświaty, Nauki i Kultury (UNESCO) z dnia 20 października 2005 r. w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego (konwencja UNESCO w sprawie ochrony różnorodności kulturowej),
- uwzględniając decyzję Rady 2006/515/WE z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie zawarcia Konwencji w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego ⁽²⁾,
- uwzględniając wnioski z posiedzenia Rady ds. Oświaty, Młodzieży i Kultury z dnia 24 i 25 maja 2007 r. oraz dokument nr 9021/2007 Rady w sprawie wkładu dziedziny kultury oraz dziedzin twórczych w osiągnięcie celów lizbońskich,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany: Europa w świecie – jak uzyskać większą spójność, skuteczność i widoczność (COM(2006)0278),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 maja 2007 r. dotyczący europejskiej agendy kultury w dobie globalizacji świata (COM(2007)0242) oraz odnoszący się tego komunikatu dokument roboczy służb Komisji (SEC(2007)0570),
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 16 listopada 2007 r. dotyczącą europejskiej agendy kultury ⁽³⁾
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 września 2001 r. w sprawie współpracy w dziedzinie kultury w Unii Europejskiej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 września 2003 r. w sprawie przemysłu kulturalnego ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie zalecenia Komisji 2005/737/WE z dnia 18 października 2005 r. w sprawie transgranicznego zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i pokrewnymi w odniesieniu do legalnych usług muzycznych online ⁽⁶⁾,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A6-0075/2008),

⁽¹⁾ Dz.U. L 372 z 27.12.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 201 z 25.7.2006, str. 15.

⁽³⁾ Dz.U. C 287 z 29.11.2007, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 72 E z 21.3.2002, str. 142.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2004, str. 459.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, str. 64.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

- A. mając na uwadze, że bez szkody dla jak największej i jak najbardziej pożądanej otwartości na inne kultury Unia Europejska ma szczególnie obowiązek czuwania nad bogactwem kulturowym Europy, gdyż europejskie dziedzictwo kultury musi być zachowane, rozpowszechniane i propagowane zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz Unii we wszystkich jego przejawach i na wszystkie sposoby,
- B. mając na uwadze, że sztuka i kultura są środkiem do osiągnięcia większej ekspresji i samoświadomości w rozwoju personalnym i społecznym oraz że pozwalają jednostkom i społecznościom zachować dziedzictwo i pamięć oraz dokonać konceptualizacji przyszłości jednostkowej i zbiorowej,
- C. mając na uwadze, że sztuka i kultura umożliwiają nowe formy dialogu, tworzą przestrzeń zrozumienia kulturowego i umożliwiają jednostkom i grupom wykroczenie poza ich własną koncepcję tożsamości,
- D. mając na uwadze, że jako sfery wymiany, debaty, kreatywności i generowania pomysłów sztuka i kultura sprzyjają zaangażowaniu i uczestnictwu obywatelskiemu,
- E. mając na uwadze, że europejskie dziedzictwo kultury rozumiane w swej różnorodności wyrazu i mnogości głównych wzorców, takich jak starożytność grecka, rzymska i judeochrześcijańska, z historycznego punktu widzenia umieściło Europę w awangardzie wszystkich kontynentów, okazało się niezrównanym napędem innowacji, rozwoju i postępu, który rozprzestrzenił się we wszystkich kierunkach i dziś jeszcze wciąż stanowi kluczowe odniesienie dla humanizmu, wzbogacenia i odnowienia duchowego, tolerancji i postawy obywatelskiej,
- F. mając na uwadze, że w świecie w coraz większym stopniu poddanym globalizacji bogactwo kultury europejskiej daje elementarną konfigurację, której specyficzne i znaczące cechy charakterystyczne stanowią rzeczywistą „europejską wartość dodaną” i której rola kształtowania tożsamości jest kluczowa dla Europy i dla Unii pozwalając zrozumieć świat, zapewnić jego spójność, zaznaczyć swoją odrębność i wyrażać siebie wobec innych narodów,
- G. mając na uwadze, że elastyczność i mobilność są nierozdzielnie związane z wykonywaniem zawodów artystycznych,
- H. mając na uwadze, że produkcje artystyczne zbliżają artystów z Europy i spoza Europy, oraz mając na uwadze, że mobilność artystów hamują strategie krajowe narzucające wymóg posiadania wiz zezwalających na poruszanie się wewnątrz UE,
- I. mając na uwadze, że szczególne sposoby wyrażania historycznego wpływu europejskiego dziedzictwa kultury na innych kontynentach muszą być okazją do przeprowadzenia uprzywilejowanych działań uwidaczniających czynniki budujące cywilizację, wzajemne zrozumienie i konstruktywne podejście między narodami, które reprezentują,
- J. mając na uwadze, że władze lokalne i regionalne odgrywają szczególnie ważną rolę w rozwoju i umacnianiu kultury, zwłaszcza dzięki ochronie dziedzictwa kulturowego i promowaniu innowacji artystycznych na swoim obszarze – czynnik, który należy odpowiednio uwzględnić, reorganizując europejską agendę kultury w świetle globalizacji,
- K. mając na uwadze, że imigranci, turyści i inni odwiedzający spoza Europy zobowiązani są do respektowania europejskiego dziedzictwa kulturowego, które w państwach członkowskich ma uprzywilejowany status,
- L. mając na uwadze, że europejscy twórcy, artyści oraz przemysł związany z kulturą odgrywają decydującą rolę w tworzeniu europejskiej tożsamości kulturowej, wspólnych wartości oraz stałego rozwoju obywatelstwa europejskiego, które wykraczają zarówno poza stadium państwa narodowego, jak i uwzględniają różnorodność kulturową na szczeblu europejskim, narodowym, regionalnym i językowym,
- M. mając na uwadze, że europejscy twórcy, artyści oraz przemysł związany z kulturą mają także realny wpływ na dochód, źródła dobrobytu oraz tworzenie miejsc pracy w UE,
- N. mając na uwadze, że postęp technologiczny oznacza, iż produkty kultury są coraz częściej wytwarzane, rozpowszechniane i konsumowane w postaci cyfrowej, a strategie polityczne muszą to uwzględnić,

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

- O. mając na uwadze, że przemysł związany z kulturą wszędzie w Europie znajduje się w uprzywilejowanej sytuacji jeżeli chodzi o zasady obrotu handlowego, co właściwie odzwierciedla fakt postrzegania przez Europejczyków produktów kultury i związanych z nią usług jako innego rodzaju towarów i usług, rządzących się innymi prawami,
- P. mając na uwadze, że największe muzea i instytucje kulturalne na poziomie UE w coraz większym stopniu prowadzą ważne pod względem ekonomicznym wymiany ze swoimi odpowiednikami na całym świecie, co przynosi pokaźne dochody, przewyższające dochody z turystyki,
- Q. mając na uwadze, że historyczne, kulturowe i archeologiczne dziedzictwo państw członkowskich UE zasługuje na maksymalną ochronę przed zagrożeniem, jakie stanowi dla niego nielegalny wywóz i ogólnie nielegalny handel, zgodnie z postanowieniami Konwencji z dnia 14 listopada 1970 r. dotyczącej środków zmierzających do zakazu i zapobiegania nielegalnemu przywozowi, wywozowi i przenoszeniu własności dóbr kultury oraz przepisami innych mających zastosowanie międzynarodowych instrumentów prawnych,
- R. mając na uwadze konieczność wykazania się przez UE solidarnością w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego w państwach trzecich, zwłaszcza tych, w których sektor kultury jest słaby, a także konieczność aktywnego zapobiegania nielegalnemu przywozowi dóbr kultury chronionych w państwie ich pochodzenia,
- S. mając na uwadze, że unijny bilans handlu dobrami kultury i usługami związanymi z kulturą jest niekorzystny,
- T. mając na uwadze, że gospodarcza globalizacja oraz powstawanie globalnych przemysłów kulturowych stanowią wyzwanie dla różnorodności językowej i kulturowej, będących same w sobie wartością, przez co jeszcze ważniejsze staje się wypracowanie europejskiego wspólnego podejścia do wspomnianych wyzwań,
- U. mając na uwadze, że przemysł turystyczny i związane z nim usługi stanowią punkt, w którym handel międzynarodowy łączy się z kulturą oraz fakt, że w stosunkach między UE i państwami trzecimi może to być najlepszy sposób na podniesienie statusu europejskich lokalizacji interesujących pod względem kulturowym, przynoszący równolegle korzyści sektorowi handlu, dzięki czemu zapewnione zostanie zrównoważenie pod względem społecznym, kulturowym i środowiskowym,
- V. mając na uwadze, że wiarygodne i precyzyjne statystyki z zakresu handlu międzynarodowego dobrami kultury i usługami związanymi z kulturą praktycznie nie istnieją,
- W. mając na uwadze, że technologie cyfrowe należy rozumieć jako nowe sposoby globalnego rozpowszechniania produktów kultury i usług, co może przyczynić się do rozwoju międzykulturowego porozumienia opartego na swobodnym i sprawiedliwym dostępie, a także poszanowaniu różnic kulturowych i językowych;
- X. mając na uwadze, że nowe technologie medialne, w tym portale i usługi internetowe oparte o wolny dostęp do kodu źródłowego i ich rozwój, wymagają coraz większej ilości treści do ich zapełnienia, jeżeli chcą być konkurencyjne,
- Y. mając na uwadze, że ta tendencja stanowi bezprecedensowe wyzwanie, które zmusza do nowego sposobu myślenia o tym, jak prowadzić i regulować kwestie oddziałujące na ochronę praw wartości intelektualnej, piractwa i niedozwolonej digitalizacji, biorąc pod uwagę potrzebę odpowiedniej równowagi pomiędzy kwestią sprawiedliwego dostępu do produktów kultury i związanych z nią usług, a nowymi formami artystycznego i intelektualnego wyrazu,
- Z. mając na uwadze, że podrabianie i piractwo produktów kultury prowadzi do utraty miejsc pracy w UE oraz osłabienia konkurencyjności przemysłu związanego z kulturą i jakości produktów, co w szczególności dotyczy tych państw członkowskich, które czerpią swój największy dochód z produkcji dóbr kultury i wykorzystywania ich do celów ekonomicznych;
- AA. mając na uwadze, że Komisji nadane zostały szerokie uprawnienia mające na celu ochronę praw własności intelektualnej przemysłu europejskiego na wszystkich międzynarodowych forach, a także wobec szeregu tych partnerów handlowych, którzy nie dysponują w tej dziedzinie odpowiednim ustawodawstwem,
- AB. mając na uwadze, że kultura została specjalnie włączona do unijnych umów o wolnym handlu i innych instrumentów handlowych,

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

- AC. mając na uwadze, że kultura i język stymulują rozwój regionów i są magnesem przyciągającym inwestycje, zwłaszcza w regionach słabo rozwiniętych, ubogich w zasoby naturalne czy atrakcje turystyczne oraz mając na uwadze, że artyści i instytucje kulturalne odgrywają decydującą rolę w kształtowaniu tożsamości regionów i podnoszeniu ich atrakcyjności, jak również w ramach europejskiego procesu integracji,
- AD. mając na uwadze, że kultura jako sektor, w którym powstają miejsca pracy i który pobudza wzrost gospodarczy, ma szczególne znaczenie dla rozwoju miast (zwłaszcza małych i średnich) i obszarów wiejskich, a także mając na uwadze, że w wymiarze społecznym tożsamość kulturowa stanowi istotny czynnik integrujący i wzmacniający spójność społeczną w regionach i społecznościach lokalnych,
- AE. mając na uwadze, że w ramach polityki spójności oraz polityki rozwoju obszarów wiejskich można wspierać odtwarzanie dziedzictwa kulturowego i propagować branże artystyczne w celu podniesienia atrakcyjności regionów,
- AF. mając na uwadze, że kapitał prywatny oraz MŚP powinny odgrywać coraz większą rolę w sektorze kultury oraz zostać włączone w realizację projektów i działań w tej dziedzinie, szczególnie w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego (PPP),
1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji dotyczący europejskiej agendy kultury i popiera wskazane w nim cele; przypomina, że przy wielu okazjach podkreślał kluczową i kształtującą rolę kultury w realizacji strategii lizbońskiej oraz w tworzeniu nowego filaru globalnego zarządzania i trwałego rozwoju;
 2. przychylnie odnosi się również do pozytywnego przyjęcia przez Radę r. wspomnianego wyżej komunikatu Komisji, co znajduje swoje odzwierciedlenie w wyżej wymienionej rezolucji Rady z dnia 16 listopada 2007;
 3. podkreśla, że władze lokalne, regionalne i krajowe odgrywają kluczową rolę w rozwoju i wspieraniu kultury, przede wszystkim poprzez ochronę dziedzictwa kulturowego, a także promowanie innowacji artystycznych i branż twórczych;
 4. przychylnie odnosi się do podjęcia przez Komisję tematyki mobilności artystów i osób pracujących w sektorze kultury;
 5. wskazuje na konieczność sprzyjania pojawianiu się i mobilności młodych artystów europejskich;
 6. wyraża ubolewanie, że przy opracowywaniu europejskiej agendy kultury w dobie globalizacji świata nie wspomniano o roli licznych partnerstw między miastami, gminami i regionami;
 7. podkreśla znaczącą rolę sektora kultury w realizacji celów sformułowanych w ramach odnowionej strategii lizbońskiej i zwraca uwagę na znaczenie kultury w tworzeniu korzystnego i dynamicznego otoczenia, w szczególności dzięki ogromnym możliwościom rozwoju gospodarczego, jakie daje wielu regionom turystyka kulturalna;
 8. podkreśla, że stosując art. 151 traktatu, w poszanowaniu różnorodności kulturowej i tożsamości narodowej, w sektorze kultury wdrażana może być jedynie polityka współpracy i umowy o partnerstwie między państwami członkowskimi; jednocześnie zwraca uwagę na rolę regionów Unii Europejskiej jako ważnego forum współpracy kulturalnej;
 9. wyraża zaniepokojenie, że w komunikacie nie wyjaśniono istniejącego problemu dotyczącego nieporozumień w dziedzinie kultury dotyczących sztuki współczesnej i tradycyjnej, dziedzictwa europejskiego oraz nastawionych na zysk i przynoszących zysk „branż twórczych”; ponadto cele przedstawione w agendzie w dużej mierze przedstawiają kulturę jako dziedzinę o znacznej wartości społecznej, gospodarczej, politycznej i – w ogólniejszym ujęciu – „instrumentalnej”, lecz nie uwzględniają kwestii kultury jako wartości samej w sobie (kultura jako kultura);
 10. wyraża zaniepokojenie, że w debacie na temat dialogu międzykulturowego i kulturowego oraz sposobu pojmowania „kultury” często przyjmuje się, że kultura raczej łączy ludzi, niż łagodzi różnice; w tym kontekście można przytoczyć słowa Jeana Monneta: ci młodzi ludzie, „którzy poznali piękno i wartości różnych kultur, lecz wciąż spoglądają z miłością i dumą na ojczyznę, staną się Europejczykami”;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

11. uważa za konieczne, dla pełnego i spójnego wdrożenia art. 151 ust. 4 traktatu, wzięcie pod uwagę – jako dóbr kulturalnych i ekonomicznych – specyficznych cech omawianego sektora, szczególnie w związku z jego możliwościami twórczymi i innowacyjnymi, tak aby kultura mogła w pełni zająć przysługujące jej miejsce w ramach strategii lizbońskiej;
12. jest zdania, że cel Komisji dotyczący pogłębiania dialogu ze społeczeństwem obywatelskim w sektorze kultury ma podstawowe znaczenie dla wypracowania spójnej europejskiej agendy kultury i że jedynie dzięki takiemu usystematyzowanemu dialogowi polityka europejska mogłaby odzwierciedlać realia i wymogi artystów europejskich i podmiotów kultury;
13. wzywa Komisję do przedstawienia zaleceń w zakresie ochrony systemów zarządzania cyfrowymi prawami autorskimi, które w równym stopniu uwzględniają wymogi rynku wewnętrznego UE i konwencji UNESCO w sprawie ochrony różnorodności kulturowej;
14. podkreśla, że działalność artystyczną i twórczość artystów należy zagwarantować w sposób trwały, oznacza to jednak zapewnienie artystom bezpiecznej sytuacji socjalnej, z uwzględnieniem odpowiednich ram prawnych w dziedzinach takich jak prawo podatkowe, prawo pracy, prawo zabezpieczenia społecznego i prawa autorskie;
15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ożywienia konwencji UNESCO w sprawie ochrony różnorodności kulturowej i pełnego uwzględnienia zasad leżących u podstaw konwencji w dziedzinach polityki wewnętrznej i zewnętrznej;
16. przypomina Komisji, że Wspólnota jest zobowiązana do przestrzegania konwencji UNESCO w sprawie ochrony różnorodności kulturowej podczas wykonywania kompetencji w dziedzinach polityki objętych konwencją, tj. „wspólnej polityki handlowej, polityki współpracy na rzecz rozwoju, współpracy gospodarczej, finansowej i technicznej z państwami trzecimi, swobodnego przepływu towarów, osób, usług i kapitału, konkurencji i rynku wewnętrznego, w tym własności intelektualnej”⁽¹⁾;
17. uważa, że obecnie dostępne w sektorze kultury programy wspólnotowe nie w pełni odpowiadają sytuacji związanej ze wspólnym dziedzictwem kulturowym Europejczyków i zwraca się w związku z tym do Komisji o zaproponowanie opracowania szczegółowych programów pozwalających w szerszy i głębszy sposób na wspieranie twórczości artystycznej i utrzymywanie kontaktu z dobrami i wartościami, materialnymi i niematerialnymi, które tworzą europejskie dziedzictwo kultury, ułatwiają ich wzajemny wpływ w humanistycznym rozumieniu tożsamości i różnic i w dzisiejszym przemyśle kulturalnym oraz które umożliwiają korzystanie z nich i dzielenie się nimi;
18. podkreśla, że wszystkie programy w sektorze kultury będą miały bardzo pozytywne aspekty jeżeli chodzi o spójność, rzeczywistą konwergencję, wzrost gospodarczy, trwały rozwój, innowacyjność, zatrudnienie i konkurencyjność;
19. przypomina o kluczowej roli, jaką ma odgrywać UE w podejmowaniu praktycznych środków mających rzeczywisty wpływ na mobilność artystów z Europy i spoza Wspólnoty;
20. wzywa do wprowadzenia specjalnej wizy dla artystów, która pozwoliłaby im na natychmiastowe przyjęcie oferty krótkoterminowego angażu;
21. ponownie podkreśla strategiczne znaczenie atrakcyjnego projektu kulturalnego UE – programu „Europejska Stolica Kultury” – który znacząco wpływa na rozwój społeczny i gospodarczy miast i regionów dzięki europejskiej wartości dodanej;
22. zwraca się do Komisji o zwrócenie szczególnej uwagi na ścisłą i skuteczną współpracę między Europejskimi Stolicami Kultury w latach 2007-2011 oraz Siecią Miast Kultury, w której zgromadzono ponad 20 miejscowości i miast z Węgier, Niemiec i Turcji w celu wspólnego wypracowania własnych europejskich celów kulturalnych, realizacji przygotowań wraz z Europejskimi Stolicami Kultury do roku 2010 oraz w celu równoczesnego przedstawienia swoich projektów w wielu miejscach;
23. utrzymuje, że jedynie mobilność i elastyczność gwarantują zarówno przetrwanie działalności artystycznej w poszczególnych państwach członkowskich, jak i rozwój europejskiej tożsamości kulturowej;

⁽¹⁾ Odpowiedź na pytanie pisemne P-5554/07.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

24. zaleca Radzie i Komisji opracowanie programu mającego na celu nadanie wartości klasycznemu dziedzictwu europejskiemu i wkładowi historycznemu kultur narodowych na przestrzeni wieków i we wszystkich przejawach, równoległe do programu ramowego „Kultura 2007–2013” i jako jego uzupełnienie, przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeb sektora kultury w przyszłości;
25. zwraca się do Komisji o wzmocnienie polityk na rzecz wspierania tłumaczeń dzieł literackich przewidzianych w programie „Kultura 2007-2013”;
26. zwraca się do Komisji o sporządzenie programu mającego na celu nadanie wartości promowaniu języków europejskich w świecie i ich roli w działalności twórczej na innych kontynentach, w sposób ułatwiający zarówno wzajemne poznanie i zrozumienie, jak i wzajemne przenikanie się kultur spowodowane tymi językami i w nich wyrażane w ich kontekstach pozaeuropejskich;
27. wzywa Komisję do umocnienia i promowania międzynarodowej wymiany kulturalnej i rozwijania kompetencji międzykulturowych i wielojęzyczności wśród obywateli Unii Europejskiej;
28. podkreśla, w następstwie ustanowienia roku 2008 Rokiem Dialogu Międzykulturowego, że Unia Europejska realizując w wymiarze praktycznym wartości dialogu międzykulturowego powinna być otwarta na inne kultury, propagować i rozwijać możliwości współpracy, proponując ciekawe oferty programów w dziedzinie kultury europejskim państwom trzecim, w szczególności objętym europejską polityką sąsiedztwa (EPS), dla których udział we wspólnych programach kulturalnych pełni niezwykle istotną rolę mobilizującą;
29. proponuje zaangażowanie Parlamentu, Rady, Komisji i państw członkowskich w stworzenie warunków rzeczywiście sprzyjających kulturze i tworzeniu kultury we wszystkich przejawach życia Unii, a w szczególności w sferze rodziny, szkoły, uczenia się przez całe życie, komunikacji społecznej i w dziedzinie technologii cyfrowych;
30. podkreśla w związku z tym konieczność kontynuacji na szczeblu europejskim konkretnych projektów w dziedzinie kultury, takich jak europejska biblioteka cyfrowa; wzywa do szybszego ustanowienia biblioteki;
31. wspiera liczne relacje partnerskie w dziedzinie kultury między miejscowościami, gminami i regionami, które mają ogromne znaczenie dla rozwoju społecznego regionów i promowania innowacji kulturalnych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia wszelkiego wsparcia na rzecz inicjatyw kulturalnych na szczeblu lokalnym, regionalnym i międzyregionalnym jako czynnika o podstawowym znaczeniu w procesie integracji regionalnej i europejskiej w świetle wyzwań natury globalnej;
32. podkreśla znaczenie, jakie przybiera nauczanie sztuki i literatury w doskonaleniu osobowości młodych ludzi, w pobudzaniu i rozwijaniu ich drogi życiowej i w pełnym korzystaniu z dóbr i wartości kultury;
33. podkreśla konieczność uwzględnienia w programach nauki we wszystkich państwach członkowskich wspólnego programu nauczania historii Unii Europejskiej w celu promowania tożsamości i kultury europejskiej w kontekście globalizacji;
34. przywołuje znaczenie tworzenia mostów innowacji — zarówno w szkole jak i w społeczeństwie — między kulturą, badaniami naukowymi, nauką i technologią oraz potrzebę opracowania programów odnoszących się do ww. aspektów;
35. zwraca się do Komisji o opracowanie odpowiedniego instrumentu w celu identyfikacji branży przechodzących kryzys w europejskim przemyśle kulturalnym, szczególną uwagę zwracając na rynek wydawniczy, którego rozwój doprowadził do zagrożenia twórczości literackiej dobrej jakości tzw. „bestsellerami” i sferą twórczości muzycznej, której jakość i różnorodność są zagrożone ze strony piractwa oraz rozpowszechniania technologii cyfrowych na skalę światową, koncentrowania tzw. „collective rights management”;
36. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia środków koniecznych do zapewnienia przestrzegania i ochrony praw własności literackiej i artystycznej, zwłaszcza w środowisku cyfrowym;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

37. uważa, że wprowadzone muszą zostać wytyczne rzeczowej, europejskiej dyplomacji na rzecz kultury i nalega, aby państwa członkowskie i instytucje Wspólnoty wzmocniły sekcje kultury własnych placówek dyplomatycznych oraz by podejmowały odpowiednio zaprogramowane i regularne inicjatywy na rzecz kultury europejskiej;
38. apeluje do państw członkowskich i instytucji wspólnotowych o sprzyjanie inicjatywom służącym rozwijaniu turystyki kulturalnej;
39. zaleca Radzie i Komisji sporządzenie i promowanie listy „miejsc pielgrzymek kultury” we wszystkich państwach członkowskich i sprzyjanie dzięki temu działaniu rozwojowi inicjatyw i szczegółowych wydarzeń, które miałyby odbywać się regularnie w omawianych miejscach świadectwa i promieniowania kultury;
40. opowiada się za utworzeniem znaku dziedzictwa europejskiego, które miałyby na celu podkreślanie europejskiego wymiaru dóbr kultury, zabytków, obiektów i miejsc pamięci, które są świadectwem historii i dziedzictwa Europy;
41. zaleca, aby Rada i Komisja wspierały i promowały program Rady Europy „Europejskie szlaki kulturowe”, zainicjowany w roku 1987, gdyż szlaki, o których mowa, stanowią godne naśladowania sieci obejmujące regiony i społeczności lokalne i są świadectwem dziedzictwa i wspólnej historii Europy;
42. proponuje Radzie i Komisji stworzenie funkcji „europejskiego mecenatu kultury” oraz wyznaczenie „europejskiego mecenasa kultury” w perspektywie powołania skutecznego partnerstwa między sektorem publicznym i prywatnym w ramach celów działania przewidywanego przez Komisję;
43. proponuje ponadto ufundowanie bardzo prestiżowych nagród europejskich przyznawanych na stałe we wszystkich dziedzinach twórczych;
44. sugeruje również, aby zwiększyć rozgłos istniejących nagród i ocenić skutki tego działania;
45. sugeruje, by w związku z 200 rocznicą urodzin Fryderyka Chopina, genialnego kompozytora o niepodważalnym wkładzie w kulturę światową, rok 2010 został ogłoszony Europejskim Rokiem Fryderyka Chopina;
46. sugeruje, aby rok 2011 został ogłoszony „Europejskim rokiem klasyków greckich i rzymskich” w celu zwrócenia uwagi narodów Unii na to kluczowy aspekt dziedzictwa kultury, dziś zagrożone zapomnieniem;
47. zaleca, aby Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, w celu propagowania europejskich wartości kulturowych i wykazania zaangażowania na rzecz kultury zaczęła regularnie organizować i wspierać obchody europejskiego roku upamiętniającego znaczącą postać europejską, działalność artystyczną lub wydarzenie kulturalne;
48. proponuje, aby udoskonalono promowanie wspomnianych działań, dostęp do nich oraz przekazywanie informacji na ich temat;
49. zwraca uwagę Radzie na obowiązek dokonania rewizji środków budżetowych przeznaczonych na wspieranie działań planowanych w komunikacie Komisji oraz rewizji środków istniejących oraz że rewizja ta powinna zostać dokonana w trybie pilnym;
50. wzywa Komisję i Radę do zapewnienia, że przepisy regulujące stosunki handlowe na szczeblu dwustronnym, jak i wielostronnym, są przejrzyste, sprawiedliwe, otwarte i nastawione na dostęp do rynku; ponadto nalega, by owe przepisy przyczyniały się do umożliwienia europejskiemu przemysłowi związanemu z kulturą rozwoju całego jego potencjału, szczególnie w sektorze audiowizualnym, muzycznym i wydawniczym;
51. wzywa Komisję do dokonania przeglądu mechanizmów kontroli celnej i wymiany informacji z państwami członkowskimi w celu zagwarantowania jak największej ich skuteczności w zwalczaniu nielegalnego wywozu i przywozu dzieł sztuki i innych chronionych dóbr kultury;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

52. wzywa Komisję do podjęcia odpowiednich działań na rzecz zainicjowania dogłębnego przeglądu zasad ochrony praw własności intelektualnej mając na celu lepsze zrównoważenie sprzecznych ze sobą celów ochrony posiadaczy praw oraz swobodnego i sprawiedliwego dostępu do produktów kultury i związanych z nią usług zgodnie z *acquis communautaire*, przepisami Światowej Organizacji Handlu (WTO) oraz porozumieniami dwustronnymi UE w celu likwidacji zasadniczych przyczyn podrabiania i piractwa;
53. wzywa Komisję do wykorzystania swych uprawnień w celu zapewnienia, że wszyscy partnerzy handlowi wprowadzają w życie zobowiązania wynikające z umów zawartych w ramach WTO i międzynarodowego prawa handlowego, w tym ewentualnego uruchomienia przewidzianych w umowach międzynarodowych instrumentów rozstrzygania sporów;
54. wzywa Komisję do opracowania wiarygodnego i spójnego zbioru wskaźników i instrumentów celem pomiaru i oceny międzynarodowego handlu produktami kultury;
55. uwzględniając fakt, że turystyka kulturalna jest na całym świecie rosnącym sektorem przemysłu związanego z kulturą, wzywa Komisję do ujmowania w unijnych porozumieniach handlowych kwestii rozpowszechniania produktów o kulturowej i historycznej wartości oraz handlu nimi;
56. wzywa Komisję i państwa członkowskie do większego uwzględniania klauzul zawartych w unijnych umowach o wolnym handlu i innych instrumentach handlowych związanych z handlem produktami kultury przy realizacji owych umów handlowych;
57. podkreśla znaczenie wspierania transgranicznej wymiany produktów kultury poprzez zwiększoną mobilność artystów i pracowników sektora kultury; jest zdania, że transgraniczna mobilność europejskiej sztuki i kultury ma do odegrania znaczącą rolę w rozpowszechnianiu europejskich wartości oraz utrzymaniu i rozwijaniu kulturowej różnorodności i międzykulturowego dialogu;
58. wzywa Komisję do określenia możliwych barier pozataryfowych nakładanych przez kraje trzecie w ramach transakcji handlowych na niektóre europejskie produkty kultury i związane z nią usługi, oraz w razie konieczności do podjęcia kroków zmierzających do likwidacji tych barier;
59. w związku z tym podkreśla, że Unia Europejska powinna wspierać i ułatwiać dostęp do swego rynku dóbr i usług kultury w odniesieniu do krajów rozwijających się, zwracając szczególną uwagę na pozytywny wpływ, jaki mogłoby to mieć na tworzenie miejsc pracy i rozwój technologiczny w ich przemyśle związanym z kulturą;
60. wzywa Komisję, aby zaproponowała konkretne działania i imprezy kulturalne, które promowałyby kulturę europejską w krajach rozwijających się i aby uznała dostęp do kultury za priorytet w polityce rozwoju;
61. popiera systematyczne włączanie wymiaru kulturowego i różnych aspektów kultury do wszystkich polityk zewnętrznych i polityki rozwoju oraz do projektów i programów z myślą o poprawie skuteczności zabiegów dyplomatycznych Komisji oraz stabilności i zrównoważenia wszystkich działań UE na rzecz współpracy, a także z zamiarem zwiększenia środków przyczyniających się do uwrażliwiania społeczeństwa na znaczenie aspektu kulturowego w działaniach na rzecz rozwoju;
62. przyjmuje z zadowoleniem stworzenie szczególnych programów wzajemnej współpracy kulturalnej z niektórymi krajami partnerskimi w regionie objętym EPS, w Azji i w innych miejscach, np. Funduszu Kulturalnego dla Indii;
63. przyjmuje z zadowoleniem propozycję Komisji dotyczącą utworzenia Funduszu Kulturalnego UE-AKP w ramach wspólnego wkładu UE w celu wsparcia dystrybucji i produkcji dóbr kultury krajów AKP i zwraca uwagę, że w ramach Dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju udostępnione zostaną środki na zakładanie przedsiębiorstw i że te środki zostaną uzupełnione dalszym wkładem finansowym państw członkowskich;
64. zwraca się do Komisji o działanie w obronie porozumień międzynarodowych i innych instrumentów prawnych, mających wpływ na prawa kulturowe, w celu zapewnienia wolności kulturowej oraz ochrony różnorodności kulturowej i różnych jej form przed projektami liberalizacji rynku zagrażającymi tejże różnorodności kulturowej w krajach rozwijających się;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

65. wzywa Komisję do propagowania wymian kulturalnych między UE a regionami i państwami trzecimi;
66. zwraca się do Komisji o propagowanie włączania polityki kulturowej do polityki współpracy na rzecz rozwoju, w szczególności jeśli chodzi o jej interakcje z polityką społeczną i gospodarczą;
67. wzywa Komisję, aby we wszystkich swoich projektach i programach współpracy uwzględniała lokalną kulturę oraz podejmowała działania na rzecz ułatwiania dostępu do kultury oraz do środków wyrazu kulturowego, a także na rzecz zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego; podkreśla znaczenie edukacji, w tym popierania włączenia kultury do programów nauczania na każdym poziomie w krajach rozwijających się;
68. przypomina Komisji, że waloryzacja dziedzictwa kulturowego jest nieodłącznie związana z korzystaniem z niego przez obywateli oraz że dziedzictwo kulturowe, jako dobro nietrwałe, powinno być zarządzane w trwały sposób; uważa również za niepodlegające dyskusji, że zarządzanie dziedzictwem kulturowym jest ekonomicznie opłacalne i że w związku z tym przyczynia się do poprawy warunków społeczno-ekonomicznych ludności;
69. popiera aktywny udział UE w pracach organizacji międzynarodowych zajmujących się kulturą i w ramach procesu „Sojuszu Cywilizacji” Organizacji Narodów Zjednoczonych;
70. docenia znaczenie zamierzeń europejskiej agendy kultury, zauważa jednak, że w komunikacie Komisji dotyczącym tej agendy brakuje informacji na temat jej finansowania bądź jakiegokolwiek praktycznego planu zastosowania otwartej metody koordynacji; wzywa Komisję do przedstawienia tychże informacji w najbliższym czasie;
71. podkreśla, że turystyka kulturalna jest istotnym czynnikiem rozwoju gospodarczego regionów i tworzenia dobrobytu oraz podnoszenia wartości dziedzictwa kulturowego Europy, jak również, że w proces ten muszą zostać zaangażowane regionalne stowarzyszenia kulturalne oraz osoby działające w dziedzinie sztuki;
72. ubolewa, iż Komisja poświęca zbyt mało uwagi kwestii partnerstwa między miastami, gminami i regionami, które od wielu lat są doskonałym forum współpracy kulturalnej oraz wymiany informacji;
73. podkreśla ważną rolę, jaką lokalne i regionalne władze odgrywają w promowaniu oraz pielęgnowaniu kultury na swoich obszarach – zwłaszcza w sferze dziedzictwa kulturowego oraz patronując innowacji artystycznej – a także jako instytucje odpowiedzialne za dostarczanie i finansowanie obiektów i inicjatyw kulturalnych oraz zapewnianie edukacji i szkoleń w dziedzinie kultury, jak również jako organizatorzy festiwali i spotkań kulturalnych;
74. zaleca państwom członkowskim włączenie władz lokalnych i regionalnych nie tylko w proces monitorowania rezultatów, lecz również w proces realizacji nowych programów kulturalnych UE, tak aby rzeczywiście realizowana polityka kulturalna odzwierciedlała specyficzne oczekiwania i potrzeby regionów;
75. zwraca uwagę na potrzebę propagowania różnorodności kulturowej i nadania kulturze istotnego miejsca nie tylko w dialogu między państwami, ale także między regionami na całym świecie, jak również na promowanie wymiany międzykulturowej i włączenie kultury do programów rozwoju; popiera koncepcję zintegrowanego podejścia do kwestii opracowywania strategii na rzecz kultury, obejmującego wszystkie sektory i czynniki, które bezpośrednio lub pośrednio mają wpływ na rozwój kultury;
76. wzywa Komisję do propagowania najlepszych praktyk z dziedziny kultury na forum europejskim, zwracając uwagę na fakt, iż większość tych praktyk powstaje w regionach; sugeruje organizację konferencji tematycznych oraz utworzenie ogólnodostępnej bazy danych najlepszych praktyk we wszystkich oficjalnych językach Unii Europejskiej;
77. pamiętając o zbliżającym się europejskim roku dialogu międzykulturowego, podkreśla ewentualną rolę regionów jako prawdziwych miejsc spotkań kulturowych; wzywa Komisję do przedstawienia wiążących wniosków w sprawie działań na rok 2008 oraz do aktywnego zaangażowania regionów w proces planowania i realizacji tych działań;

czwartek 10 kwietnia 2008

78. zgadza się z Komisją co do tego, że kulturowa oraz językowa różnorodność UE to główna zaleta w zakresie konkurencyjności; przypomina państwom członkowskim, że nauczanie języków obcych oraz programy wymiany edukacyjnej i kulturalnej realizowane w obrębie Unii Europejskiej oraz poza nią wymagają nieustannego wsparcia; przypomina rolę, jaką odgrywają reklamy telewizyjne w dziedzinie wymiany międzykulturalnej;
79. wzywa Komisję do wspierania inicjatyw o charakterze kulturalnym w projektach współpracy regionalnej, także na szczeblu miast, zwłaszcza małych i średnich, między innymi za pośrednictwem programu INTERREG IV C, oraz do włączenia wymiaru kulturalnego do inicjatywy „Regiony na rzecz przemian gospodarczych”;
80. wzywa państwa członkowskie do wspierania kultury w regionach poprzez inwestycje w infrastrukturę kulturalną przy wykorzystaniu funduszy strukturalnych oraz opracowanie regionalnych strategii rozwoju kulturalnego w konsultacji ze środowiskami kulturalno-oświatowymi i społeczeństwem obywatelskim;
81. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ustanowienia prostych, przejrzystych i jasnych zasad wdrażania PPP, tak aby stały się one skutecznym instrumentem finansowania przedsięwzięć kulturalnych w regionach i umożliwiły aktywniejsze włączenie MŚP;
82. przyjmuje z zadowoleniem wnioski Komisji w sprawie utworzenia Funduszu Kulturalnego EU-AKP jako wkładu UE w proces rozpowszechniania dóbr kultury krajów AKP oraz krajów i terytoriów zamorskich (OCT); uważa, że podobne działania powinny być prowadzone w szczególności z krajami objętymi polityką sąsiedztwa;
83. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz UNESCO i Radzie Europy.

Adaptacja do zmian klimatycznych w Europie – warianty działań na szczeblu UE

P6_TA(2008)0125

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie zielonej księgi Komisji dotyczącej Adaptacji do zmian klimatycznych w Europie – warianty działań na szczeblu UE (COM(2007)0354)

(2009/C 247 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zieloną księgę Komisji dotyczącą „Adaptacji do zmian klimatycznych w Europie – warianty działań na szczeblu UE” (COM(2007)0354) („Zielona księga w sprawie adaptacji do zmian klimatycznych”,
- uwzględniając Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), a zwłaszcza jej art. 2 i art. 4 ust. 1 lit. b), e) i f), protokół z Kioto do konwencji oraz przepisy proceduralne do jego wdrażania,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Strategia na rzecz regionów najbardziej oddalonych: osiągnięcia i plany na przyszłość” (COM(2007)0507),
- uwzględniając czwarte sprawozdanie oceniające (AR4) Międzyrządowego Panelu ds. Zmian Klimatycznych (IPCC), a w szczególności wkład grupy roboczej II do tego sprawozdania,
- uwzględniając debatę na forum Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych w sprawie wpływu zmian klimatycznych na pokój i bezpieczeństwo, która miała miejsce w dniu 17 kwietnia 2007 r.,
- uwzględniając trzynastą Konferencję Stron (COP 13) w sprawie konwencji UNFCCC oraz trzecią Konferencję Stron pełniącą rolę Posiedzenia Stron w sprawie protokołu z Kioto (COP/MOP 3), które odbyły się w Bali (Indonezja) w dniach od 3 do 15 grudnia 2007 r.,

czwartek 10 kwietnia 2008

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie zmian klimatycznych, a w szczególności rezolucje z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie powstrzymania globalnych zmian klimatycznych ⁽¹⁾, z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie zmian klimatycznych ⁽²⁾ dotyczącą wyniku konferencji w Montrealu (COP 11- COP/MOP 1), z dnia 4 lipca 2006 r. w sprawie ograniczenia wpływu lotnictwa na zmiany klimatyczne ⁽³⁾, z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie zmian klimatycznych ⁽⁴⁾, a także z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie ograniczenia globalnego ocieplenia do 2 °C – przygotowania do Konferencji Klimatycznej w Bali i dalsze działania (COP 13 i COP/MOP3) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając pytanie ustne B6-0014/2008 złożone w imieniu Komisji tymczasowej do spraw zmian klimatycznych zgodnie z art. 108 Regulaminu oraz uwzględniając oświadczenia Rady i Komisji dotyczące tej kwestii,
- uwzględniając konkluzje Prezydencji ze szczytu Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 8-9 marca 2007 r.,
- uwzględniając program prac Komisji na 2008 r.,
- uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskami grupy roboczej II do AR4 IPCC, przewiduje się, że prawie wszystkie regiony Europy odczują w przyszłości negatywne skutki zmian klimatycznych; mając na uwadze, że skutki te będą stanowiły wyzwanie dla wielu sektorów gospodarki, ale jednocześnie będą zagrażały europejskiej bioróżnorodności i zakłócały rozwój społeczny;
- B. mając na uwadze, że regionalne obserwacje naukowe wszystkich kontynentów i wielu oceanów wykazują, że przyroda ponosi szkody z powodu zmian klimatycznych, głównie z powodu wzrostu temperatur, ale także na skutek innych czynników wywołanych zmianami klimatu; mając na uwadze, że obserwowany wzrost temperatur jest spowodowany działalnością człowieka i wpływa na systemy fizyczne i biologiczne,
- C. mając na uwadze, że UE powinna rozważyć, do jakiego stopnia dostosowanie do zmian klimatu może utworować drogę dla nowego modelu wzrostu i rozwoju gospodarczego chroniącego środowisko naturalne, zwiększającego zatrudnienie i nadającego nowy wymiar różnym obszarom polityki społecznej,
- D. mając na uwadze, że zmiany klimatyczne stanowią problem dotyczący wszystkich współczesnych społeczeństw, a zatem wszystkie szczeble zarządzania, od szczebla UE i władz publicznych aż po indywidualnych obywateli, mogą i powinny odgrywać istotną rolę w działaniach dostosowawczych,
- E. mając na uwadze, że działania dostosowawcze mające na celu zapobieganie szkodom są nie tylko potrzebne jako reakcja na przyszłe skutki klimatyczne w Europie i poza nią, ale muszą być opracowane i wprowadzane już teraz, aby zareagować na szczeblu regionalnym i lokalnym na konsekwencje obecnego poziomu globalnego ocieplenia spowodowane historycznie wysokimi emisjami gazów cieplarnianych; mając na uwadze, że takie dostosowanie wymaga prawdziwie przekrojowego podejścia i włączenia aspektów społecznych, ekonomicznych i środowiskowych w szerokim rozumieniu,
- F. mając na uwadze, że istnieją liczne badania i modele na regionalną lub lokalną skalę dotyczące prawdopodobnych skutków zmian klimatycznych; mając na uwadze, że w wielu z tych badań brakuje podobnej analizy wymiaru społeczno-ekonomicznego oraz przewidywalnych skutków dla danych populacji;
- G. mając na uwadze, że monitorowanie zmian klimatycznych na szczeblu UE oraz koordynacja środków służących temu monitorowaniu powinny stanowić kwestię priorytetową w celu ułatwienia ustalenia wspólnej strategii wobec tego problemu,
- H. mając na uwadze, że zarówno inwestycje publiczne, jak i prywatne w badania i rozwój w dziedzinie zmian klimatycznych będą miały pierwszorzędne znaczenie przy zapewnianiu jak największej skuteczności wysiłków dostosowawczych i łagodzących dla ograniczania skutków zmian klimatycznych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 280 E z 18.11.2006, str. 120.

⁽²⁾ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006, str. 182.

⁽³⁾ Dz.U. C 303 E z 13.12.2006, str. 119.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, str. 344.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0537.

czwartek 10 kwietnia 2008

- I. mając na uwadze, że krajowe badania w dziedzinie zmian klimatycznych muszą być skoordynowane z badaniami prowadzonymi w ramach siódmego programu ramowego,
- J. mając na uwadze, że dostosowanie do zmian klimatycznych zajmuje mniej centralne miejsce w debacie publicznej po wyraźnym położeniu nacisku na konieczne działania łagodzące mające na celu ograniczenie globalnego ocieplenia;
- K. mając na uwadze, że wyznaczony w UE cel, jakim jest zatrzymanie globalnego ocieplenia na 2 °C nadal oznacza scenariusz, w którym klimat w Europie się ociepla, z ekstremalnymi zmianami klimatycznymi na poziomie regionalnym, różnymi konsekwencjami dla dotkniętych populacji, gospodarki lokalnej i regionalnej oraz środowiska naturalnego, prowadząc do dalszego zwiększenia istniejących nierówności i różnic regionalnych, jeżeli chodzi o zasoby i majątek w Europie;
- L. mając na uwadze, że badania nad uwarunkowaniami ekstremalnych zjawisk pogodowych i ich zrozumieniem powinny się nasilić jako konieczna podstawa dla przyszłych środków, w tym wdrożenia systemów wczesnego ostrzegania, i działań prewencyjnych w celu uniknięcia ofiar i szkód dla ludzi, własności, różnorodności biologicznej i środowiska naturalnego, a także mając na uwadze, że należy opracowywać narzędzia służące ocenie skuteczności odnośnych środków,
- M. mając na uwadze, że podejście do mechanizmów dostosowawczych jedynie w oparciu o analizę opłacalności nie wydaje się właściwe, ponieważ jest przewidywalne, że również w Europie najbiedniejsi najbardziej ucierpią, gdyż na ogół brak im wystarczających zabezpieczeń, informacji i mobilności dla zareagowania na zmieniającą się sytuację;
- N. mając na uwadze, że podejście oddolne, w które zaangażowane są społeczności doświadczające negatywnych skutków zmian klimatycznych, i które zakłada przedstawienie technik uznanych przez nie za owocne w zwalczaniu wspomnianych skutków byłoby pomocnym wskaźnikiem dla UE, która mogłaby koordynować promowanie strategii, wprowadzanie odpowiednich programów wsparcia i prowadzenie polityki koordynacyjnej za pośrednictwem regionalnych i lokalnych sieci i partnerstw naukowych;
- O. mając na uwadze, że kluczowym elementem reakcji na wpływ zmian klimatycznych jest podniesienie poziomu oraz poprawa edukacji społeczeństwa w zakresie działań dostosowawczych,
- P. mając na uwadze, że oczywiste jest, że zmiany klimatyczne wpływają na osiągnięcia w zakresie rozwoju i zagrażają udanemu rozwojowi w Europie, ale mają o wiele silniejszy wpływ na kraje rozwijające się; mając na uwadze, że kwestia finansowania działań dostosowawczych musi zostać poddana dalszej ocenie zarówno w UE oraz w odniesieniu do wspierania krajów rozwijających się;
- Q. mając na uwadze, że zgodnie z koncepcją zintegrowanego podejścia, dostosowanie do zmian klimatycznych musi zostać uwzględnione w procesie decyzyjnym, np. w decydowaniu o przyszłych inwestycjach; mając na uwadze, że debaty w trakcie procesu decyzyjnego muszą obejmować zarówno lokalne i regionalne zainteresowane strony, jak i decydentów;
- R. mając na uwadze, że zielona księga w sprawie adaptacji do zmian klimatycznych nie stwierdza szczególnych geograficznych, klimatycznych i rozwojowych wyjątków w przypadku najbardziej oddalonych regionów UE, z prawdopodobnie innymi słabościami niż te spodziewane w przypadku kontynentu europejskiego, ani też nie zawiera analizy warunków klimatycznych obszarów miejskich lub gęsto zaludnionych części Europy,
- S. mając na uwadze, że zmiany klimatyczne mogą wpłynąć na te regiony, które ze względu na ich cechy topograficzne w szczególności sposób zależą od dynamiki środowiska naturalnego (między innymi obszary lodowcowe oraz regiony górskie), narażając tym samym lokalną gospodarkę, kulturę oraz ludność jako całość na duże trudności i koszty dostosowywania, jednocześnie potencjalnie jeszcze bardziej pogłębiając regionalne nierówności,
- T. mając na uwadze, że Europa Południowa oraz Basen Morza Śródziemnego są dwoma z najbardziej narażonych obszarów Europy, które już w tej chwili są dotknięte niedoborem wody, suszami oraz pożarami lasów,
- U. mając na uwadze, że skuteczne strategie dostosowywania, których celem jest zmierzenie się z nieuniknionymi zmianami klimatycznymi, wymagają wsparcia edukacji i komunikacji poprzez zaangażowanie środków masowego przekazu i obywateli w kwestie środowiskowe,

czwartek 10 kwietnia 2008

- V. mając na uwadze, że według szacunków Światowej Organizacji Zdrowia już 60 000 zgonów rocznie przypisać można katastrofom naturalnym związanym z klimatem; mając na uwadze, że w najnowszym sprawozdaniu IPCC podkreśla się wpływ zmian klimatycznych na zdrowie publiczne; mając na uwadze, że istnieją poważne obawy w związku z rozprzestrzenianiem się chorób tropikalnych i ich przeniesieniem do regionów o klimacie umiarkowanym; mając na uwadze, że to zjawisko prowadzi w szczególności do tego, iż zakłady opieki zdrowotnej dla najbardziej narażonych grup społecznych prawdopodobnie będą musiały dostosować się w największym stopniu do zmian klimatycznych,
- W. mając na uwadze, że zmiany klimatyczne spowodują dalsze poważne szkody dla już wrażliwych i zagrożonych ekosystemów i wpłyną na europejską różnorodność biologiczną; mając na uwadze, że takie szkody będą najpoważniej odczuwalne w sposób pośredni poprzez zakłócenia funkcjonowania ekosystemów mających największe znaczenie dla zdrowia człowieka; mając na uwadze, że ochrona ekosystemów musi w związku z tym stanowić podstawę strategii dostosowywania UE; mając na uwadze, że gleba jest największym lądowym zbiornikiem zasobów węgla organicznego, a nieprzystosowane metody gospodarki glebą przyczyniają się do zmniejszenia tych zasobów; mając na uwadze, że konieczne jest odwrócenie tych tendencji i zapewnienie, aby odpowiednie środki na utrzymanie oraz, gdzie to możliwe, zwiększenie zawartości węgla organicznego w glebie, stanowiły integralną część strategii dostosowywania UE;
1. z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę w sprawie adaptacji do zmian klimatycznych i proces konsultacji z zainteresowanymi stronami;
 2. podkreśla znaczenie silnej wzajemnej interakcji między wysiłkami dostosowawczymi i łagodzącymi w celu wykorzystywania synergii do ograniczania konsekwencji zmian klimatycznych; wzywa Komisję do zbadania, w jaki sposób zrównoważyć te wysiłki, aby poprawić ich skuteczność, z myślą o rozwijaniu wyraźnej całościowej strategii;
 3. uznaje, że choć kwestie przedstawiono w zielonej księdze w sprawie adaptacji do zmian klimatycznych według sektorów, to wiele z nich jest w dużym stopniu niezależnych; uważa, że oddziaływanie na jeden sektor oraz podejmowane w nim decyzje dotyczące dostosowywania często mają wpływ na inny sektor, a zatem wzywa Komisję do uwzględnienia tych interakcji we wdrażaniu środków dostosowawczych;
 4. podkreśla konieczność dalszego modelowania naukowego oraz badań naukowych w ramach podejścia opartego na ryzyku w celu lepszego analizowania, zrozumienia i przewidywania skutków zmian klimatycznych dla ludzi i społeczeństwa w związku z celem UE ograniczenia wzrostu temperatury do 2 °C i rozmiarem koniecznego dostosowania na szczeblu lokalnym bądź regionalnym;
 5. wzywa Komisję do przeprowadzenia badania na temat ekonomiki zmian klimatycznych w celu opracowania scenariuszy ustalających bilans kosztów i korzyści dostosowania, a także w celu pobudzenia i przewidywania działań ekonomicznych; podkreśla znaczenie wykorzystania sektorowego podejścia oddolnego z uwzględnieniem różnic w naturalnych siedliskach na obszarze Europy, takich jak obszary górskie; wzywa Komisję do przedstawienia w formie wykresu zmian w zatrudnieniu, zarówno w sektorach cechujących się wzrostem, jak i spadkiem zatrudnienia;
 6. zachęca Komisję do koordynowania i wspierania naukowych przygotowań wspólnej europejskiej bazy danych dotyczących zagrożeń, tak aby zrozumieć w jaki sposób dotknięte zostaną grupy społeczne, europejskie i krajowe dziedzictwo kulturowe oraz jaka może być reakcja społeczeństwa na konsekwencje zmian klimatycznych w przyszłości; sądzi, że należy również stworzyć bazy danych zawierające inne ważne informacje na temat działań dostosowawczych i polityki dostosowawczej (np. wskaźników, polityki i środków, itd.);
 7. wzywa Komisję do skoordynowania istniejących sieci monitorujących dane w dziedzinie środowiska naturalnego i, w stosownych przypadkach, do połączenia ich z nowymi strukturami w celu opracowania baz danych zawierających jednorodne pomiary, które mogą zostać wykorzystane do opracowania modeli umożliwiających określenie, jakie działania w trybie najpilniejszym muszą być podjęte na poziomie kontynentalnym, regionalnym i lokalnym;
 8. zwraca się do Komisji o zbadanie, jak bardziej rozwijać i wspierać paneuropejską sieć uniwersytetów, partnerów społecznych, organizacje społeczeństwa obywatelskiego organizacje operacyjne, w szczególności krajowe organizacje zajmujące się prognozowaniem pogody, które dysponują szeroką gamą źródeł danych, oraz lokalnych i regionalnych decydentów w celu wspierania partnerstwa międzysektorowego na rzecz dostosowania środków w zakresie wymiany wiedzy i polityki, a także dla opracowywania narzędzi oceniających powodzenie przyjętych środków oraz komunikowania lub rozpowszechniania osiągnięć naukowych i scenariuszy dotyczących koniecznego dostosowania do zmian klimatycznych wśród opinii publicznej;

czwartek 10 kwietnia 2008

9. uważa, że w celu uczynienia badań w zakresie wpływu zmian klimatycznych bardziej skutecznymi badania prowadzone w ramach siódmego programu ramowego powinny być skoordynowane z tymi prowadzonymi na poziomie krajowym (w szczególności z programami obserwacji Ziemi z kosmosu);
10. uważa, że UE musi podjąć znaczne wysiłki w celu zwiększenia rozwoju technologicznego w zakresie dostosowywania, aby wesprzeć naszą gospodarkę oraz przekazać te technologie rozwijającym się krajom świata; wierzy, że rozwój skutecznych, bezpiecznych i tanich technologii stanowi jeden z podstawowych sposobów dostosowywania do zmian klimatycznych i uważa, że uczestnicy kolejnej(ego) konferencji/spotkania stron w Poznaniu (COP 14) winni skoncentrować się na tej kwestii;
11. wzywa Komisję do uwzględnienia elementu dostosowywania w działaniach w zakresie wdrażania i modyfikowania istniejących i wszystkich przyszłych przepisów prawnych, strategii i projektów finansowanych ze środków UE, które mają wpływ na otoczenie, w celu ograniczenia skutków zmian klimatycznych; wzywa Komisję do przeprowadzenia kompleksowej analizy istniejących europejskich instrumentów finansowych i ich możliwego wykorzystania w działaniach dostosowawczych do zmian klimatycznych w ramach ich początkowego zakresu działania, a także wskazanie, gdzie potrzebne będzie dodatkowe finansowanie;
12. stanowczo wzywa Radę do podjęcia bez dalszej zwłoki decyzji w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia ustanawiającego Fundusz Solidarności UE (FSUE), uwzględniając fakt, że Parlament zajął w tej kwestii stanowisko już w dniu 18 maja 2006 r. ⁽¹⁾; wyraża przekonanie, że nowe rozporządzenie, które – wraz z innymi środkami – obniża progi dla mobilizacji FSUE, umożliwi reagowanie na szkody naturalne lub powstałe na skutek działalności człowieka w bardziej skuteczny i elastyczny sposób oraz w odpowiednim czasie; podkreśla, że taki instrument finansowy jest bardzo ważny, szczególnie ze względu na to, że zgodnie z przewidywaniami katastrofy naturalne będą się w przyszłości nasilać również w wyniku zmian klimatycznych;
13. zwraca się do Komisji o rozważenie uwzględnienia finansowych działań dostosowawczych w następnych długoterminowych ramach finansowych dla polityki regionalnej i funduszy strukturalnych, jak również o zaproponowanie alokacji dodatkowych środków w celu znalezienia innowacyjnych rozwiązań dla zajęcia się zmianami klimatycznymi;
14. podkreśla, że strategiczne wytyczne w zakresie polityki spójności UE wyraźnie tłumaczą potrzebę wzmocnienia synergii pomiędzy środowiskiem naturalnym i wzrostem; oświadczają, że programy w dziedzinie polityki regionalnej mają inwestować w infrastrukturę wodną i związaną z powietrzem oraz odpadami, w różnorodność biologiczną, promowanie planowania wykorzystania terenów oraz transport publiczny; podkreśla, że przyczyniają się one do wypełnienia zobowiązań w dziedzinie klimatu i rozwijają środki służące zapobieganiu ryzyku poprzez innowacyjną politykę zarządzania publicznego, w tym, na przykład, monitorowanie prewencyjne; podkreśla również konieczność zwiększenia przez Komisję oraz państwa członkowskie koordynacji organizacji ochrony cywilnej i planowania kryzysowego; zwraca w tym kontekście uwagę na prace w ramach programu ONZ dotyczącego międzynarodowej strategii na rzecz ograniczania skutków katastrof;
15. podkreśla potrzebę wykorzystywania przez państwa członkowskie funduszy na rozwój obszarów wiejskich w celu poprawienia dostosowania do zmian klimatycznych w rolnictwie i leśnictwie; zwraca uwagę na znaczenie, jakie ma materia organiczna gleby dla żyzności gleby i możliwości retencji wody oraz jako pochłaniacz dwutlenku węgla i zwraca się do Wspólnoty o przyjęcie i wsparcie odpowiednich metod gospodarki glebą, które utrzymają poziomy materii organicznej gleby w Europie, co będzie skutecznym sposobem adaptacji do rosnących temperatur i zmian w rozkładzie opadów; podkreśla potrzebę właściwego zapobiegania klęskom żywiołowym oraz zarządzania zagrożeniami na poziomie zarówno wspólnotowym, jak i krajowym i regionalnym, gdyż liczba klęsk żywiołowych z pewnością wzrośnie w przyszłości, ze szczególnym uwzględnieniem systematycznego wysiłku w zakresie zarządzania gruntami zapewniającego dłuższy okres retencji wody i niższe zagrożenie pożarami lasów; sądzi, że zarządzanie ryzykiem winno się uczynić integralną i wyraźną częścią polityki spójności UE;
16. wzywa Komisję do zaproponowania unijnych ram dla planowania dostosowywania i gotowości do tych działań; kładzie nacisk na potrzebę należytego uwzględnienia zasady pomocniczości w walce z konsekwencjami zmian klimatycznych w drodze konkretnych działań dostosowawczych, ponieważ regiony i władze terytorialne w Europie będą miały większe możliwości reagowania za pomocą środków politycznych na swoje własne doświadczenia, podkreśla jednak konieczność spójności i koordynacji planów dostosowawczych na szczeblu UE;

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, str. 331.

czwartek 10 kwietnia 2008

17. podkreśla kluczową rolę społeczności lokalnych w walce ze zmianami klimatycznym, w związku z tym wzywa do wdrażania zintegrowanych zrównoważonych strategii w zakresie rozwoju miejskiego, regionalnego i obszarów wiejskich, które w pełni uwzględniają działania łagodzące i dostosowawcze, a także wzywa do prowadzenia badań naukowych w celu określenia, jaki typ infrastruktury może być pomocny przy rozwiązywaniu problemów związanych ze zmianami klimatycznymi;

18. wzywa do ściślejszej współpracy i wymiany najlepszych praktyk między instytucjami europejskimi i pomiędzy regionalnymi i lokalnymi władzami w zakresie rozwijania konstrukcji, udogodnień i usług służących osiągnięciu neutralnego pod względem emisji tlenku węgla stanu w poszczególnych obszarach, takich jak lokalne systemy grzewcze, ulepszone usługi przetwarzania śmieci, zintegrowany transport publiczny, budynki sprzyjające wydajności energetycznej i wodnej, zwiększona produkcja i wykorzystanie alternatywnych źródeł energii i bardziej intensywne dostarczanie informacji publicznych na temat zużycia energii;

19. podkreśla, że sektor rolniczy jest jednym z najbardziej podatnych na wpływ zmian klimatycznych, lecz jednocześnie oskarża się go o powodowanie szkód dla środowiska naturalnego; sądzi, że środki dostosowawcze w tym sektorze muszą służyć ograniczaniu podatności oraz zwiększaniu trwałości zarówno z perspektywy ekologicznej, jak i gospodarczej;

20. podkreśla, że stopniowe dostosowanie sektora rolnego do nowych potrzeb wynikających ze zmian klimatycznych powinno się rozpatrywać w formie „kontroli stanu”;

21. podkreśla, że sektor rolny może dostosować się do zmian klimatycznych oraz łagodzić ich skutki poprzez wdrażanie legislacji, która wzmacnia zrównoważony rozwój i propaguje nowe sposoby wykorzystywania i zarządzania wodą oraz innymi zasobami naturalnymi;

22. podkreśla znaczenie państw członkowskich i Komisji przy identyfikowaniu infrastruktury transportowej, która może być najbardziej dotknięta zmieniającymi się warunkami klimatycznymi i w przypadku której potrzebne są dodatkowe wysiłki i inwestycje w celu zapewnienia ciągłego i bezpiecznego funkcjonowania;

23. wyraża uznanie dla znaczących wyników spotkania stron MOP 3 na Bali w zakresie uczynienia operacyjnym funduszu adaptacyjnego poprzez połączenie konkretnych projektów adaptacyjnych ze środkami finansowania za pomocą opłat od projektów związanych z mechanizmem czystego rozwoju (CDM) realizowanych w krajach rozwijających się, które są stronami Protokołu z Kioto; podkreśla, że ta przełomowa decyzja na temat niezależnego od darczyńców finansowania adaptacyjnego w krajach rozwijających się została podjęta przez przyjęciem planu działania z Bali;

24. podkreśla konieczność zapewnienia, by w ramach oceny oddziaływania na środowisko wszystkie pozwolenia na budowę i plany zagospodarowania miejskiego uwzględniały różne scenariusze adaptacyjne w celu zapobiegania inwestycjom w niekompatybilną infrastrukturę; zauważa, że w wielu przypadkach stosowniejsze niż tworzenie mechanizmów ochrony przed niekorzystnym oddziaływaniem klimatu byłoby nierozbudowywanie stref zagrożonych lub doprowadzenie do stanu pierwotnego obszarów już zagospodarowanych;

25. uważa za nieodzowną współpracę w celu udzielenia pomocy najbardziej potrzebującym częściom Europy i rozwijającego się świata, ponieważ obszary te mogą być najbardziej narażone na skutki zmian klimatycznych i najmniej zdolne do poradzenia sobie z nimi; wyraża ubolewanie, że zielona księga w sprawie adaptacji do zmian klimatycznych w niewystraszający sposób porusza kwestię konieczności współpracy w zakresie dostosowań między UE i krajami rozwijającymi się; kładzie nacisk w szczególności na konieczność transferu technologii i rozwijania potencjału; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji polegającą na utworzeniu światowego sojuszu na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatycznym, podkreśla jednak, że obecnie jest ona w znacznym stopniu niedofinansowana;

26. uznaje warunkowy związek między celami rozwojowymi oraz łagodzeniem skutków zmian klimatycznych i dostosowywaniem do nich; podkreśla, że zmiany klimatyczne muszą być uwzględniane w ramach każdej współpracy rozwojowej UE, w tym w istniejących programach partnerskich, takich jak dialog EUROMED lub partnerstwo energetyczne UE-Afryka; podkreśla także istotne znaczenie umacniania partnerstw z krajami rozwijającymi się w celu zwiększenia wysiłków na rzecz unikania wylesienia, przynoszącego korzyści łągodzące i adaptacyjne;

27. wzywa do opracowywania znaczących i przewidywalnych instrumentów finansowych w ramach polityki UE, takich jak system handlu uprawnieniami do emisji, w celu pomocy krajom rozwijającym się w dostosowaniu się do oddziaływania zmian klimatycznych, jak również w celu dostarczenia środków na realizację polityki adaptacyjnej w państwach członkowskich;

czwartek 10 kwietnia 2008

28. podkreśla, że zmiany klimatyczne mogłyby przyspieszyć zmniejszanie się dostępu do zasobów naturalnych; zwraca się do Komisji o rozważenie dalszych środków służących dostosowaniu się do nowych wyzwań związanych z zabezpieczaniem zasobów żywności i energii;
29. zwraca się do Komisji o przeanalizowanie na szczeblu europejskim i w kontekście międzynarodowym sposobu włączenia koniecznych dostosowań w odpowiedzi na zmiany klimatyczne do planów rozwojowych i negocjacji budżetowych; zachęca Komisję do zbadania, jak zastosować takie działania w polityce sektorowej dla sterowania finansowaniem i inwestycjami publicznymi i prywatnymi; podkreśla, że takie wysiłki na rzecz włączenia powinny obejmować takie dziedziny, jak nauka, zintegrowane podejście, podnoszenie świadomości, informowanie, współpracę i nadzorowanie pełnej zgodności z kryteriami regularnie sprawdzanymi pod względem zgodności w celu uzasadnienia dalszego wsparcia oraz przedkładanymi Parlamentowi i Radzie;
30. podkreśla znaczenie konieczności bardziej racjonalnego wykorzystania wody poprzez kontrolę zapotrzebowania na wodę, ponieważ woda staje się rzadkim dobrem; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia zbiorczych środków w celu zagwarantowania zachowania wody, jej dostępności, możliwości jej wykorzystania i oszczędzania; ponadto wzywa do wspierania innowacyjnych technologii i rozwiązań obejmujących projekty pilotażowe, co pozwoli na zmniejszenie szkód powodowanych suszą oraz ryzyka powodzi; w tym kontekście uznaje znaczenie podejścia ekosystemowego dla zapobiegania skutkom erozji gleby, powodzi, pustyńnienia, podnoszenia się poziomu mórz, pojawiania się obcych gatunków inwazyjnych, a także dla łagodzenia ich skutków oraz zwiększenia odporności na pożary;
31. przyznaje, że zmiany klimatyczne przyczyniają się do ogólnoświatowego obciążenia chorobami i przedwczesną umieralnością, dotykając w szczególności najbardziej narażone grupy ludności; zachęca państwa członkowskie do rozważenia środków mających na celu wzmocnienie możliwości systemów opieki zdrowotnej w zakresie dostosowywania się do negatywnych skutków zmian klimatycznych; zachęca Komisję do stworzenia obejmującego całą UE systemu monitorowania i nadzoru skutków zmian klimatycznych dla zdrowia; wzywa Komisję do zagwarantowania, że zagrożenia, które zmiany klimatyczne niosą dla zdrowia ludzkiego, będą głównym punktem polityki UE w zakresie dostosowywania i łagodzenia negatywnych skutków;
32. podkreśla potrzebę zróżnicowanego podejścia w zakresie klimatu i rozwoju w odniesieniu do obszarów i regionów szczególnie narażonych na zmiany klimatyczne, takich jak obszary górskie lub nadbrzeżne, wyspy czy na przykład siedem najbardziej oddalonych regionów UE, które ze względu na ich cechy topograficzne oraz niekorzystną sytuację strukturalną są szczególnie zależne od dynamicznego charakteru zjawisk naturalnych; w tym kontekście wzywa Komisję do rozszerzenia listy obszarów najbardziej narażonych i do współpracy w ramach istniejących inicjatyw regionalnych, takich jak konwencja alpejska i konwencja karpacka w celu jak najlepszego wykorzystania już istniejącej wiedzy zdobytej dzięki takim inicjatywom;
33. wzywa Komisję do rozważenia kluczowej roli, jaką mogą odegrać prawidłowo funkcjonujące ekosystemy w polityce dostosowywania; zwraca uwagę na fakt, że istniejące prawodawstwo UE (tj. dyrektywa ptasia ⁽¹⁾ i dyrektywa siedliskowa ⁽²⁾), Natura 2000, ramowa dyrektywa wodna ⁽³⁾) mogą przyczynić się do rozwiązania tej kwestii w Europie; wzywa Komisję i państwa członkowskie do potraktowania realizacji tych strategii politycznych w sposób priorytetowy w celu zagwarantowania szybkiego i skutecznego dostosowania do zmian klimatycznych;
34. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji polegającą na ustanowieniu Europejskiego Zespołu Doradczego ds. Adaptacji do Zmian Klimatycznych oraz podkreśla, że konieczne jest, by zespół ten umożliwiał realizowanie spójnych międzysektorowych strategii na poziomie UE, jak również ulepszenie ram politycznych, które mogłyby stanowić zachętę do inwestowania w działania służące dostosowaniu do zmian klimatycznych i łagodzeniu ich wpływu;
35. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji w charakterze wkładu Parlamentu w podjęty przez Komisję proces konsultacji z zainteresowanymi stronami na temat zielonej księgi.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103 z 25.4.1979, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/105/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 368).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/105/WE.

⁽³⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2008/32/WE (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, str. 60).

czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

Wprowadzenie napisów (subtitles) do wszystkich programów telewizji publicznych w UE

P6_TA(2008)0127

Oświadczenie w sprawie wprowadzenia napisów (subtitles) do wszystkich programów telewizyjnych publicznych w UE

(2009/C 247 E/09)

Parlament Europejski,

— uwzględniając Artykuły 3, 13, 149, 151 Traktatu WE,

— uwzględniając art. 116 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że Unia Europejska powinna zapewnić równy dostęp obywatelom do informacji, edukacji oraz dóbr kultury,
- B. mając na uwadze, że w Europie problem całkowitej lub częściowej utraty słuchu dotyka ponad 83 mln ludzi oraz, że w starzejącym się społeczeństwie europejskim problem ten będzie się jeszcze nasilać,
- C. mając na uwadze powszechny dostęp do telewizji w Europie oraz to, że telewizje publiczne mają do wypełnienia misję publiczną polegającą m.in. na informowaniu i edukowaniu swoich odbiorców,
- D. mając na uwadze, że obecne technologie umożliwiają na bieżąco wprowadzanie napisów do programów telewizyjnych (także do programów na żywo), czego przykładem jest telewizja BBC, która zobowiązała się od kwietnia 2008 wprowadzić napisy do całości swojej oferty programowej,

1. uważa, że wprowadzenie napisów do wszystkich programów telewizji publicznych w UE jest niezbędne w celu zapewnienia pełnego odbioru ich oferty wszystkim odbiorcom, w tym osobom niesłyszącym i niedosłyszącym; uważa, że wspomogłoby to dodatkowo naukę języków obcych;

2. zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosku legislacyjnego zobowiązującego telewizje publiczne w UE do wprowadzenia napisów do wszystkich programów;

3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszego oświadczenia wraz z nazwiskami sygnatariuszy Radzie, Komisji oraz rządów państw członkowskich.

Lista sygnatariuszy

Gabriele Albertini, Jan Andersson, Alfonso Andria, Emmanouil Angelakas, Roberta Angelilli, Kader Arif, Stavros Arnautakis, Robert Atkins, John Attard-Montalto, Elspeth Attwooll, Inés Ayala Sender, Liam Aylward, Peter Baco, Maria Badia i Cutchet, Mariela Velichkova Baeva, Enrique Barón Crespo, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Irena Belohorská, Monika Beňová, Rolf Berend, Sergio Berlato, Giovanni Berlinguer, Thijs Berman, Adam Bielan, Slavi Binev, Šarūnas Birutis, Sebastian Valentin Bodu, Herbert Bösch, Jens-Peter Bonde, Vito Bonsignore, Josep Borrell Fontelles, Victor Boştinaru, Costas Botopoulos, Bernadette Bourzai, Sharon Bowles, Iles Braghetto, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, Jan Březina, Elmar Brok, Danutė Budreikaitė, Wolfgang Bulfon, Nicodim Bulzesc, Ieke van den Burg, Niels Busk, Philippe Busquin, Jerzy Buzek, Joan Calabuig Rull, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Carlos Carnero González, Paulo Casaca, Michael Cashman, Carlo Casini, Françoise Castex, Alejandro Cercas, Giles Chichester, Giulietto Chiesa, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Ole Christensen, Sylwester Chruszcz, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Giovanna Corda, Titus Corlăţean, Paolo Costa, Jean Louis Cottigny, Michael Cramer, Corina Creţu, Gabriela Creţu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Daniel Dăianu, Dragoş Florin David, Chris Davies, Antonio De Blasio, Véronique De Keyser, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Marie-Hélène Descamps, Harlem Désir, Nirj Deva, Mia De Vits, Jolanta Dičkutė, Alexandra Dobolyi, Valdis Dombrovskis, Beniamino Donnici, Bert Doorn, Brigitte Douay, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Petr Duchoň, Bárbara Dührkop Dührkop, Cristian Dumitrescu, Saïd El Khadraoui, Edite Estrela, Harald Ettl, Jonathan Evans, Robert Evans, Göran Färm, Richard Falbr, Claudio Fava, Szabolcs Fazakas, Emanuel Jardim Fernandes, Anne Ferreira, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Věra Flasarová, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Brigitte Fouré, Armando França, Monica Frassoni, Urszula Gacek, Milan Gaľa, Gerardo Galeote, Vicente Miguel Garcés Ramón, Iratxe García Pérez, Giuseppe Gargani, Jean-Paul Gauzès, Jas Gawronski, Evelyne Gebhardt, Eugenijus Gentvilas, Bronisław

czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

Geremek, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Adam Gierek, Maciej Marian Giertych, Neena Gill, Norbert Glante, Robert Goebbels, Bogdan Golik, Ana Maria Gomes, Donata Gottardi, Hélène Goudin, Genowefa Grabowska, Dariusz Maciej Grabowski, Vasco Graça Moura, Ingeborg Gräßle, Louis Grech, Lilli Gruber, Ignasi Guardans Cambó, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Umberto Guidoni, Zita Gurmai, Catherine Guy-Quint, Klaus Hänsch, Benoît Hamon, Małgorzata Handzlik, Gábor Harangozó, Marian Harkin, Rebecca Harms, Joel Hasse Ferreira, Satu Hassi, Jutta Haug, Anna Hedh, Gyula Hegyi, Edit Herczog, Jim Higgins, Krzysztof Hołowczyc, Mary Honeyball, Milan Horáček, Richard Howitt, Ján Hudacký, Alain Hutchinson, Iliana Malinova Iotova, Mikel Irujo Amezaga, Marie Anne Isler Béguin, Lily Jacobs, Anneli Jäätteenmäki, Stanisław Jałowiecki, Mieczysław Edmund Janowski, Lívia Járóka, Anne E. Jensen, Karin Jöns, Dan Jørgensen, Madeleine Jouye de Grandmaison, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Othmar Karas, Sajjad Karim, Ioannis Kasoulides, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Piia-Noora Kauppi, Tunne Kelam, Glenys Kinnock, Evgeni Kirilov, Dieter-Lebrecht Koch, Jaromír Kohlíček, Eija-Riitta Korhola, Magda Kósáné Kovács, Miloš Koterec, Sergej Kozlík, Guntars Krasts, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constanze Angela Krehl, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Ģirts Valdis Kristovskis, Wiesław Stefan Kuc, Helmut Kuhne, Jan Jerzy Kułakowski, Aldis Kušķis, Sepp Kusstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Alain Lamassoure, Stavros Lambrinidis, Vytautas Landsbergis, Henrik Lax, Roselyne Lefrançois, Klaus-Heiner Lehne, Lasse Lehtinen, Jörg Leichtfried, Jo Leinen, Katalin Lévai, Janusz Lewandowski, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Marie-Noëlle Lienemann, Andrea Losco, Caroline Lucas, Astrid Lulling, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Linda McAvan, Mary Lou McDonald, Mairead McGuinness, Edward McMillan-Scott, Jamila Madeira, Eugenijus Maldeikis, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Erika Mann, Mario Mantovani, Marian-Jean Marinescu, Helmuth Markov, Sérgio Marques, David Martin, Miguel Angel Martínez Martínez, Jan Tadeusz Masiel, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Maria Matsouka, Mario Mauro, Manolis Mavrommatis, Manuel Medina Ortega, Erik Meijer, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Willy Meyer Pleite, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikkö, Miroslav Míkolášik, Viktória Mohácsi, Javier Moreno Sánchez, Luisa Morgantini, Jan Mulder, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Joseph Muscat, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Hartmut Nassauer, Robert Navarro, Cătălin-Ioan Nechifor, Catherine Neris, James Nicholson, null Nicholson of Winterbourne, Lambert van Nistelrooij, Ljudmila Novak, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Cem Özdemir, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Janusz Onyszkiewicz, Josu Ortuondo Larrea, Reino Paasilinna, Borut Pahor, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Papanizov, Georgios Papastamkos, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Maria Petre, Rihards Pīks, Józef Piniór, Mirosław Mariusz Piotrowski, Paweł Bartłomiej Piskorski, Gianni Pittella, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Zita Pleštinšká, Rovana Plumb, Guido Podestà, Anni Podimata, Zdzisław Zbigniew Podkański, Samuli Pohjamo, Bernard Poignant, Lydie Polfer, Bernd Posselt, Christa Prets, Pierre Pribetich, Jacek Protasiewicz, Bilyana Ilieva Raeva, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Karin Resetarits, Teresa Riera Madurell, Frédérique Ries, Karin Riis-Jørgensen, Giovanni Rivera, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Luca Romagnoli, Raül Romeva i Rueda, Dariusz Rosati, Wojciech Roszkowski, Dagmar Roth-Behrendt, Mechtild Rothe, Libor Rouček, Martine Roure, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Guido Sacconi, Aloyzas Sakalas, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Daciana Octavia Sârbu, Jacek Saryusz-Wolski, Christel Schaldemose, Karin Scheele, Olle Schmidt, György Schöpflin, Jürgen Schröder, Inger Segelström, Esko Seppänen, Adrian Severin, Czesław Adam Siekierski, Kathy Sinnott, Marek Siwiec, Csaba Sógor, Søren Bo Søndergaard, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Francesco Enrico Speroni, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Dirk Sterckx, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Theodor Dumitru Stolojan, Margie Sudre, László Surján, Eva-Britt Svensson, Hannes Swoboda, József Szájer, Andrzej Jan Szejna, Konrad Szymański, Csaba Sándor Tabajdi, Antonio Tajani, Hannu Takkula, Charles Tannock, Andres Tarand, Britta Thomsen, Marianne Thyssen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, László Tóké, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Jacques Toubon, Catherine Trautmann, Kyriacos Triantaphyllides, Claude Turmes, Evangelia Tzampazi, Vladimir Urutchev, Inese Vaidere, Nikolaos Vakalis, Adina-Ioana Vălean, Elena Valenciano Martínez-Orozco, Frank Vanhecke, Anne Van Lancker, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Yannick Vaugrenard, Armando Veneto, Riccardo Ventre, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Alejo Vidal-Quadras, Kristian Vigenin, Oldřich Vlasák, Johannes Voggenhuber, Diana Wallis, Graham Watson, Renate Weber, Jan Marinus Wiersma, Glenis Willmott, Janusz Wojciechowski, Francis Wurtz, Luis Yañez-Barnuevo García, Anna Záborská, Zbigniew Zaleski, Andrzej Tomasz Zapalowski, Stefano Zappalà, Tomáš Zatloukal, Tatjana Ždanoka, Roberts Zīle, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

Środa, 9 kwietnia 2008 r.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

Zatwierdzenie nominacji Androuli Vassiliou na członka Komisji

P6_TA(2008)0108

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 kwietnia 2008 r. w sprawie zatwierdzenia nominacji pani Androuli Vassiliou na członka Komisji

(2009/C 247 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 214 ust. 2 akapit trzeci oraz art. 215 Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 4 Porozumienia ramowego między Parlamentem Europejskim a Komisją ⁽¹⁾,
 - uwzględniając złożoną w dniu 28 lutego 2008 r. rezygnację Markosa Kyprianou ze stanowiska członka Komisji,
 - uwzględniając desygnowanie przez rząd Republiki Cypru Androuli Vassiliou na stanowisko członka Komisji,
 - uwzględniając decyzję Rady 2008/184/WE z dnia 29 lutego 2008 r. w sprawie mianowania nowego członka Komisji Wspólnot Europejskich ⁽²⁾,
 - uwzględniając przesłuchanie desygnowanej komisarz przez parlamentarną komisję przedmiotowo właściwą, które odbyło się w dniu 1 kwietnia 2008 r.,
 - uwzględniając art. 99 Regulaminu,
1. zatwierdza nominację Androuli Vassiliou na członka Komisji do końca kadencji Komisji w dniu 31 października 2009 r.;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Radzie, Komisji oraz rządów państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 E z 18.5.2006, str. 123.

⁽²⁾ Dz.U. L 59 z 4.3.2008, str. 18.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

Wymagania dotyczące zdrowia zwierząt stosowane do niehandlowego przemieszczania zwierząt domowych *I**

P6_TA(2008)0109

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt stosowanych do niehandlowego przemieszczania zwierząt domowych w odniesieniu do przedłużenia okresu przejściowego (COM(2007)0572 — C6-0334/2007 — 2007/0202(COD))

(2009/C 247 E/11)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0572),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 37 i 152 ust. 4 lit. b) Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0334/2007),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A6-0051/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wnioski Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji

P6_TC1-COD(2007)0202

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 10 kwietnia 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr .../2008 Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt stosowanych do niehandlowego przemieszczania zwierząt domowych w odniesieniu do przedłużenia okresu przejściowego

(2009/C 247 E/12)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu z pierwszego czytania odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (WE) nr 454/2008.)

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

Europejska sieć migracji *

P6_TA(2008)0110

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady ustanawiającej Europejską Sieć Migracji (COM(2007)0466 — C6-0303/2007 — 2007/0167(CNS))

(2009/C 247 E/13)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2007)0466),
 - uwzględniając art. 66 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0303/2007),
 - uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
 - uwzględniając art. 51 oraz art. 35 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0066/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 Traktatu WE;
 3. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI PARLAMENTU

Poprawka 1

Tytuł

Wniosek

DECYZJA RADY

ustanawiająca Europejską Sieć Migracji

Wniosek

DECYZJA RADY

ustanawiająca Europejską Sieć Migracji **i Azylu**

Poprawka 2

Punkt 6 preambuły

(6) **ESM** nie powinna powielać prac istniejących instrumentów ani struktur Wspólnoty, których celem jest gromadzenie i wymiana informacji w obszarze migracji i azylu, natomiast powinna tworzyć wartość dodaną wobec tych instrumentów lub struktur, w szczególności wykorzystując swój szeroki zakres obowiązków, zdecydowane ukierunkowanie na analizę i związki ze środowiskiem akademickim, jak również powszechną dostępność wyników swojej pracy.

(6) **ESMA** nie powinna powielać prac istniejących instrumentów ani struktur Wspólnoty, których celem jest gromadzenie i wymiana informacji w obszarze migracji i azylu, natomiast powinna tworzyć wartość dodaną wobec tych instrumentów lub struktur, w szczególności wykorzystując **swoją bezstronność**, swój szeroki zakres obowiązków, zdecydowane ukierunkowanie na analizę i związki ze środowiskiem akademickim, **organizacjami pozarządowymi, międzynarodowymi i centralną administracją**, jak również powszechną dostępność wyników swojej pracy.

(jeżeli powyższa poprawka dotycząca skrótu ESMA zostanie przyjęta, będzie ona dotyczyła całego tekstu z wyjątkiem odniesień w punktach 1-5 preambuły)

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI PARLAMENTU

Poprawka 3

Punkt 6a preambuły (nowy)

(6a) *Wśród innych istniejących instrumentów i struktur rozporządzenie (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej⁽¹⁾ stanowi ważny punkt odniesienia dla funkcjonowania Europejskiej Sieci Migracji. Należy także zwrócić uwagę na cenne działania CIREFI⁽²⁾ oraz na decyzję Rady nr 2005/267/WE z dnia 16 marca 2005 r. ustanawiającą bezpieczną internetową sieć informowania i koordynacji dla służb imigracyjnych państw członkowskich⁽³⁾ (ICONet).*

⁽¹⁾ Dz. U. L 199 z 31.7.2007, str. 23.

⁽²⁾ Centrum na rzecz informacji, refleksji i wymiany ds. przekraczania granic i imigracji (CIREFI) ustanowione zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 30 listopada 1994 r. (Dz.U. C 274 z 19.9.1996, str. 50).

⁽³⁾ Dz. U. L 83 z 1.4.2005, str. 48.

Poprawka 4

Punkt 8 preambuły

(8) Aby wszystkie krajowe punkty kontaktowe dysponowały wiedzą specjalistyczną konieczną do zajmowania się wielowymiarowymi aspektami migracji i azylu, w skład każdego z nich powinno wchodzić co najmniej trzech ekspertów, z których każdy z osobna lub wszyscy razem jako grupa powinni posiadać kompetencje w zakresie kształtowania polityki, prawa, badań i statystyk. Eksperti mogą pochodzić z administracji państw członkowskich **lub dowolnej innej organizacji.**

(8) Aby wszystkie krajowe punkty kontaktowe dysponowały wiedzą specjalistyczną konieczną do zajmowania się wielowymiarowymi aspektami migracji i azylu, w skład każdego z nich powinno wchodzić co najmniej trzech ekspertów **pochodzących z różnych organów (administracja państwowa, organizacje pozarządowe i uczelnie wyższe)**, z których każdy z osobna lub wszyscy razem jako grupa powinni posiadać kompetencje w zakresie kształtowania polityki, prawa, badań i statystyk. Eksperti mogą pochodzić z administracji państw członkowskich, **organizacji pozarządowych, uczelni wyższych lub ośrodków badawczych. Każdy krajowy punkt kontaktowy powinien także dysponować razem odpowiednim doświadczeniem fachowym w korzystaniu z technologii informacyjnych, tworzeniu systemów współpracy i sieci kontaktów z innymi krajowymi organizacjami i podmiotami oraz w pracy w wielojęzycznym środowisku na szczeblu europejskim.**

Poprawka 5

Punkt 9 preambuły

(9) Każdy krajowy punkt kontaktowy powinien stworzyć krajową sieć migracji, złożoną z przedstawicieli różnych organizacji oraz osób indywidualnych zajmujących się kwestiami migracji i azylu, *m.in.* przedstawicieli uniwersytetów, instytutów badawczych i badaczy, organizacji rządowych, pozarządowych i międzynarodowych, zapewniając tym samym wszystkim zainteresowanym osobom możliwość wyrażania opinii.

(9) Każdy krajowy punkt kontaktowy powinien stworzyć krajową sieć migracji, złożoną z przedstawicieli różnych organizacji oraz osób indywidualnych zajmujących się kwestiami migracji i azylu. **W celu zapewnienia wiarygodności i porównywalności opracowywanych przez sieć informacji na temat migracji i azylu, w skład krajowych punktów kontaktowych powinni wchodzić na przykład przedstawiciele uniwersytetów, instytutów badawczych i badacze, organizacji rządowych, pozarządowych i międzynarodowych, zapewniając tym samym wszystkim zainteresowanym osobom możliwość wyrażania opinii.**

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI PARLAMENTU

Poprawka 6

Punkt 12 preambuły

(12) Tam, gdzie jest to konieczne do osiągnięcia celów, ESM powinna móc nawiązywać współpracę z innymi podmiotami działającymi w obszarze migracji i azylu. Nawiązując tego rodzaju stosunki, szczególną uwagę powinno się zwracać na kwestię odpowiedniego stopnia współpracy z podmiotami w Danii, Norwegii, Islandii, Szwajcarii, w krajach kandydujących, krajach objętych europejską polityką sąsiedztwa oraz w Rosji.

(12) Tam, gdzie jest to konieczne do osiągnięcia celów, ESM powinna móc nawiązywać współpracę z innymi podmiotami działającymi w obszarze migracji i azylu. Nawiązując tego rodzaju stosunki, szczególną uwagę powinno się zwracać na kwestię odpowiedniego stopnia współpracy w szczególności z podmiotami w Danii, Norwegii, Islandii, Szwajcarii, w krajach kandydujących, krajach objętych europejską polityką sąsiedztwa oraz w Rosji, **a także z organizacjami międzynarodowymi, w tym organizacjami pozarządowymi, uczelniami wyższymi i ośrodkami badawczymi, oraz krajami pochodzenia i tranzytu osób ubiegających się o azyl i migrantów.**

Poprawka 7

Punkt 14 preambuły

(14) W kontekście systemu wymiany informacji stosowanego przez ESM powinno się uwzględnić przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych oraz rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych.

(14) W kontekście systemu wymiany informacji stosowanego przez ESM powinno się uwzględnić przepisy **rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji** ⁽¹⁾, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych oraz rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych.

⁽¹⁾ Dz. U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

Poprawka 8

Punkt 14a preambuły (nowy)

(14a) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Wielkiej Brytanii i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Wielka Brytania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani nie jest przedmiotem jej stosowania.

Poprawka 9

Punkt 14b preambuły (nowy)

(14b) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Wielkiej Brytanii i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani nie jest przedmiotem jej stosowania.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI PARLAMENTU

Poprawka 10

Artykuł 1, ustęp 2

Celem ESM jest dostarczanie, według zapotrzebowania, instytucjom Wspólnoty, władzom i instytucjom państw członkowskich oraz obywatelom aktualnych, obiektywnych, wiarygodnych i porównawczych informacji na temat migracji i azyłu z myślą o wspieraniu procesów politycznych i decyzyjnych w tym obszarze w UE.

Celem ESM jest dostarczanie, według zapotrzebowania, instytucjom Wspólnoty, władzom i instytucjom państw członkowskich oraz obywatelom, **a także krajom trzecim i organizacjom międzynarodowym** aktualnych, obiektywnych, wiarygodnych informacji na temat wszystkich aspektów migracji, azyłu **i integracji, w tym szczegółowe statystyki ukazujące wpływ prawodawstwa UE**, z myślą o wspieraniu procesów politycznych i decyzyjnych w tym obszarze w UE.

Poprawka 11

Artykuł 2, litera a)

a) gromadzi aktualne dane i informacje z różnych źródeł, w tym ze środowisk akademickich, oraz wymienia się takimi informacjami;

a) gromadzi aktualne **i wiarygodne** dane i informacje z różnych źródeł, w tym ze środowisk akademickich **i organizacji pozarządowych**, oraz wymienia się takimi informacjami;

Poprawka 12

Artykuł 2, litera b)

b) przeprowadza analizy danych i informacji, o których mowa w lit. a), i dostarcza je w łatwo dostępnym formacie;

b) przeprowadza analizy danych i informacji, o których mowa w lit. a), i dostarcza je w łatwo dostępnym, **zrozumiałym i porównywalnym** formacie;

Poprawka 13

Artykuł 2, litera c)

c) opracowuje metody podnoszące stopień porównywalności, obiektywizmu i wiarygodności danych na szczeblu Wspólnoty, ustanawiając wskaźniki i kryteria dla poprawy spójności informacji z myślą o wspieraniu rozwoju działań Wspólnoty w zakresie statystyk na temat migracji;

c) opracowuje metody podnoszące stopień porównywalności, obiektywizmu i wiarygodności danych na szczeblu Wspólnoty, ustanawiając wskaźniki i kryteria dla poprawy spójności informacji z myślą o wspieraniu rozwoju działań Wspólnoty w zakresie statystyk na temat migracji **i azyłu (na przykład, dane i statystyki dotyczące liczby legalnych i nielegalnych imigrantów, powrotów, przyjętych i odrzuconych wniosków o azyl oraz krajów pochodzenia) w celu dokonania harmonizacji tego rodzaju wskaźników i kryteriów na poziomie europejskim, we współpracy z innymi kompetentnymi organami europejskim;**

Poprawka 14

Artykuł 2, litera d)

d) publikuje sprawozdania okresowe na temat sytuacji migracyjnej i azyłowej we Wspólnocie i jej państwach członkowskich;

d) **opracowuje i** publikuje sprawozdania okresowe na temat sytuacji migracyjnej i azyłowej we Wspólnocie i jej państwach członkowskich;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI PARLAMENTU

Poprawka 15

Artykuł 2, litera da) (nowa)

- da) **gromadzi i publikuje prawodawstwo UE i państw członkowskich w dziedzinie migracji i azylu oraz wszelkie inne istotne informacje na ten temat (kwoty, uregulowania, warunki ubiegania się o status uchodźcy, związana z tym praktyka i prawo precedensowe, itp.). Wymiana informacji dotyczących różnorodnych wymogów na rynku pracy w państwach członkowskich mogłaby stanowić krok naprzód w dziedzinie zarządzania migracjami gospodarczymi i część kompleksowego podejścia na poziomie UE;**

Poprawka 16

Artykuł 2, litera db) (nowa)

- db) **sporządza analizy, oceny, zalecenia i wnioski w zakresie wdrażania w państwach członkowskich dyrektyw WE w sprawie migracji i azylu oraz w zakresie zgodności przepisów krajowych z przepisami europejskimi i międzynarodowymi, na wniosek Komisji, Parlamentu Europejskiego lub Rady, w celu dostarczenia im pomocy i wsparcia w wykonywaniu spoczywających na nich obowiązków;**

Poprawka 17

Artykuł 2, litera f)

- f) informuje o swoich działaniach, udostępniając zgromadzone informacje i rozpowszechniając wyniki swoich prac;
- f) informuje o swoich działaniach, udostępniając zgromadzone informacje i rozpowszechniając **możliwie najszerszej** wyniki swoich prac;

Poprawka 18

Artykuł 2, litera g)

- g) koordynuje przepływ informacji i współpracuje z innymi odpowiednimi podmiotami europejskimi i międzynarodowymi.
- g) koordynuje przepływ informacji i współpracuje z innymi odpowiednimi **rządowymi i pozarządowymi** podmiotami **krajowymi**, europejskimi i międzynarodowymi.

Poprawka 19

Artykuł 2, ustęp 1a (nowy)

ESM zapewnia, aby jej działania były spójne i skoordynowane z właściwymi instrumentami i strukturami Wspólnoty w dziedzinie migracji i azylu.

Poprawka 20

Artykuł 4, ustęp 2 litera a)

- a) **uczestniczy w** przygotowaniach rocznego programu działania ESM, na podstawie projektu przedstawionego przez przewodniczącego;
- a) **bierze udział w** przygotowaniach **i zatwierdzaniu** rocznego programu działania ESM, w tym **orientacyjnych minimalnych i maksymalnych kwot budżetu każdego krajowego punktu kontaktowego, zapewniającego pokrycie podstawowych kosztów związanych z właściwym funkcjonowaniem ESM, zgodnie z art. 5**, na podstawie projektu przedstawionego przez przewodniczącego;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI PARLAMENTU

Poprawka 21

Artykuł 4, ustęp 2, litera d)

d) określa najodpowiedniejsze formy współpracy strategicznej z innymi podmiotami zajmującymi się migracją i azylem, a także w razie konieczności zatwierdza ramy administracyjne takiej współpracy, o czym mowa w art. 10;

d) określa najodpowiedniejsze formy współpracy strategicznej z innymi **krajowymi, europejskimi i międzynarodowymi** podmiotami **rządowymi i pozarządowymi** zajmującymi się migracją i azylem, a także w razie konieczności zatwierdza ramy administracyjne takiej współpracy, o czym mowa w art. 10;

Poprawka 22

Artykuł 5, ustęp 1

1. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden podmiot, który pełni funkcję krajowego punktu kontaktowego.

1. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden **bezstronny** podmiot, który pełni funkcję krajowego punktu kontaktowego.

W celu ułatwienia pracy ESM i zapewnienia realizacji jej celów, państwa członkowskie uwzględniają w razie konieczności potrzebę koordynacji działań swojego przedstawiciela w Komitecie Sterującym z działaniami swojego krajowego punktu kontaktowego.

W skład krajowego punktu kontaktowego wchodzi co najmniej trzech ekspertów. Jeden z nich, pełniący funkcję krajowego koordynatora, ma status urzędnika lub pracownika wyznaczonego punktu krajowego. ***Pozostali eksperci mogą należeć do tego punktu krajowego lub do innych krajowych i międzynarodowych organizacji publicznych albo prywatnych, mających siedzibę w tym państwie członkowskim.***

W skład krajowego punktu kontaktowego wchodzi co najmniej trzech ekspertów ***pochodzących z różnych organów (administracja państwowa, organizacje pozarządowe i uczelnie wyższe)***. Jeden z nich, pełniący funkcję krajowego koordynatora, ma status urzędnika lub pracownika wyznaczonego punktu krajowego.

We wszystkich aspektach związanych z ich kompetencjami krajowe punkty kontaktowe stosują zasadę bezstronności i obiektywizmu.

Poprawka 23

Artykuł 5, ustęp 2, litera a)

a) wiedzę specjalistyczną w zakresie azylu i migracji, obejmującą różne aspekty kształtowania polityki, prawa, badań i statystyk;

a) ***szeroką*** wiedzę specjalistyczną w zakresie azylu i migracji, obejmującą różne aspekty kształtowania polityki, prawa, badań i statystyk;

Poprawka 24

Artykuł 5, ustęp 3, litera b)

b) udostępniają dane krajowe na potrzeby systemu wymiany informacji, o którym mowa w art. 8;

b) udostępniają dane, ***analizy i oceny*** krajowe na potrzeby systemu wymiany informacji, o którym mowa w art. 8;

Poprawka 25

Artykuł 5, ustęp 3, litera c)

c) rozwijają możliwości doraźnego sporządzania wniosków skierowanych do innych punktów kontaktowych w innych krajach i udzielania szybkich odpowiedzi na wnioski wpływające z innych punktów kontaktowych;

c) rozwijają możliwości doraźnego sporządzania wniosków skierowanych do innych punktów kontaktowych w innych krajach i udzielania szybkich odpowiedzi na wnioski wpływające z innych punktów kontaktowych, ***a także odpowiedzi na wnioski Komisji, Parlamentu Europejskiego lub Rady;***

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI PARLAMENTU

Poprawka 26

Artykuł 5, ustęp 3, litera d)

d) tworzą krajowe sieci migracji obejmujące przedstawicieli różnych organizacji oraz osoby indywidualne zajmujące się **kwestiami** migracji i azylu, reprezentujące wszystkie zainteresowane osoby. Członkowie krajowych sieci migracji **mogą zostać poproszeni o udział** w działaniach ESM, w szczególności w kontekście art. 8 i 9.

d) tworzą krajowe sieci migracji **i azylu** obejmujące przedstawicieli różnych organizacji **rządowych i pozarządowych, w szczególności uczelni wyższych, ośrodków badawczych, organizacji pozarządowych i stowarzyszeń zawodowych**, oraz osoby indywidualne zajmujące się **różnymi zagadnieniami w zakresie** migracji i azylu, reprezentujące wszystkie zainteresowane osoby **i mogące dostarczyć szczegółowej wiedzy**. Członkowie krajowych sieci migracji **i azylu wzywani są do udziału** w działaniach ESM, w szczególności w kontekście art. 8 i 9.

Poprawka 27

Artykuł 6, ustęp 3

3. W zakresie, w jakim dotyczy to celu i zadań określonych w art. 1 i 2 Komisja przyjmuje roczny program *działania* ESM po zasięgnięciu opinii **Komitetu Sterującego i** krajowych punktów kontaktowych. Program określa cele ESM oraz priorytetowe obszary tematyczne. Komisja nadzoruje wykonanie rocznego programu działania i regularnie składa Komitetowi Sterującemu sprawozdania z wykonania tego programu i sprawozdania na temat rozwoju ESM.

3. Po zasięgnięciu opinii krajowych punktów kontaktowych **i Parlamentu Europejskiego oraz uzyskaniu zgody Komitetu Sterującego**, Komisja przyjmuje roczny program *działalności* ESM, kierując się **ogólnym celem i zadaniami sieci** określonymi w art. 1 i 2. Program określa cele ESM oraz priorytetowe obszary tematyczne. Komisja nadzoruje wykonanie rocznego programu działania i regularnie składa Komitetowi Sterującemu sprawozdania z wykonania tego programu i sprawozdania na temat rozwoju ESM.

Poprawka 28

Artykuł 7, ustęp 5a (nowy)

5a. Jeżeli działania, o których mowa w ust. 5, nie są planowane w rocznym programie działań ESM, informacja o nich przekazywana jest w odpowiednim czasie krajowym punktem kontaktowym.

Poprawka 29

Artykuł 8 tytuł

System wymiany informacji

Publikacja, rozpowszechnianie i wymiana informacji

Poprawka 30

Artykuł 8, ustęp 1

1. Zgodnie z niniejszym artykułem ustanawia się internetowy system wymiany informacji, dostępny za pośrednictwem specjalnie do tego przeznaczonej strony internetowej.

1. Zgodnie z niniejszym artykułem ustanawia się internetowy system **publikacji, rozpowszechniania i wymiany** informacji, dostępny za pośrednictwem specjalnie do tego przeznaczonej strony internetowej.

Poprawka 31

Artykuł 8, ustęp 2, akapit pierwszy

2. Informacje przechowywane w powyższym systemie są zasadniczo powszechnie dostępne.

2. Informacje przechowywane w powyższym systemie **publikacji, rozpowszechniania i wymiany** są zasadniczo powszechnie dostępne.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI PARLAMENTU

Poprawka 32

Artykuł 8, ustęp 3, litera f)

f) wykaz badaczy i instytutów badawczych w dziedzinie migracji i azylu.

f) wykaz badaczy i instytutów badawczych w dziedzinie migracji i azylu **oraz organizacji pozarządowych i krajowych, europejskich i międzynarodowych organizacji międzyrządowych działających w tym obszarze.**

Poprawka 33

Artykuł 8, ustęp 3, litera fa) (nowy)

fa) europejską bibliografię, w tym opublikowane i nieopublikowane prace akademickie, w szczególności sprawozdania, broszury i artykuły z konferencji;

Poprawka 34

Artykuł 8, ustęp 3, litera fb) (nowy)

fb) europejski program działań ogłaszający konferencje i najważniejsze wydarzenia związane z wszystkimi aspektami migracji i azylu;

Poprawka 35

Artykuł 8, ustęp 3, litera fc) (nowy)

fc) bazę danych, do której badacze i doktoranci mogą wprowadzać informacje na temat swoich prac i toczących się badań;

Poprawka 36

Artykuł 9, ustęp 1

1. Każdy krajowy punkt kontaktowy sporządza co roku sprawozdanie na temat sytuacji migracyjnej i azylowej w swoim kraju, opisujące rozwój polityki w tej dziedzinie oraz zawierające dane statystyczne.

1. Każdy krajowy punkt kontaktowy sporządza co roku sprawozdanie na temat sytuacji migracyjnej i azylowej w swoim kraju, opisujące **rozwój prawny (ustawodawstwo i prawo precedensowe)** i rozwój polityki w tej dziedzinie oraz zawierające dane statystyczne.

Poprawka 37

Artykuł 10, ustęp 1

1. ESM prowadzi współpracę z podmiotami w państwach członkowskich **lub** krajach trzecich, **w tym** z właściwymi organizacjami międzynarodowymi zajmującymi się migracją i azylem.

1. ESM prowadzi współpracę z podmiotami, **organami i organizacjami rządowymi i pozarządowymi na szczeblu Unii Europejskiej** i w państwach członkowskich **oraz w** krajach trzecich, **a także** z właściwymi organizacjami międzynarodowymi zajmującymi się migracją i azylem.

Priorytetem ESM jest współdziałanie z krajami trzecimi, które dla migrujących do Unii Europejskiej są krajami pochodzenia lub tranzytu.

Poprawka 38

Artykuł 10, ustęp 1a (nowy)

1a. Współpraca ESM z krajami pochodzenia i tranzytu ubiegających się o azyl i migrantów zapewnia spójność wdrażania wspólnej polityki w dziedzinie imigracji i azylu. Taka współpraca ma służyć osiągnięciu odpowiedniego poziomu współdziałania z krajami sąsiadującymi w celu skonsolidowania europejskiej polityki sąsiedztwa.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI PARLAMENTU

Poprawka 39

Artykuł 13

Najpóźniej trzy lata po wejściu niniejszej decyzji w życie, a następnie raz na trzy lata, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komitetowi Regionów i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie na temat rozwoju ESM. W razie konieczności do sprawozdania załącza się propozycje zmian do niniejszej decyzji.

Najpóźniej trzy lata po wejściu niniejszej decyzji w życie, a następnie raz na trzy lata, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komitetowi Regionów i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie na temat rozwoju ESM. W razie konieczności do sprawozdania załącza się propozycje zmian do niniejszej decyzji z **myślą o ewentualnym ustanowieniu Europejskiego Centrum Monitorowania Migracji.**

Poprawka 40

Artykuł 15, ustęp 1

Niniejszą decyzję stosuje się **od dnia 1 stycznia 2008 r.**

Niniejszą decyzję stosuje się **od daty jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.**

Poprawka 41

Artykuł 15a (nowy)

Artykuł 15a**Przegląd**

Zmiany do niniejszej decyzji wprowadza się w okresie do sześciu miesięcy po wejściu w życie traktatu lizbońskiego.

Zmiana typowego rozporządzenia finansowego dla agencji wykonawczych, którym powierzono zarządzanie programami wspólnotowymi *

P6_TA(2008)0111

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Komisji (WE) zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1653/2004 w sprawie typowego rozporządzenia finansowego dla agencji wykonawczych na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003 ustanawiającego statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi (SEC(2007)0492 — C6-0123/2007 — 2007/0901(CNS))

(2009/C 247 E/14)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Komisji (SEC(2007)0492),
- po konsultacji z Komisją, w piśmie z dnia 25 kwietnia 2007 r. (C6-0123/2007),
- uwzględniając art. 51 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej oraz opinię Komisji Kontroli Budżetowej (A6-0068/2008),

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

1. zatwierdza po poprawkach wnioszek Komisji;
2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku;
3. zwraca się o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku, gdy Komisja uzna za stosowne wprowadzenie zmian do tekstu zatwierdzonego przez Parlament;
4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 1

PUNKT 3A PREAMBUŁY (nowy)

(3a) Fakt, że udzielenie dyrektorowi agencji absolutorium z wykonania budżetu administracyjnego jest odrębne od absolutorium udzielanego odnośnie do realizacji przez agencję środków operacyjnych związanych z programami wspólnotowymi, może zaszkodzić przejrzystości procedury udzielania absolutorium w przypadku wzrostu liczby agencji wykonawczych.

Poprawka 2

PUNKT 3B PREAMBUŁY (nowy)

(3b) Zważywszy na to, że termin, w którym Parlament Europejski podejmuje decyzję o udzieleniu absolutorium w odniesieniu do budżetu ogólnego - upływający z dniem 15 maja roku N+2 - jest różny od terminu, w którym podejmuje on decyzję dotyczącą udzielenia absolutorium agencjom wykonawczym - tj. od dnia 29 kwietnia roku N+2 - wszystkie podmioty, których dotyczy sprawa, powinny próbować unikać trudności w praktyce i czynić starania zmierzające do harmonizacji podstaw prawnych w przyszłości.

Poprawka 4

PUNKT 9A PREAMBUŁY (nowy)

(9a) Należy wyjaśnić, że zarząd bądź komitet kierownictwa - mianowany przez Komisję, która jest zatem odpowiedzialna za gwarantowanie, że członkowie zarządu posiadają niezbędne kwalifikacje i nie są narażeni na żaden konflikt interesów - ponosi pewną odpowiedzialność za budżet i kwestie związane z kontrolą i w związku z tym powinien odpowiadać przed organem udzielającym absolutorium.

Poprawka 5

ARTYKUŁ 1 PUNKT 1A (nowy)

Artykuł 9, ustęp 4 (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

(1a) W art. 9 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

Środki dostępne w dniu 31 grudnia, wynikające z przydzielonych dochodów, o których mowa w art. 15, zostają przeniesione automatycznie. Środki postawione do dyspozycji odpowiadające przeniesionym dochodom przeznaczonym na określony cel muszą być wykorzystane w pierwszej kolejności. Najpóźniej do dnia 1 czerwca roku następnego agencja informuje Komisję o zastosowaniu przeniesionych dochodów przeznaczonych na określony cel. Komisja przesyła władzy budżetowej skrócone sprawozdanie dotyczące wykorzystania dochodów przeznaczonych na określony cel przez wszystkie agencje wykonawcze najpóźniej do dnia 15 lipca roku następnego.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 6

ARTYKUŁ 1, PUNKT 2A (nowy)

Artykuł 13, akapit drugi (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

(2a) Artykuł 13 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

Dla celów związanych z przepływami pieniężnymi księgowy agencji wykonawczej może jednak w uzasadnionych przypadkach dokonywać operacji w walutach krajowych.

Poprawka 7

ARTYKUŁ 1, PUNKT 4

Artykuł 19a, ustęp 2, litera c (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

c) ochrony aktywów i informacji;

c) ochrony aktywów i **przejrzystości** informacji;

Poprawka 8

ARTYKUŁ 1, PUNKT 5, LITERA A

Artykuł 20, ustęp 2 (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

Ostatecznie przyjęty budżet oraz budżety korygujące przekazywane są dla celów informacyjnych władzy budżetowej, Trybunałowi Obrachunkowemu i Komisji oraz publikowane na stronie internetowej danej agencji. Streszczenie budżetów i budżetów korygujących publikowane jest w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w ciągu trzech miesięcy od dnia ich przyjęcia.

Ostatecznie przyjęty budżet oraz budżety korygujące przekazywane są dla celów informacyjnych władzy budżetowej, Trybunałowi Obrachunkowemu i Komisji oraz publikowane na stronie internetowej danej agencji. Streszczenie budżetów i budżetów korygujących publikowane jest w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w ciągu trzech miesięcy od dnia ich przyjęcia. **Streszczenie to zawiera następujące punkty: dochody i wydatki, z podaniem zmian w stosunku do roku poprzedniego; pięć głównych pozycji wydatków w budżetach administracyjnym i operacyjnym; pięć głównych pozycji dochodów budżetowych; plan zatrudnienia obejmujący urzędników oraz pracowników tymczasowych, a także informacje przeglądowe dotyczące pracowników kontraktowych i ekspertów krajowych, z podaniem zmian w stosunku do roku poprzedniego.**

Poprawka 9

ARTYKUŁ 1, PUNKT 5, LITERA B

Artykuł 20, ustęp 2a (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

Agencja udostępnia **we właściwy sposób** informacje o beneficjentach środków pochodzących z jej budżetu. Informacje takie udostępniane są przy zapewnieniu należytego przestrzegania wymogów zachowania poufności, w szczególności ochrony danych osobowych zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2001 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (*), a także wymogów bezpieczeństwa.

Agencja udostępnia **na swojej stronie internetowej** informacje o beneficjentach środków pochodzących z jej budżetu. **Publikowane informacje powinny być łatwo dostępne dla osób trzecich, przejrzyste i kompleksowe.** Informacje takie udostępniane są przy zapewnieniu należytego przestrzegania wymogów zachowania poufności, w szczególności ochrony danych osobowych zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych, a także wymogów bezpieczeństwa. **W przypadku, gdy informacje nie są publikowane w całości, dane beneficjentów są udostępniane we właściwy sposób Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego. Informacje o otrzymanych środkach są publikowane w formie anonimowej z podaniem przyczyn poufności i jednostkę odpowiedzialną za decyzję o zachowaniu poufności, zgodnie z pierwszymi dwoma zdaniem niniejszego ustępu.**

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 10

ARTYKUŁ 1, PUNKT 6A (nowy)

Artykuł 21, litera a (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

(6a) W art. 21 lit. a) otrzymuje następujące brzmienie:

- a) plan zatrudnienia, określający liczbę stanowisk tymczasowych, których pokrycie będzie możliwe w granicach środków budżetowych, według grup zaszeregowania i kategorii, a także oparta na solidnych danych szacunkowa liczba pracowników kontraktowych, która została zaplanowana i wstępnie zapisana w budżecie;

Poprawka 11

ARTYKUŁ 1, PUNKT 6B (nowy)

Artykuł 21, litera b (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

(6b) W art. 21 lit. b) otrzymuje następujące brzmienie:

- b) szczegółową dokumentację dotyczącą dochodów przeznaczonych na określony cel;

Poprawka 12

ARTYKUŁ 1, PUNKT 6C (nowy)

Artykuł 21, litera c (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

(6c) Artykuł 21 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

- c) informacje na temat osiągnięcia wszystkich uprzednio ustalonych celów różnych działań, jak również na temat nowych celów mierzonych za pomocą wskaźników; wyniki oceny są konsultowane i określone jako dowód na podobny zakres proponowanej zmiany budżetowej.

Poprawka 13

ARTYKUŁ 1, PUNKT 6D (nowy)

Artykuł 22, ustęp 3 (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

(6d) W art. 22 akapit trzeci otrzymuje następujące brzmienie:

Władza budżetowa przyjmuje plan zatrudnienia wszystkich agencji oraz wszelkie jego późniejsze zmiany zgodnie z art. 24. Zatwierdzony plan zatrudnienia publikowany jest w załączniku do sekcji III — Komisja — budżetu ogólnego Unii Europejskiej wraz z szacunkową liczbą pracowników kontraktowych, którą zaplanowano i wstępnie wpisano w budżecie na odnośny rok budżetowy.

Poprawka 14

ARTYKUŁ 1, PUNKT 6E (nowy)

Artykuł 23, ustęp 1, litera b (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

(6e) W art. 23 ust. 1 lit. b) otrzymuje następujące brzmienie:

- b) dochód za ubiegły rok budżetowy oraz dochód za rok N-2, w tym dochód przeznaczony na określony cel;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 15

ARTYKUŁ 1, PUNKT 6F (nowy)

Artykuł 24, ustęp 1, akapit pierwszy (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

(6f) W art. 24 ust. 1 pierwszy akapit otrzymuje następujące brzmienie:

1. W planie zatrudnienia, o którym mowa w art. 21, przedstawia się liczbę etatów zatwierdzonych na dany rok budżetowy, a także liczbę etatów zatwierdzonych na rok poprzedni oraz liczbę etatów faktycznie zajmowanych, jak również liczbę pracowników kontraktowych i ekspertów krajowych. Analogicznie oparta na solidnych danych szacunkowa liczba pracowników kontraktowych, która została zaplanowana i wstępnie zapisana w budżecie na rok budżetowy, o której mowa w art. 21, powinna również obejmować liczbę pracowników kontraktowych przewidzianą na rok poprzedni oraz liczbę pracowników rzeczywiście zatrudnionych.

Plan zatrudnienia określa nieprzekraczalny limit pracowników agencji; nie można wyznaczyć dodatkowych stanowisk poza ustalony limit.

Poprawka 16

ARTYKUŁ 1, PUNKT 8

Artykuł 27, ustęp 1 (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

1. Wszystkim podmiotom działającym w sferze finansów w rozumieniu rozdziału 2 niniejszego tytułu, jak i wszystkim innym osobom zaangażowanym w wykonanie budżetu, zarządzanie oraz kontrolę czy audyt zabrania się podejmowania jakichkolwiek operacji **w ramach wykonywania budżetu**, które mogą spowodować powstanie konfliktu ich interesów z interesami danej agencji bądź Wspólnot. W przypadku zaistnienia takiej sytuacji dana osoba musi powstrzymać się od realizacji takich działań i przekazać sprawę swojemu przełożonemu. Dyrektor ma obowiązek powiadomienia o tym komitetu kierownictwa.

1. Wszystkim podmiotom działającym w sferze finansów w rozumieniu rozdziału 2 niniejszego tytułu, jak i wszystkim innym osobom zaangażowanym w wykonanie budżetu, zarządzanie oraz kontrolę czy audyt zabrania się podejmowania jakichkolwiek środków, które mogą spowodować powstanie konfliktu ich interesów z interesami danej agencji bądź Wspólnot. **Przepisy rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej, jak również przepisy określone w regulaminie pracowniczym urzędników Wspólnot Europejskich oraz warunkach zatrudnienia innych pracowników Wspólnot stosuje się odpowiednio.** W przypadku zaistnienia takiej sytuacji dana osoba musi powstrzymać się od podejmowania takich środków i przekazać sprawę swojemu przełożonemu. Dyrektor ma obowiązek powiadomienia o tym komitetu kierownictwa.

Poprawka 17

ARTYKUŁ 1, PUNKT 8A (nowy)

Artykuł 29, ustęp 2 (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

(8a) Artykuł 29 akapit 2 otrzymuje brzmienie:

Zgodnie z minimalnymi normami przyjętymi przez Komisję dla jej własnych wydziałów oraz należycie uwzględniając konkretne zagrożenia związane ze środowiskiem zarządzania i charakterem finansowanych działań, intendent wprowadza w życie strukturę organizacyjną i wewnętrzne procedury zarządzania i kontroli, dostosowane do wykonywania swoich obowiązków, w stosownych przypadkach wraz z oceną ex post.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 18

ARTYKUŁ 1, PUNKT 9A (nowy)

Artykuł 29, ustęp 5 (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

(9a) W art. 29 ust. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

Zgodnie z art. 9 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 58/2003 intendent przedkłada komitetowi kierownictwa sprawozdanie roczne ze swojej działalności najpóźniej do 15 marca każdego roku budżetowego. W sprawozdaniu tym intendent potwierdza poprzez podpisane własnoręcznie poświadczenie wiarygodności, że informacje zawarte w sprawozdaniu rocznym na temat sytuacji finansowej agencji są prawidłowe i rzetelne, z wyjątkiem przypadków, których dotyczyć mogą ewentualne zastrzeżenia.

Poprawka 19

ARTYKUŁ 1, PUNKT 10

Artykuł 30, część wprowadzająca (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

Komitet kierownictwa mianuje księgowego, który jest oddelegowanym urzędnikiem **bądź zatrudnionym bezpośrednio przez agencję członkiem personelu zatrudnionego na czas określony** i który jest odpowiedzialny za:

Komitet kierownictwa mianuje księgowego, który jest oddelegowanym urzędnikiem i który jest odpowiedzialny za:

Poprawka 20

ARTYKUŁ 1, PUNKT 10

Artykuł 30, akapit drugi (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

Przed zatwierdzeniem przez komitet kierownictwa sprawozdania podpisywane są przez księgowego, który tym samym zaświadcza posiadanie racjonalnej pewności, że zawarte w nich informacje na temat sytuacji finansowej agencji są prawidłowe i rzetelne.

Przed zatwierdzeniem przez komitet kierownictwa sprawozdania podpisywane są przez księgowego, który tym samym zaświadcza **w poświadczeniu wiarygodności** posiadanie racjonalnej pewności, że zawarte w nich informacje na temat sytuacji finansowej agencji są prawidłowe i rzetelne.

Poprawka 21

ARTYKUŁ 1, PUNKT 12A (nowy)

Artykuł 35, ustęp 1, akapit drugi (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

(12a) W art. 35 ust. 1 akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

Na podstawie opinii tego zespołu dyrektor podejmuje decyzje o wszczęciu postępowania pociągającego za sobą odpowiedzialność dyscyplinarną lub obowiązek zapłaty odszkodowania. Jeżeli zespół rozpozna problemy systemowe, przesyła sprawozdanie wraz z zaleceniami intendentowi i audytorowi wewnętrznemu Komisji. Jeżeli opinia dotyczy również dyrektora, zespół przesyła ją zarządowi i audytorowi wewnętrznemu Komisji. Wskazówki dyrektora dotyczące tych spraw oraz wyjaśnienie jego decyzji dodaje się do sprawozdania agencji w sprawie zarządzania budżetowego i finansowego dla władzy budżetowej.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 22

ARTYKUŁ 1, PUNKT 15

Artykuł 42a (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

Księgowy prowadzi wykaz kwot podlegających windykacji, w którym należności agencji są pogrupowane według daty wystawienia zlecenia windykacji. Wykaz dołączany jest do sprawozdania z zarządzania budżetem i finansami agencji. Agencja ustanawia wykaz swoich należności, w którym podaje nazwy dłużników i kwoty długu, w przypadkach gdy dłużnik otrzymał nakaz zapłaty prawomocnym wyrokiem (*res judicata*) Trybunału oraz gdy w ciągu jednego roku od jego ogłoszenia nie dokonano żadnej bądź żadnej znaczącej płatności. Wykaz ten jest publikowany przy uwzględnieniu odnośnych przepisów prawnych w zakresie ochrony danych.

Księgowy prowadzi wykaz kwot podlegających windykacji, w którym należności agencji są pogrupowane według daty wystawienia zlecenia windykacji. Wykaz dołączany jest do **przedkładanego władzy budżetowej** sprawozdania z zarządzania budżetem i finansami agencji. **Zawiera ono również należności, z których w całości lub częściowo zrezygnowano.**

Agencja ustanawia wykaz swoich należności **związanych z jej własnym budżetem**, w którym podaje nazwy dłużników i kwoty długu, w przypadkach gdy dłużnik otrzymał nakaz zapłaty prawomocnym wyrokiem (*res judicata*) Trybunału oraz gdy w ciągu jednego roku od jego ogłoszenia nie dokonano żadnej bądź żadnej znaczącej płatności. Wykaz ten jest publikowany przy uwzględnieniu odnośnych przepisów prawnych w zakresie ochrony danych.

Poprawka 23

ARTYKUŁ 1, PUNKT 16A (nowy)

Artykuł 48, akapit pierwszy a (nowy) (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

(16a) W art. 48 dodaje się akapit w następującym brzmieniu:

W przypadku elektronicznych systemów płatności księgowy musi zapewnić bezpieczeństwo i niezawodność takich systemów.

Poprawka 24

ARTYKUŁ 1, PUNKT 19

Artykuł 50a (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

Artykuł 265a rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002 stosuje się *mutatis mutandis* do wyboru wynagradzanych na podstawie stałej kwoty ekspertów do pomocy agencjom w szczególności przy ocenie propozycji i wniosków o dotacje lub ofert na wykonanie zamówień publicznych oraz do zapewnienia pomocy technicznej przy działaniach następczych w związku z projektami oraz ostatecznej ocenie projektów. Agencje mogą także korzystać z list ekspertów sporządzonych przez Komisję.

Artykuł 265a rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002 stosuje się *mutatis mutandis* do wyboru wynagradzanych na podstawie stałej kwoty ekspertów do pomocy agencjom w szczególności przy ocenie propozycji i wniosków o dotacje lub ofert na wykonanie zamówień publicznych oraz do zapewnienia pomocy technicznej przy działaniach następczych w związku z projektami oraz ostatecznej ocenie projektów. Agencje mogą także korzystać z list ekspertów sporządzonych przez Komisję. **Wykaz nazwisk ekspertów, którzy współpracowali z agencją w ciągu danego roku finansowego oraz wynagrodzeń, jakie otrzymywali ci eksperci, załączany jest do sprawozdania agencji wykonawczej z zarządzania budżetem i finansami, przedkładanego organowi budżetowemu, przy należywym uwzględnieniu ochrony danych osobowych.**

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 25

ARTYKUŁ 1, PUNKT 21A (nowy)

Artykuł 66, ustęp 1 (rozporządzenie (WE) nr 1653/2004)

(21a) W art. 66 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

Działając na mocy zalecenia Rady stanowiącej większością kwalifikowaną, Parlament Europejski udziela dyrektorowi absolutorium z wykonania budżetu administracyjnego za rok n najpóźniej w terminie do dnia 29 kwietnia roku n+2. Dyrektor podaje do wiadomości zarządu uwagi Parlamentu Europejskiego zawarte w rezolucji towarzyszącej decyzji o udzieleniu absolutorium.

Ramowe rozporządzenie finansowe dotyczące organów określonych w art. 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 *

P6_TA(2008)0112

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w artykule 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (SEC(2007)1013 — C6-0417/2007 — 2007/0151(CNS))

(2009/C 247 E/15)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt rozporządzenia Komisji (SEC(2007)1013),
 - po zasięgnięciu opinii Parlamentu przez Komisję pismem z dnia 20 lipca 2007 r. (C6-0417/2007),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej oraz opinię Komisji Kontroli Budżetowej (A6-0069/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wnioski Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku;
 3. jeśli Komisja uznałaby za stosowne oddalić się od przyjętego przez Parlament tekstu, zwraca się z prośbą o ponowne skonsultowanie się z nim;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 1

PUNKT 3A PREAMBUŁY (nowy)

(3a) Zważywszy, że termin, w którym Parlament Europejski podejmuje decyzję o udzieleniu absolutorium w odniesieniu do budżetu ogólnego – upływający z dniem 15 maja roku n+2 – jest różny od terminu, w którym podejmuje on decyzję dotyczącą udzielenia absolutorium agencjom wykonawczym – tj. dnia 30 kwietnia roku n+2 – wszystkie podmioty, których dotyczy sprawa, powinny próbować unikać trudności w praktyce i czynić starania zmierzające do harmonizacji podstaw prawnych w przyszłości.

Poprawka 2

ARTYKUŁ 1, PUNKT -1 (nowy)

Artykuł 2, punkt 1 (Rozporządzenie (WE, Euratom) Nr 2343/2002)

(-1) W art. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

1. „Organ Wspólnoty” oznacza każdy organ określony w art. 185 ust. 1 ogólnego rozporządzenia finansowego.

Organy Wspólnoty, które rzeczywiście otrzymują dotacje pokrywane z budżetu określone w art. 185 ust. 1 ogólnego rozporządzenia finansowego oznaczają wszelkie organy Wspólnoty otrzymujące bezpośrednie dotacje z budżetu i inne organy wspólnotowe otrzymujące dotacje z budżetu;

Poprawka 3

ARTYKUŁ 1, PUNKT 3, LITERA CA) (nowa)

Artykuł 10, ustęp 7 (Rozporządzenie (WE, Euratom) Nr 2343/2002)

(ca) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

7. Środki dostępne w dniu 31 grudnia, wynikające z dochodów przeznaczonych na określony cel, o których mowa w art. 19, zostają przeniesione automatycznie.

Środki postawione do dyspozycji odpowiadające przeniesionym dochodom przeznaczonym na określony cel muszą być wykorzystane w pierwszej kolejności. Najpóźniej do dnia 1 czerwca następnego roku organ Wspólnoty informuje Komisję o realizacji finansowej przeniesionych dochodów przeznaczonych na określony cel. Najpóźniej do dnia 15 lipca następnego roku Komisja przesyła władzy budżetowej sprawozdanie podsumowujące w sprawie wykorzystania dochodów przeznaczonych na określony cel przez wszystkie organy Wspólnoty.

Poprawka 5

ARTYKUŁ 1, PUNKT 7

Artykuł 23, ustęp 4 (Rozporządzenie (WE, Euratom) Nr 2343/2002)

4. Dyrektor bezzwłocznie powiadamia zarząd o wszystkich dokonanych przesunięciach.

4. Dyrektor bezzwłocznie powiadamia zarząd o wszystkich dokonanych przesunięciach. **Dyrektor informuje władzę budżetową o wszelkich przesunięciach dokonanych na mocy ust. 2.**

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 6

ARTYKUŁ 1, PUNKT 9, LITERA A)

Artykuł 26, ustęp 2 (Rozporządzenie (WE, Euratom) Nr 2343/2002)

2. Streszczenie budżetu i budżetów korygujących, w ostatecznie przyjętej wersji, publikowane jest w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w ciągu trzech miesięcy od dnia ich przyjęcia.

2. Streszczenie budżetu i budżetów korygujących, w ostatecznie przyjętej wersji, publikowane jest w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w ciągu trzech miesięcy od dnia ich przyjęcia. **Streszczenie to wskazuje dochody i wydatki, zmiany w stosunku do ubiegłego roku, pięć głównych pozycji wydatków budżetu administracyjnego i operacyjnego, pięć głównych pozycji dochodów, plan zatrudnienia obejmujący stałych i czasowych pracowników, a także ogólną liczbę pracowników kontraktowych i ekspertów krajowych oraz zmiany w stosunku do roku ubiegłego.**

Poprawka 7

ARTYKUŁ 1, PUNKT 9, LITERA B)

Artykuł 26, ustęp 3 (Rozporządzenie (WE, Euratom) Nr 2343/2002)

3. Budżet oraz budżety korygujące, w ostatecznie przyjętej wersji, przekazywane są do wiadomości władzy budżetowej, Trybunałowi Obrachunkowemu i Komisji oraz publikowane na stronie internetowej danego organy Wspólnoty w ciągu dwóch miesięcy od ich przyjęcia.

3. Budżet oraz budżety korygujące, w ostatecznie przyjętej wersji, **wraz z planem zatrudnienia (obejmującym stałych i czasowych pracowników) a także ogólną liczbą pracowników kontraktowych i ekspertów krajowych**, przekazywane są do wiadomości władzy budżetowej, Trybunałowi Obrachunkowemu i Komisji oraz publikowane na stronie internetowej danego organy Wspólnoty w ciągu dwóch miesięcy od ich przyjęcia.

Poprawka 8

ARTYKUŁ 1, PUNKT 9, LITERA B)

Artykuł 26, ustęp 4 (Rozporządzenie (WE, Euratom) Nr 2343/2002)

4. Organ Wspólnoty udostępnia **we właściwy sposób** informacje o beneficjentach środków pochodzących z jego budżetu. Informacje takie udostępniane są przy zapewnieniu należytego przestrzegania wymogów zachowania poufności i bezpieczeństwa, w szczególności ochrony danych osobowych zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady.

4. Organ Wspólnoty udostępnia **na swojej stronie internetowej** informacje o beneficjentach środków pochodzących z jego budżetu. **Publikacja musi być łatwa do znalezienia dla osób trzecich, przejrzysta i wyczerpująca (pełna publikacja)**. Informacje takie udostępniane są przy zapewnieniu należytego przestrzegania wymogów zachowania poufności i bezpieczeństwa, w szczególności ochrony danych osobowych zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych. **W przypadku niepełnej publikacji dane beneficjentów należy przekazać we właściwy sposób Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego. Informacje o otrzymanych środkach należy opublikować w anonimowej formie, podając powód zachowania poufności oraz nazwę jednostki odpowiedzialnej za tę decyzję, zgodnie z pierwszymi dwoma zdaniem niniejszego ustępu.**

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 9

ARTYKUŁ 1, PUNKT 9A (nowy)

Artykuł 27, ustęp 3, litera ba) (nowa) (Rozporządzenie (WE Euratom) nr 2343/2002

(9a) W art. 27 ust. 3 wprowadza się lit. ba) w następującym brzmieniu:

ba) szczegółową dokumentację w sprawie dochodów przeznaczonych na określony cel, w szczególności szacunkową kwotę nadwyżki operacyjnej z roku n-1 w celu uzupełnienia tej już dostępnej informacji dotyczącej nadwyżki pochodzącej z roku n-2.

Poprawka 10

ARTYKUŁ 1, PUNKT 9B (nowy)

Artykuł 27, ustęp 3, litera da) (nowa) (Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2343/2002)

(9b) W art. 27 ust. 3 wprowadza się lit. da) w następującym brzmieniu:

da) szacunkowe saldo rachunku wyniku w rozumieniu art. 81 z roku n-1.

Poprawka 11

ARTYKUŁ 1, PUNKT 9C (NOWY) Artykuł 27, ustęp 3a (nowy)

(Rozporządzenie (WE, Euratom) Nr 2343/2002)

(9c) W art. 27 wprowadza się ust. 3a w następującym brzmieniu:

3a. Nie później niż do dnia 31 marca każdego roku organ Wspólnoty przesyła Komisji oraz władzy budżetowej również:

- a) projekt swojego programu pracy,**
- b) swój zaktualizowany wieloletni plan polityki kadrowej zgodnie z wytycznymi ustalonymi przez Komisję,**
- c) informacje dotyczące liczby urzędników, pracowników czasowych i kontraktowych oraz ekspertów krajowych na rok n-1 i n, a także szacunkowej liczby na rok n+1,**
- d) informacje o wkładach rzeczowych przyznanych organowi Wspólnoty przez przyjmujące państwo członkowskie.**

Poprawka 12

ARTYKUŁ 1, PUNKT 9D (nowy)

Artykuł 27, ustęp 5 (Rozporządzenie (WE, Euratom) Nr 2343/2002)

(9d) W art. 27 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

5. Władza budżetowa przyjmuje wykaz etatów organu Wspólnoty oraz wszelkie jego późniejsze zmiany zgodnie z art. 32 ust. 1. Zatwierdzony plan zatrudnienia publikowany jest w załączniku do sekcji III — Komisja — budżetu ogólnego Unii Europejskiej wraz z szacunkową liczbą pracowników kontraktowych, którą zaplanowano i wstępnie wpisano w budżecie na odnośny rok budżetowy.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 13

ARTYKUŁ 1, PUNKT 9E (nowy)

Artykuł 31, ustęp 1, litera b) (Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2343/2002)

(9e) Art. 31 lit. 1(b) otrzymuje brzmienie:

- b) **szacowany dochód za poprzedni rok budżetowy oraz przychód za rok n — 2 łącznie z dochodami przeznaczonymi na określony cel;**

Poprawka 15

ARTYKUŁ 1, PUNKT 15

Artykuł 40, ustęp 1, akapit pierwszy (Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2343/2002)

1. Intendent delegowany składa zarządowi sprawozdanie z wykonania swoich obowiązków w postaci rocznego sprawozdania z działalności wraz z informacjami dotyczącymi finansów i zarządzania; **w sprawozdaniu tym poświadcza się**, że zawarte w nim informacje są prawidłowe i rzetelne, z wyjątkiem przypadków, których dotyczyć mogą ewentualne zastrzeżenia w zakresie określonych obszarów dochodów i wydatków.

1. Intendent delegowany składa zarządowi sprawozdanie z wykonania swoich obowiązków w postaci rocznego sprawozdania z działalności wraz z informacjami dotyczącymi finansów i zarządzania, **potwierdzającymi w poświadczeniu wiarygodności**, że zawarte w nim informacje są prawidłowe i rzetelne, z wyjątkiem przypadków, których dotyczyć mogą ewentualne zastrzeżenia w zakresie określonych obszarów dochodów i wydatków.

Poprawka 16

ARTYKUŁ 1, PUNKT 15A (nowy)

Artykuł 40, ustęp 2 (Rozporządzenie (WE, Euratom) Nr 2343/2002)

(15a) Art. 40 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

2. **Zarząd najpóźniej do dnia 15 czerwca każdego roku przesyła władzy budżetowej oraz Trybunałowi Obrachunkowemu analizę i ocenę rocznego sprawozdania intendenta za poprzedni rok budżetowy wraz z poświadczeniem wiarygodności. Ta analiza i ocena włączone są do rocznego sprawozdania organu Wspólnoty zgodnie z przepisami aktu założycielskiego.**

Poprawka 17

ARTYKUŁ 1, PUNKT 16

Artykuł 43, ustęp 2a, akapit pierwszy (Rozporządzenie (WE, Euratom) Nr 2343/2002)

2a. Przed przyjęciem przez **dyrektora** sprawozdania podpisywane są przez księgowego, który tym samym zaświadcza posiadanie racjonalnej pewności, że zawarte w nich informacje na temat sytuacji finansowej organu Wspólnoty są prawidłowe i rzetelne.

2a. Przed przyjęciem przez **zarząd** sprawozdania podpisywane są przez księgowego, który tym samym zaświadcza posiadanie racjonalnej pewności, że zawarte w nich informacje na temat sytuacji finansowej organu Wspólnoty są prawidłowe i rzetelne.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 18

ARTYKUŁ 1, PUNKT 19

Artykuł 47, ustęp 4 (Rozporządzenie (WE, Euratom) Nr 2343/2002)

4. Ustanowiony przez Komisję zgodnie z art. 66 ust. 4 ogólnego rozporządzenia finansowego wyspecjalizowany zespół do spraw nieprawidłowości finansowych wykonuje te same uprawnienia w odniesieniu do organu Wspólnoty, które wykonuje w odniesieniu do służb Komisji, **chyba że zarząd postanowi o powołaniu funkcjonalnie niezależnego zespołu lub o uczestnictwie we wspólnym zespole ustanowionym przez kilka organów Wspólnoty.**

Na podstawie opinii tego zespołu dyrektor podejmuje decyzje o wszczęciu postępowania pociągającego za sobą odpowiedzialność dyscyplinarną lub obowiązek zapłaty odszkodowania. Jeżeli zespół rozpozna problemy systemowe, przesyła sprawozdanie wraz z zaleceniami intendentowi i audytorowi wewnętrznemu Komisji. Jeżeli opinia dotyczy również dyrektora, zespół przesyła ją zarządowi i audytorowi wewnętrznemu Komisji.

4. Ustanowiony przez Komisję zgodnie z art. 66 ust. 4 ogólnego rozporządzenia finansowego wyspecjalizowany zespół do spraw nieprawidłowości finansowych wykonuje te same uprawnienia w odniesieniu do organu Wspólnoty, które wykonuje w odniesieniu do służb Komisji.

W przypadku spraw dotyczących agencji zespół przewiduje jedno miejsce dla przedstawiciela agencji

Na podstawie opinii tego zespołu dyrektor podejmuje decyzje o wszczęciu postępowania pociągającego za sobą odpowiedzialność dyscyplinarną lub obowiązek zapłaty odszkodowania. Jeżeli zespół rozpozna problemy systemowe, przesyła sprawozdanie wraz z zaleceniami intendentowi i audytorowi wewnętrznemu Komisji. Jeżeli opinia dotyczy również dyrektora, zespół przesyła ją zarządowi i audytorowi wewnętrznemu Komisji.

Wskazówki dyrektora do tych przypadków oraz wyjaśnienia dotyczące podjętych przez niego decyzji w następstwie tych przypadków są włączane do rocznego sprawozdania z działalności dyrektora.

Poprawka 19

ARTYKUŁ 1, PUNKT 22

Artykuł 58a, ustęp 1 (Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2343/2002)

Księgowy prowadzi wykaz kwot podlegających windykacji, w którym należności Wspólnoty są pogrupowane według daty wystawienia zlecenia windykacji. Wykaz ten załącza się do sporządzanego przez organ Wspólnoty sprawozdania z zarządzania budżetem i finansami.

Księgowy prowadzi wykaz kwot podlegających windykacji, w którym należności Wspólnoty są pogrupowane według daty wystawienia zlecenia windykacji. Wykaz ten załącza się do sporządzanego przez organ Wspólnoty sprawozdania z zarządzania budżetem i finansami. **Wyszczególnia on również zlecenia windykacji, które stanowiły przedmiot odstąpienia lub częściowego odstąpienia.**

Poprawka 20

ARTYKUŁ 1, PUNKT 23

Artykuł 59, litera b) (Rozporządzenie (WE) nr 2343/2002)

b) W przypadku gdy opłaty i należności ustalane są bez wyjątku na podstawie przepisów prawnych lub decyzji zarządu, intendent po ustaleniu należnej kwoty może odstąpić od wystawienia zlecenia windykacji i wystawić bezpośrednio noty debetowe. W takim przypadku rejestruje się wszystkie szczegóły dotyczące należności organu Wspólnotowego.

b) W przypadku gdy opłaty i należności ustalane są bez wyjątku na podstawie przepisów prawnych lub decyzji zarządu, intendent po ustaleniu należnej kwoty może odstąpić od wystawienia zlecenia windykacji i wystawić bezpośrednio noty debetowe. W takim przypadku rejestruje się wszystkie szczegóły dotyczące należności organu Wspólnotowego. **Księgowy zachowuje wykaz not debetowych. Wykaz ten załącza się do sporządzanego przez organ Wspólnoty sprawozdania z zarządzania budżetem i finansami. Wyszczególnia on również noty debetowe, od których odstąpiono lub częściowo odstąpiono.**

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 21

ARTYKUŁ 1, PUNKT 25A (nowy)

Artykuł 69 (Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2343/2002)

(25a) Artykuł 69 otrzymuje następujące brzmienie:**Artykuł 69**

Stwierdzanie prawidłowości, zatwierdzanie i dokonywanie wydatków następuje zgodnie z przepisami rozporządzenia finansowego i zasadami jego wykonania oraz w określonych w nich terminach. W przypadku elektronicznych systemów płatności księgowy musi zatwierdzić bezpieczeństwo i niezawodność takich systemów.

Poprawka 22

ARTYKUŁ 1, PUNKT 28

Artykuł 74a (Rozporządzenie (WE, Euratom) Nr 2343/2002)

Do selekcji ekspertów stosuje się, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, art. 265a rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002. Eksperci tacy wynagradzani są na podstawie stałej kwoty, a ich zadaniem jest pomoc organowi Wspólnoty w szczególności przy ocenie ofert i wniosków o dotacje lub ofert na wykonanie zamówień publicznych oraz zapewnianie pomocy technicznej przy działaniach następczych w związku z projektami oraz przy ostatecznej ocenie projektów. Organ Wspólnoty może korzystać z wykazów ekspertów sporządzonych przez Komisję lub inne organy Wspólnoty.

Do selekcji ekspertów stosuje się, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, art. 265a rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002. Eksperci tacy wynagradzani są na podstawie stałej kwoty, a ich zadaniem jest pomoc organowi Wspólnoty w szczególności przy ocenie ofert i wniosków o dotacje lub ofert na wykonanie zamówień publicznych oraz zapewnianie pomocy technicznej przy działaniach następczych w związku z projektami oraz przy ostatecznej ocenie projektów. Organ Wspólnoty może korzystać z wykazów ekspertów sporządzonych przez Komisję lub inne organy Wspólnoty. **Wykaz nazwisk ekspertów, którzy współpracowali z organem Wspólnoty w ciągu danego roku finansowego, oraz wynagrodzeń, które otrzymywali ci eksperci, załączany jest do sprawozdania organu Wspólnoty z zarządzania budżetem i finansami, przedkładanego władzy budżetowej, przy należytych uwzględnieniu ochrony danych osobowych.**

Poprawka 23

ARTYKUŁ 1, PUNKT 30

Artykuł 82, ustęp 1 (Rozporządzenie (WE, Euratom) Nr 2343/2002)

Księgowy przesyła księgowemu Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu najpóźniej do dnia 1 marca następnego roku tymczasowe sprawozdanie finansowe wraz ze sprawozdaniem z zarządzania budżetem i finansami w ciągu danego roku, o których mowa w art. 76 niniejszego rozporządzenia, tak aby księgowy Komisji mógł sporządzić skonsolidowane sprawozdanie finansowe, jak przewidziano w art. 128 ogólnego rozporządzenia finansowego.

Księgowy przesyła księgowemu Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu najpóźniej do dnia 1 marca następnego roku tymczasowe sprawozdanie finansowe wraz ze sprawozdaniem z zarządzania budżetem i finansami w ciągu danego roku, o których mowa w art. 76 niniejszego rozporządzenia, tak aby księgowy Komisji mógł sporządzić skonsolidowane sprawozdanie finansowe, jak przewidziano w art. 128 ogólnego rozporządzenia finansowego. **Dostarcza on władzy budżetowej skonsolidowane sprawozdanie finansowe wszystkich agencji.**

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 24

ARTYKUŁ 1, PUNKT 30

Artykuł 82, ustęp 2 (Rozporządzenie (WE, Euratom) Nr 2343/2002)

Księgowy przesyła sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami także Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie najpóźniej do dnia 31 marca następnego roku.

Księgowy przesyła sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami **wraz ze swym poświadczeniem wiarygodności** także Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie najpóźniej do dnia 31 marca następnego roku.

Poprawka 25

ARTYKUŁ 1, PUNKT 30

Artykuł 83, ustęp 2 (Rozporządzenie (WE, Euratom) Nr 2343/2002)

2. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego dotyczących sprawozdań tymczasowych organu Wspólnoty dyrektor sporządza ostateczne sprawozdanie finansowe organu Wspólnoty zgodnie z art. 43 na własną odpowiedzialność **i przesyła je zarządowi, który wyraża opinię w sprawie tych sprawozdań.**

2. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego dotyczących sprawozdań tymczasowych organu Wspólnoty dyrektor sporządza ostateczne sprawozdanie finansowe organu Wspólnoty zgodnie z art. 43 na własną odpowiedzialność. **Ostateczne sprawozdanie zatwierdzone jest przez zarząd.**

Poprawka 26

ARTYKUŁ 1, PUNKT 30

Artykuł 83, ustęp 3 (Rozporządzenie (WE, Euratom) Nr 2343/2002)

3. Dyrektor przesyła ostateczne sprawozdanie finansowe **wraz z opinią zarządu** księgowemu Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie najpóźniej do dnia 1 lipca następnego roku.

3. Dyrektor przesyła ostateczne sprawozdanie finansowe, **po zatwierdzeniu przez zarząd**, księgowemu Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie najpóźniej do dnia 1 lipca następnego roku.

Poprawka 27

ARTYKUŁ 1, PUNKT 30A (nowy)

Artykuł 94, ustęp 1 (Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2343/2002)

(30a) Art. 94 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

1. Parlament Europejski na zalecenie Rady w terminie do dnia 30 kwietnia roku n+2 udziela dyrektorowi absolutorium z wykonania budżetu za rok n; dyrektor informuje zarząd o uwagach Parlamentu Europejskiego zawartych w rezolucji towarzyszącej decyzji o absolutorium.

Poprawka 28

ARTYKUŁ 1, PUNKT 30B (nowy)

Artykuł 94, ustęp 3 (Rozporządzenie (WE, Euratom) Nr 2343/2002)

(30b) Artykuł 94 ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

3. Jeśli Parlament Europejski opóźni wydanie decyzji o udzieleniu absolutorium, dyrektor, we współpracy z zarządem, dołoży wszelkich starań w celu jak najszybszego podjęcia środków zmierzających do usunięcia lub ułatwienia usunięcia przeszkód w podjęciu tej decyzji.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 29

ARTYKUŁ 1, PUNKT 31A (nowy)

Artykuł 98a (nowy) (Rozporządzenie (WE, Euratom) Nr 2343/2002)

(31a) Dodaje się artykuł 98a w następującym brzmieniu:**Artykuł 98a**

Dwa lata przed upływem rozporządzenia finansowego lub wieloletnich ram finansowych Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie opinię dotyczącą funkcjonowania i nieodzowności każdej agencji.

Poprawka 30

ARTYKUŁ 1, PUNKT 32

Artykuł 99 (Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2343/2002)

(32) W art. 99 dodaje się następujące zdanie: „Dyrektor przekazuje te zasady do wiadomości Komisji.”;

(32) Artykuł 99 otrzymuje brzmienie

Artykuł 99

Na wniosek dyrektora zarząd w zakresie, w jakim jest to niezbędne oraz w porozumieniu z Komisją, przyjmuje szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia finansowego organu Wspólnoty.

Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (Malta i Portugalia)

P6_TA(2008)0114

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z 17 maja 2006 r. (COM(2008)0094 – C6-0085/2008 – 2008/2043(ACI))

(2009/C 247 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji skierowany do Parlamentu Europejskiego i Rady (COM(2008)0094 — C6-0085/2008),
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. ⁽¹⁾, a w szczególności jego pkt 28,

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1. Porozumienie zmienione decyzją 2008/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 6 z 10.1.2008, str. 7).

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1927/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A6-0083/2008),
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska opracowała odpowiednie instrumenty legislacyjne i budżetowe w celu udzielenia dodatkowego wsparcia pracownikom dotkniętym konsekwencjami wynikającymi z najważniejszych zmian strukturalnych w handlu światowym oraz z myślą o ułatwieniu im ponownej integracji na rynku pracy,
- B. mając na uwadze, że pomoc finansowa Unii Europejskiej dla zwalnianych pracowników powinna być dynamiczna i powinno się jej udzielać tak szybko i efektywnie, jak to tylko możliwe,
- C. mając na uwadze, że Malta i Portugalia zwróciły się z prośbą o udzielenie pomocy w związku ze zwolnieniami w przemyśle włókienniczym na Malcie i w sektorze samochodowym w Portugalii, wystosowując w tym celu pisma datowane odpowiednio na 12 września 2007 i 9 października 2007 r. ⁽²⁾,
 1. zwraca się do zainteresowanych instytucji o podjęcie niezbędnych kroków mających na celu przyspieszenie uruchomienia funduszu;
 2. podkreśla swoje zaniepokojenie odnośnie do charakteru środków finansowanych z funduszu mając na celu zmniejszenie liczby osób pozostających bez pracy; zwraca się do Komisji o dokładne obserwowanie sytuacji, we współpracy z portugalskimi władzami, w związku z przepisami art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 oraz o informowanie władz legislacyjnych i budżetowych;
 3. zatwierdza decyzję w załączniku;
 4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do podpisania decyzji wraz z przewodniczącym Rady oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, str. 1.

⁽²⁾ Wnioski do Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji EGF/2007/008 i EGF/2007/010.

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 10 kwietnia 2008

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r.

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

- uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. ⁽¹⁾, a w szczególności jego pkt 28,

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1. Porozumienie zmienione decyzją 2008/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 6 z 10.1.2008, str. 7).

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1927/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 12 ust. 3,

— uwzględniając wniosek Komisji,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji („fundusz”) powołano w celu udzielenia dodatkowego wsparcia pracownikom dotkniętym konsekwencjami wynikającymi z najważniejszych zmian strukturalnych w handlu światowym oraz z myślą o ułatwieniu im ponownej integracji na rynku pracy.
- (2) Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. umożliwia uruchomienie funduszu na roczną kwotę 500 mln euro.
- (3) W dniu 12 września 2007 r. Malta złożyła wniosek w sprawie skorzystania ze środków z funduszu w związku ze zwolnieniami w przemyśle włókienniczym, a dokładniej – w celu wsparcia pracowników zwolnionych przez firmy VF(Malta)Ltd i Bortex Clothing Ind Co Ltd. Wniosek przedstawiono w zgodzie z wymogami dotyczącymi określania wkładów finansowych, określonymi w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006.
- (4) W dniu 9 października 2007 r. Portugalia złożyła wniosek w sprawie skorzystania ze środków funduszu w związku ze zwolnieniami w sektorze samochodowym, a dokładniej – w celu wsparcia pracowników zwolnionych przez następujące firmy: Opel w Azambuja, Alcoa Fujikura w Seixal oraz Johnson Controls w Portalegre. Wniosek przedstawiono w zgodzie z wymogami dotyczącymi określania wkładów finansowych, określonymi w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006.
- (5) Fundusz należy zatem uruchomić w celu udzielenia finansowego wsparcia wnioskodawcom.

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008 Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji uruchamia się na kwotę 3 106 882 euro w postaci środków na pokrycie zobowiązań i środków na pokrycie płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 kwietnia 2008 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, str. 1.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

Wytyczne dotyczące procedury budżetowej na rok 2009: Sekcje I, II, IV, V, VI, VII, VIII i IX

P6_TA(2008)0115

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wytycznych dotyczących procedury budżetowej 2009, Sekcja I — Parlament Europejski, Sekcja II — Rada, Sekcja IV — Trybunał Sprawiedliwości, Sekcja V — Trybunał Obrachunkowy, Sekcja VI — Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, Sekcja VII — Komitet Regionów, Sekcja VIII — Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich, Sekcja IX — Europejski Inspektor Ochrony Danych (2008/2021(BUD))

(2009/C 247 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 272 Traktatu WE,
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą a Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2000/597/WE, Euratom, z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽³⁾,
- uwzględniając piąte sprawozdanie sekretarzy generalnych instytucji na temat tendencji w obrębie pozycji 5 perspektywy finansowej z maja 2006 r.,
- uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu na rok budżetowy 2006, wraz z odpowiedziami kontrolowanych instytucji ⁽⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A6-0082/2008),
- A. mając na uwadze, że na obecnym etapie procedury rocznej Parlament Europejski oczekuje na preliminarz innych instytucji oraz wnioski własnego Prezydium w sprawie budżetu na 2009 r.,
- B. mając na uwadze, że uzgodniono projekt pilotażowy, w ramach którego zostanie podjęta ściślejsza współpraca i powinny zostać zacieśnione stosunki między Prezydium a Komisją Budżetową podczas procedury budżetowej 2009,
- C. mając na uwadze, że pułap pozycji 5 na 2009 r. wynosi 7 777 000 000 euro ⁽⁵⁾, co stanowi wzrost o 4,3 % w porównaniu z 2008 r.,
- D. mając na uwadze, że budżet Parlamentu Europejskiego na 2008 r. wynosi 1 452 517 167 EUR, co stanowi 19,68 % pozycji 5 w tym roku,

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1. Porozumienie zmienione decyzją 2008/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 6 z 10.1.2008, s. 7).

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 7.10.2000, s. 42.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1525/2007 (Dz.U. L 343 z 27.12.2007, s. 9).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 273 z 15.11.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ Z uwzględnieniem składek emerytalnych personelu w wysokości 78 000 000 EUR.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

Parlament Europejski*Ramy ogólne i główne wyzwania*

1. podkreśla, że rok 2009 będzie rokiem daleko idących zmian w Parlamencie, i uważa, że powinno to znaleźć odzwierciedlenie w procedurze budżetowej; jest zdania, że stanowi to nową okazję do zagwarantowania właściwego finansowania jego priorytetów politycznych przy jednoczesnej kontroli w celu określenia możliwych oszczędności, co zapewni zrównoważony charakter budżetu;
2. apelując o jak najrozsądniejsze wykorzystanie dostępnych środków, uważa, że należy sprostać następującym wyzwaniom:
 - wyzwaniom związanym z wejściem w życie traktatu z Lizbony,
 - wyzwaniom związanym z rokiem 2009 jako rokiem wyborów do Parlamentu,
 - wyzwaniom związanym ze statutem posła i zmianą kadencji;
3. dostrzega podjęcie kwestii dobrowolnego ograniczenia udziału Parlamentu do 20 %, przedstawionej w dokumencie Prezydium; pragnie przypomnieć, że kolejne budżety wykazywały nadwyżki pod koniec roku i chociaż jest gotowy rozważyć poczynienie pewnych dodatkowych wydatków, które z pewnością będą konieczne w związku ze szczególnymi potrzebami w 2009 r., to jednak pragnie dokonać przeglądu wszystkich pozycji poświęconych wydatkom, zachowując jednocześnie udział w wysokości 20 %;
4. jest zdania, że umiar jest cnotą przy sporządzaniu budżetu, choć niekoniecznie musi to być prawdą w innych okolicznościach; wobec tego z zadowoleniem przyjmuje przedstawiony przez sekretarza generalnego zamiar dokładnego przeanalizowania wszystkich wydatków przed złożeniem szczegółowych propozycji; nalega, aby napływające projekty preliminarzy uwzględniały w możliwie najszerszym zakresie końcowy projekt wydatków PE administracji i Prezydium, zwłaszcza obecnie, gdy Prezydium i Komisja Budżetowa przyjęły nową pilotażową procedurę pojednawczą; uważa, że takie podejście będzie dobrym sygnałem dla podatników w Unii Europejskiej oraz dobrze przysłuży się Parlamentowi w przygotowaniach do przeglądu wieloletnich ram finansowych; uważa, że analiza ta powinna być dostępna odpowiednio wcześniej, aby można było przygotować pierwsze czytanie;
5. zwraca jednak uwagę, że zmiany w obrębie pułapu finansowego wciąż należy bacznie obserwować przez pozostającą jeszcze część okresu wieloletnich ram finansowych na lata 2009–2013, zwłaszcza że korekty rocznej dokonuje się w oparciu o stałą stopę (+ 2 %) i wszelkie odchylenia rzeczywistej stopy inflacji będą miały wpływ na margines; wzywa wszystkie instytucje do dokonania dokładnej oceny potrzeb budżetowych w odniesieniu do środków dostępnych na podstawie obecnych ram wieloletnich;
6. w związku z tym pragnie również zbadać, w jaki sposób w ramach budżetu różne instytucje mogą się dostosować do zmieniających się potrzeb kadrowych; zauważa, że Komisja – w przeciwieństwie do innych instytucji – finansuje coraz większą część personelu ze swoich programów operacyjnych (a więc nie w ramach pozycji 5), zazwyczaj poprzez tworzenie agencji w procesie outsourcingu; dostrzega, że Parlament nie ma takich możliwości i musi finansować swoje potrzeby w ramach pozycji 5;
7. z zadowoleniem przyjmuje projekt pilotażowy 2008 mający na celu zacieśnienie współpracy między Prezydium a Komisją Budżetową, w ramach którego ma zostać przetestowana uproszczona procedura budżetowa pozwalająca na szybsze i bardziej przejrzyste konsultacje dotyczące wszystkich kwestii parlamentarnych mających istotne skutki finansowe; podkreśla, że należy dokonać starannej oceny projektu pilotażowego przed podjęciem jakichkolwiek decyzji mających długofalowe skutki;

Wyzwania związane z wejściem w życie traktatu z Lizbony

8. uważa, że większy zakres odpowiedzialności Parlamentu w wyniku ratyfikacji traktatu z Lizbony powinien być przedmiotem najwyższej troski przy sporządzaniu budżetu na 2009 r., zwłaszcza jeżeli chodzi o jego rolę jako prawodawcy mającego takie same prawa jak Rada; podkreśla, że zachowa on oczywiście swoją rolę jako jeden z dwóch organów władzy budżetowej, zmienią się jednak przepisy dotyczące zarówno klasyfikacji wydatków, jak i zapisy odnoszące się do procedur budżetowych;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

9. uważa, że należy podjąć wszelkie starania w celu udzielenia posłom pełnego wsparcia w zakresie wykonywania przez nich swoich obowiązków w tej nowej sytuacji oraz że należy stworzyć w tym celu odpowiednie struktury i podmioty, w tym odpowiednie i łatwo dostępne pomieszczenia do spotkań dla poszczególnych posłów; podkreśla, że tego rodzaju zmiany nie są nowością w Parlamencie oraz że coraz większe uprawnienia w ramach procedury współdecyzji sprawnie włączono do jego struktur w wyniku wcześniejszych zmian traktatowych; oczekuje na wnioski grupy roboczej ds. zasobów ludzkich i finansowych, ustanowionej przez Sekretarza Generalnego, w szczególności w odniesieniu do konieczności odpowiedzi na zwiększoną rolę legislacyjną komisji parlamentarnych oraz innych nowych zadań Parlamentu;

10. nie uważa jednak, że jest to automatycznie kwestia środków finansowych, ale że zawsze należy poszukiwać lepszych i tańszych sposobów organizowania pracy, co obejmuje również skupianie się w większym stopniu na najważniejszej działalności, w miarę możliwości przesunięcia kadrowe, restrukturyzując służb służącą przystosowaniu ich do nowych warunków, lepsze wykorzystanie nowych technologii oraz ściślejszą współpracę międzyinstytucjonalną;

11. zwraca się do sekretarza generalnego o dokonanie bardziej szczegółowej analizy zadań i kompetencji, aby wykazać, które z nich naprawdę można uznać za nowe – wynikające z postanowień traktatu z Lizbony – w porównaniu ze stanem obecnym, wskazując być może nowe metody pracy, i które mogłyby się przełożyć na wnioski o określoną kwotę nowych środków, co zasygnalizowano w dokumencie zawierającym wytyczne Prezydium; podkreśla, że wnioski o nowe środki powinny zawierać jasne zestawienie dotychczasowych osiągnięć w oparciu o wcześniejszy wzrost zatrudnienia i wyższe wydatki, takich jak wykorzystanie nowych „stanowisk komitologicznych” przyznanych w 2008 r. i osiągnięte dzięki temu wyniki;

12. podkreśla również znaczenie dogłębnej analizy możliwych skutków, jakie dla budżetu na 2009 r. będą miały propozycje grupy roboczej ds. reformy parlamentarnej, które w połączeniu ze zmianami traktatowymi z pewnością wpłyną na jego metody pracy;

13. pragnie zapoznać się z oceną struktury i możliwości sekretariatów komisji, aby się upewnić, że są one gotowe do poprawy jakości swojej pracy legislacyjnej; jest zaskoczony najnowszymi informacjami mówiącymi, że jedynie 6 % pracowników pracuje w komisjach, i zwraca się do sekretarza generalnego o przedstawienie do dnia 1 lipca 2008 r. średniookresowej oceny potrzeb w zakresie zasobów ludzkich, obejmującej bardziej precyzyjne informacje na temat potrzeb różnych komisji, a także szczegółowego schematu organizacyjnego całego personelu (urzędników i innych pracowników) administracji, oraz o zaproponowanie stosownych rozwiązań w celu wzmocnienia podstawowej działalności z zakresu prac legislacyjnych;

14. ponownie wyraża przekonanie, że wprowadzenie systemu zarządzania wiedzą porządkującego liczne źródła informacji, teksty i materiały referencyjne w postaci systemu charakteryzującego się jednym punktem dostępu zarówno dla posłów, jak i personelu będzie stanowić pomocne narzędzie zarządzania; z zainteresowaniem przygląda się dyskusji na ten temat, prowadzonej ostatnio w Prezydium; wzywa do wczesnego przeprowadzenia wymiany poglądów i informacji, w tym kosztorysu, zgodnie z wnioskiem przedłożonym już w 2007 r.; apeluje do Prezydium o podjęcie decyzji w sprawie kolejnych działań w ramach procedury budżetowej;

15. wyraża zadowolenie z powodu projektu pilotażowego w zakresie indywidualnych tłumaczeń ustnych dla posłów i oczekuje szybkiego rozpoczęcia jego realizacji; zauważa, że na pierwszym etapie jest on skierowany do sprawozdawców lub tzw. „sprawozdawców cieni” w ramach procedur legislacyjnych lub budżetowych; zwraca się do sekretarza generalnego o nadzorowanie tego projektu podczas jego sześciomiesięcznego okresu realizacji oraz o sporządzenie obiektywnej analizy kosztów i korzyści w odpowiednim terminie przed pierwszym czytaniem;

16. przypomina, że w trakcie procedury budżetowej 2008 w rezerwie umieszczono kwotę w wysokości 2 mln euro, aby zachęcić administrację do uznania za kwestię priorytetową zwiększenia skuteczności wsparcia językowego dla posłów podczas oficjalnych posiedzeń; wzywa administrację do przedstawienia informacji na temat podjętych działań oraz postępów poczynionych w kierunku poprawy jakości obsługi językowej w trakcie oficjalnych posiedzeń;

17. oczekuje na wyniki oceny projektu usług analitycznych, które zostaną udostępnione posłom w bibliotece Parlamentu, oraz jego skutków na rok 2009; przypomina, że w swojej rezolucji z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie wytycznych dotyczących procedury budżetowej na rok 2008 ⁽¹⁾ Parlament wystąpił o stworzenie możliwości publikowania odpowiedzi na takie zapytania na stronie intranetowej; podkreśla, że publikacja tego rodzaju zwiększałaby przejrzystość i umożliwiała wszystkim posłom skorzystanie z takiej usługi;

(1) Dz.U. C 27 E z 31.1.2008, s. 225.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

Wyzwania związane z rokiem 2009 jako rokiem wyborów do Parlamentu

18. podkreśla, że rok 2009 będzie rokiem wyborów europejskich i uważa to za istotny aspekt budżetu, w sprawie którego należy osiągnąć porozumienie; powtarza swoje przekonanie, że obywatele europejskich należy odpowiednio informować o pracy wykonywanej przez ich wybranych przedstawicieli, jak również o politycznej i prawodawczej roli Parlamentu;

19. szczególną uwagę zwraca na znaczenie, jakie jego zdaniem mają zdecentralizowane środki przekazu obejmujące również media o zasięgu regionalnym i lokalnym; uważa, że jest to wydajny pod względem finansowym sposób przekazania niezbędnych informacji oraz nalega, aby posłowie brali aktywny udział w takich inicjatywach;

20. uważa, że zmiany związane z wyborami należy jednak postrzegać w kontekście rozważnego zarządzania finansami i nie traktować ich automatycznie jako przyczyny dodatkowych wydatków, które trzeba ponieść niezależnie od innych działań; jest zdania, że rok wyborczy wymaga skoncentrowania się w pewnym stopniu na działaniach i wydatkach charakterystycznych dla tego szczególnego roku;

21. w związku z tym będzie monitorował finansowanie skierowanych do obywateli trzech głównych projektów informacyjnych, tj. centrum dla odwiedzających i centrum audiowizualnego, które mają zostać w pełni zrealizowane do 2009 r., oraz projektu Web-TV, która powinna rozpocząć nadawanie przed dniem 1 lipca 2008 r.; dostrzegając, że w ostatnich latach w dziedzinie tej odnotowano już znaczny wzrost, wyraża jednocześnie przekonanie, że Web-TV wypracuje wartość dodaną z inwestycji w ramach polityki komunikacyjnej, ponieważ umożliwi ona wszystkim obywatelom Unii łatwy dostęp do prac Parlamentu; zwraca się o regularne dostarczanie informacji zawierających ocenę wyników poprzez porównanie z zestawem wskaźników skuteczności działania;

22. zwraca również uwagę na wniosek w sprawie przeznaczenia środków na projekt związany z „Domem Historii Europejskiej”, zawarty w dokumencie Prezydium i, z uwagi na ograniczone możliwości finansowe i pilne potrzeby dotyczące zasadniczych zadań Parlamentu, oczekuje bardziej szczegółowej analizy kwestii finansowych i budżetowych, jak również wyników prac komisji ekspertów; oczekuje zbadania możliwości udzielenia wsparcia dla tego ważnego projektu również ze strony Komisji;

Wyzwania związane z nowym statutem posła i zmianą kadencji

23. przywiązuje wielką wagę do ujednoczonego statutu dla swoich posłów, który zostanie wprowadzony w drugiej połowie 2009 r.; zauważa, że dodatkowe wydatki uwzględniające postanowienia przejściowe, z których można korzystać przez okres nie dłuższy niż dziesięć lat, mają na razie charakter przybliżony i z zadowoleniem przyjmuje stwierdzenie sekretarza generalnego, że liczby zostaną ponownie sprawdzone przed przejściem do etapu preliminarza;

24. zwraca się do Sekretarza Generalnego o jak najszybsze przedłożenie aktualnego preliminarza budżetowego na te wydatki, zwłaszcza że najprawdopodobniej więcej posłów niż pierwotnie przewidywano wybierze nowy system; pragnie również zapoznać się ze skutkami finansowymi nowych przepisów w odniesieniu do dodatków, które mają zostać zreformowane równocześnie ze statutem;

25. zgadza się wstępnie na zarezerwowanie środków w związku z możliwością przyjęcia obserwatorów chorwackich pod koniec 2009 r. i oczekuje szacunkowych danych dotyczących skutków finansowych;

26. popiera zalecenia Konferencji Przewodniczących i Prezydium dotyczące zapewnienia spójnego wdrażania przepisów wewnętrznych Parlamentu dotyczących zwrotu kosztów pomocy parlamentarnej oraz powierzenia grupie roboczej Prezydium ds. statutu posłów, statutu asystentów i funduszu emerytalnego pilnego przeprowadzenia szczegółowej oceny funkcjonowania obowiązujących przepisów i, z uwagi na znaczenie tego zagadnienia, przedłożenia wniosków w sprawie zmian w tych przepisach; wzywa grupę roboczą utworzoną w ramach Prezydium do pilnego przedłożenia Radzie, we współpracy z właściwymi służbami Komisji, wniosków dotyczących statutu asystentów posłów, aby zostały one przyjęte podczas prezydencji francuskiej i mogły zacząć obowiązywać w tym samym dniu, co nowy statut posłów; uważa, że proponowany statut zapewniłby równe, a także przejrzyste traktowanie asystentów posłów, i pomoże zagwarantować wypełnienie zobowiązań podatkowych i socjalnych, takich jak wynagrodzenia i prawa z zakresu zabezpieczenia społecznego; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Prezydium z dnia 10 marca 2008 r. dotyczącą pomocy parlamentarnej dla posłów, stanowiącą pierwszy krok w kierunku spełnienia oczekiwań przedstawionych w rezolucji Parlamentu z dnia 25 października 2007 r. w sprawie projektu budżetu ogólnego na rok 2008 ⁽¹⁾, wzywa Prezydium i sekretarza generalnego do przedstawienia sprawozdania z postępów w tym zakresie w stosownym czasie przed pierwszym czytaniem;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0474.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

Budynki

27. z zadowoleniem przyjmuje przygotowywany wniosek w sprawie długoterminowej strategii dotyczącej polityki w zakresie nieruchomości, jak również spodziewanego rozwoju kosztów utrzymania, które należy przeanalizować w ramach procedury na 2009 r.; uważa, że szczególnie ważne są skutki finansowe wynikające z umów najmu i kupna; pragnie w ciągu bieżącego roku przedyskutować argumenty za i przeciw; z zadowoleniem przyjmuje zgłoszoną przez sekretarza generalnego międzyinstytucjonalną inicjatywę na rzecz poprawy warunków zamówień publicznych, szczególnie w celu uniknięcia sytuacji kartelowych lub monopolistycznych; oczekuje dalszych informacji, tak aby móc dalej szczegółowo śledzić ten proces;

28. dostrzega, że znaczne oszczędności zrealizowano dzięki zaliczkom na poczet budynków, wpłaconym w ciągu ostatnich dziesięciu lat; uznaje, że polityka Parlamentu dotycząca nabywania nieruchomości w dłuższej perspektywie wymaga oceny z uwzględnieniem ograniczenia pułapu finansowego i szczególnych potrzeb wynikających z trzech miejsc pracy; pragnie przeprowadzenia debaty na ten temat po przedstawieniu strategii długofalowej;

29. nalega, aby kwestie środowiskowe stanowiły kluczowy element polityki w tym zakresie; uważa, że niezbędne są dalsze postępy w zakresie wydajności energetycznej, jak również dalsze przechodzenie na korzystanie z ekologicznych źródeł energii we wszystkich budynkach zajmowanych przez Parlament; oczekuje przestrzegania zobowiązań podjętych w ramach EMAS oraz bardziej szczegółowych informacji o wynikach planu działania EMAS, a także o stosowaniu paneli słonecznych, o możliwości odnowienia parku samochodowego Parlamentu poprzez wprowadzenie samochodów przyjaznych dla środowiska oraz o nowym punkcie informacji o mobilności, który powinien być również łatwo dostępny w sieci;

30. przypomina, że w swojej rezolucji z dnia 25 października 2007 r. w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008¹ Parlament zwrócił się do administracji o przedstawienie planu działania w zakresie zmniejszenia i offsetu emisji CO₂ spowodowanych działalnością Parlamentu;

31. pragnie sporządzenia sprawozdania dotyczącego wymogów prawnych i praktycznych, które mogły stać się przyczyną niepotrzebnie wysokich kosztów utrzymania budynków UE, w tym również budynków Parlamentu; pragnie, aby sprawozdanie to miało charakter przekrojowy i aby w oparciu o nie ustalono rzeczywiste przyczyny, czy są one w jakikolwiek sposób związane z ograniczeniami rynkowymi, wymogami wynikającymi z rozporządzenia finansowego i procedury zamówień publicznych, czy też z innymi czynnikami; pragnie wprowadzenia zasady obowiązkowego umieszczania na czarnej liście firm, które wykazują nieuzasadnione wysokie koszty; uważa, że Parlament powinien szukać sposobów poczynienia oszczędności w budżecie przeznaczonym na budynki;

32. z zadowoleniem zauważa, że modyfikuje się obecnie warunki wspólnego korzystania z biur zewnętrznych przez Parlament i Komisję (domy europejskie), aby lepiej odzwierciedlić stopień wykorzystania budynków przez każdą z instytucji; gratuluje sekretarzowi generalnemu działań podjętych w tym kierunku, których domagano się w roku ubiegłym, i zwraca się o informowanie Parlamentu na każdym etapie tego procesu;

Personel

33. uważa, że poziom zatrudnienia wszedł już w fazę konsolidacji w związku ze znacznym wzrostem liczby pracowników po ostatnich rozszerzeniach; wzywa wszystkie służby i grupy polityczne do przedstawiania szczegółowych analiz i ocen dotyczących wykorzystania personelu w różnych działach Parlamentu przed złożeniem wniosków w sprawie potrzeb kadrowych i tworzeniem nowych stanowisk oraz do dokonywania przesunięć kadrowych tam, gdzie jest to wykonalne; uważa, że ten rok budżetowy powinien stanowić kontynuację tego rodzaju wysiłków w 2008 r. oraz dostrzega szczególne wyzwania na rok 2009, jak również fakt, iż możliwości związane z przesunięciami kadrowymi będą się różnić z roku na rok;

34. jest zatem gotów rozważyć rozsądne wnioski dotyczące nowych stanowisk po sporządzeniu przez administrację jasnej analizy obejmującej również niezbędne programy szkoleniowe i rozwojowe; z zadowoleniem przyjmuje zamiar podjęcia przez sekretarza generalnego stanowczych działań w tym zakresie;

35. uważa, że wspomniana wcześniej analiza tego, co rzeczywiście można określić mianem nowych zadań i kompetencji wynikających z traktatu lizbońskiego, a także ewentualne skutki finansowe, w tym plany zatrudnienia, będą zasadniczym elementem budżetu;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

Inne instytucje

36. zwraca się do instytucji o przedstawianie realistycznych wniosków budżetowych opartych na rzeczywistych kosztach, które w pełni uwzględniają ogólny kontekst obejmujący dyscyplinę finansową, skuteczne gospodarowanie zasobami oraz wartość dodaną dla obywateli europejskich;

37. jest zainteresowany sposobem włączenia przyszłej europejskiej służby działań zewnętrznych ogólnie do budżetu UE, a jeżeli ta służba lub jej części składowe znajdują się w sekcji Rady, wzywa Radę i Komisję do zagwarantowania pełnej przejrzystości i proaktywnej postawy w związku ze skutkami, jakie mogą stąd wyniknąć, łącznie z liniami podziału między wydatkami administracyjnymi a operacyjnymi;

38. z niejakim niepokojem zwraca uwagę na znaczny wzrost wydatków na nieruchomości w perspektywie średniookresowej oraz zwraca się do wszystkich instytucji o staranne analizowanie takich planów oraz o przedstawianie wszelkich planów lub rozwiązań finansowych w sposób otwarty i w łatwo zrozumiałej formie; rozumie, że w niektórych przypadkach nie da się uniknąć wydatków w związku z pewnymi potrzebami, np. w związku z wymogami prawnymi i koniecznością zapewnienia pracownikom zadowalających warunków pracy;

39. zachęca sprawozdawcę na rok 2009 do złożenia indywidualnych wizyt w Radzie, Trybunale Sprawiedliwości, Trybunale Obrachunkowym, Europejskim Komitecie Ekonomiczno-Społecznym, Komitecie Regionów, u Rzecznika Praw Obywatelskich i Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w celu wysłuchania przedstawicieli tych instytucji przed przejściem do etapu preliminarza oraz do złożenia sprawozdania przed Komisją Budżetową;

*

* *

40. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Trybunałowi Sprawiedliwości, Trybunałowi Obrachunkowemu, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich oraz Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych.

Program Eurostars *I**

P6_TA(2008)0116

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej udziału Wspólnoty w programie badawczo-rozwojowym mającym na celu wsparcie MŚP prowadzących działalność w zakresie badań i rozwoju, podjętym przez kilka państw członkowskich (COM(2007)0514 — C6-0281/2007 — 2007/0188(COD))

(2009/C 247 E/18)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0514),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 169 i 172 ust. 2 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0281/2007),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A6-0064/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji po poprawkach;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

P6_TC1-COD(2007)0188

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 10 kwietnia 2008 r. w celu przyjęcia decyzji nr .../2008/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotycząca udziału Wspólnoty w programie badawczo-rozwojowym mającym na celu wsparcie MŚP prowadzących działalność w zakresie badań i rozwoju, podjętym przez kilka państw członkowskich

(2009/C 247 E/19)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu z pierwszego czytania odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, decyzji (WE) nr .../2008.)

Fundusz Badawczy Węgla i Stali *

P6_TA(2008)0117

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wieloletnich wytycznych technicznych dotyczących programu badawczego Funduszu Badawczego Węgla i Stali (COM(2007)0393 — C6-0248/2007 — 2007/0135(CNS))

(2009/C 247 E/20)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2007)0393),
 - uwzględniając art. 4 ust. 3 decyzji Rady 2003/76/WE z dnia 1 lutego 2003 r. ustanawiającej środki niezbędne do wykonania Protokołu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS i w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali ⁽¹⁾, zgodnie z którym Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0248/2007),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A6-0039/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji po poprawkach;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 traktatu WE;
 3. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 29 z 5.2.2003, str. 22.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 2

Artykuł 4, ustęp 1, akapit pierwszy a (nowy)

Tego rodzaju projekty zwiększają konkurencyjność węgla na lokalnych rynkach energii pod warunkiem efektywnego wykorzystania lokalnych zasobów węgla.

Poprawka 3

Artykuł 4, ustęp 2, litera (ca) (nowa)

(ca) bardziej wydajne przetwarzanie energii pierwotnej zawartej w węglu w inne formy energii, np. za pomocą konwencjonalnych technologii zgazowania i upłynniania węgla;

Poprawka 4

Artykuł 4, ustęp 2, litera (cb) (nowa)

(cb) nowe, oszczędniejsze i bardziej niezawodne technologie

Poprawka 5

Artykuł 6, akapit drugi 2, litera (d)

d) rekultywacja hałd i **przemysłowe** wykorzystanie pozostałości z produkcji i zużycia węgla;

d) rekultywacja hałd i wykorzystanie pozostałości z produkcji i zużycia węgla;

Poprawka 6

Artykuł 7, akapit pierwszy

Projekty badawcze realizujące ten cel związane są z perspektywami długoterminowych dostaw energii i dotyczą podnoszenia jakości – w kategoriach gospodarczych, związanych z energią i środowiskiem naturalnym – **złóż** węgla, **które nie mogą** być **eksploatowane** rentownie przy pomocy konwencjonalnych technik górniczych. Projekty mogą obejmować badania, określenie strategii, badania podstawowe i stosowane oraz testowanie technik innowacyjnych, które oferują perspektywę podniesienia jakości wspólnotowych zasobów węgla.

Projekty badawcze realizujące ten cel związane są z perspektywami **zapewnienia** długoterminowych dostaw energii i dotyczą podnoszenia jakości **i wydajnego transportu** – w kategoriach gospodarczych, związanych z energią i środowiskiem naturalnym – węgla, **który nie może** być **eksploatowany** rentownie przy pomocy konwencjonalnych technik górniczych. Projekty mogą obejmować badania, określenie strategii, badania podstawowe i stosowane oraz testowanie technik innowacyjnych, które oferują perspektywę podniesienia jakości wspólnotowych zasobów węgla.

Poprawka 7

Artykuł 7, akapit drugi

Pierwszeństwo przyznaje się projektom obejmującym techniki komplementarne, takie jak adsorpcja metanu lub dwutlenku węgla, wydobywanie metanu z pokładów węgla **i podziemne zgazowanie** węgla.

Pierwszeństwo przyznaje się projektom obejmującym techniki komplementarne, takie jak adsorpcja metanu lub dwutlenku węgla, wydobywanie metanu z pokładów węgla **oraz jego wykorzystanie jako źródła energii, wydajne spalanie węgla w procesach wytwarzania energii cieplnej i elektrycznej, a także niekonwencjonalne metody podziemnego zgazowania** węgla.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 8

Artykuł 8, litera (ja) (nowa)

(ja) odlewy i odkuwki stalowe oraz wyroby spiekane otrzymane metodą metalurgii proszków z proszków żelaza i jego stopów jako półprodukty do dalszego przerobu;

Poprawka 9

Artykuł 9, litera (b)

(b) właściwości stali odpowiedzialne za jej właściwości mechaniczne w niskich i wysokich temperaturach, takie jak wytrzymałość **i wiązkość**, zmęczenie, **zużycie**, pęczanie, **korozja i odporność na pękanie**;**(b) cechy** stali odpowiedzialne za właściwości mechaniczne **stali w różnych stanach naprężenia, twardość, udarność**, zmęczenie **mechaniczne i cieplne, odporność na pęczanie i na pękanie, a także na zużycie ściernie i korozję**;

Poprawka 10 i 11

Artykuł 9, litera (c)

(c) wydłużony okres użytkowania, w szczególności przez poprawienie odporności stali i struktur stalowych na **gorąco** i korozję;**(c) wydłużony okres użytkowania**, w szczególności przez poprawienie odporności stali i struktur stalowych na **zużycie w podwyższonych temperaturach**, korozję **i działanie innych czynników**;

Poprawka 12

Artykuł 9, litera (d)

(d) kompozyty zawierające stal i struktury **wielowarstwowe**;**(d) kompozyty i struktury włókniste i warstwowe**;

Poprawka 13

Artykuł 9, litera (e)

(e) modele predyktywnej symulacji mikrostruktur i właściwości mechanicznych;**(e) modele predyktywnej symulacji mikrostruktur, własności mechanicznych i innych**;

Poprawka 14

Artykuł 10, litera (b)

(b) gatunki stali i projekty zmontowanych konstrukcji w celu **ułatwienia** odzysku złomu i jego ponownego przekształcenia w stal użytkową;**(b) projekty konstrukcji stalowych łatwych do demontażu po zakończeniu eksploatacji** w celu odzysku złomu i jego ponownego przekształcenia w stal użytkową;

Poprawka 15

Artykuł 13

Każde przedsiębiorstwo, organ publiczny, organizacja badawcza lub placówka szkolnictwa wyższego lub średniego lub inny podmiot prawny, w tym osoby fizyczne, z państw trzecich, są uprawnione do uczestnictwa w poszczególnych projektach bez otrzymywania jakiegokolwiek wsparcia finansowego w ramach programu badawczego, pod warunkiem, że takie uczestnictwo leży w interesie Wspólnoty.

Każde przedsiębiorstwo, organ publiczny, organizacja badawcza lub placówka szkolnictwa wyższego lub średniego, lub inny podmiot prawny, w tym osoby fizyczne, z państw trzecich, są uprawnione do uczestnictwa w poszczególnych projektach bez otrzymywania jakiegokolwiek wsparcia finansowego w ramach programu badawczego, pod warunkiem, że takie uczestnictwo leży w interesie Wspólnoty **i że uczestnik jest w stanie wnieść do projektu podstawowe zasoby niezbędne do jego realizacji.**

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 16

Artykuł 20

Grupy Doradcze ds. Węgla i Stali (dalej zwane „grupami doradczymi”) są niezależnymi technicznymi grupami doradczymi.

Grupy Doradcze ds. Węgla i Stali (dalej zwane „grupami doradczymi”) są niezależnymi technicznymi grupami doradczymi **złożonymi z odpowiednio wykwalifikowanych specjalistów.**

Poprawka 17

Artykuł 22, akapit trzeci

Komisja zapewnia, w ramach każdej grupy doradczej, wyważony zakres wiedzy fachowej *oraz* możliwie jak najszerszą reprezentację geograficzną.

Komisja zapewnia, w ramach każdej grupy doradczej, wyważony zakres wiedzy fachowej *oraz* możliwie jak najszerszą reprezentację geograficzną **i geoeconomiczną, ze szczególnym uwzględnieniem państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w i po roku 2004.**

Poprawka 18

Artykuł 25, ustęp 3, akapit pierwszy

3. Komisja ustanawia pakiet informacyjny określający szczegółowe reguły uczestnictwa, metody zarządzania wnioskami i projektami, formularze wniosków, reguły składania wniosków, wzory umów w sprawie przyznania dotacji, koszty kwalifikowalne, maksymalną dopuszczalną kwotę wsparcia finansowego, sposoby płatności i roczne cele priorytetowe programu badawczego.

3. Komisja ustanawia pakiet informacyjny określający szczegółowe reguły uczestnictwa, metody zarządzania wnioskami i projektami, formularze wniosków **(wraz z instrukcją ich wypełniania)**, reguły składania wniosków, wzory umów w sprawie przyznania dotacji, koszty kwalifikowalne, maksymalną dopuszczalną kwotę wsparcia finansowego, sposoby płatności i roczne cele priorytetowe programu badawczego.

Działalność połowowa wspólnotowych statków rybackich poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstęp statków krajów trzecich na wody terytorialne Wspólnoty *

P6_TA(2008)0118

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków krajów trzecich na wody terytorialne Wspólnoty (COM(2007)0330 — C6-0236/2007 — 2007/0114(CNS))

(2009/C 247 E/21)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2007)0330),
- uwzględniając art. 37 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0236/2007),
- uwzględniając art. 51 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinię Komisji Rozwoju (A6-0072/2008),

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 Traktatu WE;
3. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 1

Artykuł 1, litera b)

b) wydawania statkom pod banderą państwa członkowskiego, niebędącym wspólnotowymi statkami rybackimi, upoważnień do prowadzenia działalności poza wodami terytorialnymi Wspólnoty w ramach umowy;

skreślona

Poprawka 2

Artykuł 2, litera m)

m) „poważne naruszenie” oznacza poważne naruszenie zgodnie z definicją tego terminu w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1447/99 z dnia 24 czerwca 1999 r. ustanawiającym wykaz rodzajów zachowań, które poważnie naruszają zasady wspólnej polityki rybołówstwa, lub poważne naruszenie bądź poważne uchybienie na mocy danej umowy;

m) „poważne naruszenie” oznacza poważne naruszenie zgodnie z definicją tego terminu w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1447/1999 z dnia 24 czerwca 1999 r. ustanawiającym wykaz rodzajów zachowań, które poważnie naruszają zasady wspólnej polityki rybołówstwa, lub poważne naruszenie bądź poważne uchybienie na mocy danej umowy; **naruszenie musi być potwierdzone w drodze skutecznego postępowania zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa krajowego;**

Poprawka 3

Artykuł 2, litera n)

n) „wykaz statków IUU” oznacza wykaz statków rybackich, co do których stwierdzono w ramach RFMO, iż dokonują nielegalnych, niedokumentowanych i nieuregulowanych połowów;

n) „wykaz statków IUU” oznacza wykaz statków rybackich, co do których stwierdzono w ramach RFMO **lub co do których Komisja stwierdziła na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr ... z dnia ... [ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywaniu i eliminowania]** ⁽¹⁾, iż dokonują nielegalnych, niedokumentowanych i nieuregulowanych połowów;

⁽¹⁾ COM(2007)0602.

Poprawka 5

Artykuł 3

Do prowadzenia działalności połowowej **na wodach objętych zakresem umowy** uprawnione są wyłącznie wspólnotowe statki rybackie, którym wydano upoważnienie do połowów zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Do prowadzenia działalności połowowej **poza wodami terytorialnymi Wspólnoty** uprawnione są wyłącznie wspólnotowe statki rybackie, którym wydano upoważnienie do połowów zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 6

Artykuł 4, ustęp 1

1. Po zawarciu umowy Komisja informuje o tym fakcie państwa członkowskie.

1. **Komisja może zwrócić się o deklaracje zainteresowania ze strony państw członkowskich przed rozpoczęciem negocjacji w sprawie umowy, z zastrzeżeniem potwierdzenia po zakończeniu negocjacji i dokonaniu przydziału.** Po zawarciu umowy przez kraj trzeci i zatwierdzeniu jej przez Radę Komisja informuje o tym fakcie państwa członkowskie.

Poprawka 7

Artykuł 7, ustęp 1, litera a)

a) które nie kwalifikują się do uzyskania upoważnienia do połowów na mocy danej umowy **lub nie zostały umieszczone w wykazie statków przedłożonym zgodnie z art. 4;**

a) które nie kwalifikują się do uzyskania upoważnienia do połowów na mocy danej umowy;

Poprawka 8

Artykuł 7, ustęp 1, litera b)

b) które w okresie poprzednich 12 miesięcy prowadzenia działalności połowowej na mocy danej umowy lub, w przypadku nowej umowy, działalności połowowej na mocy umowy poprzedzającej daną umowę, dopuściły się poważnego naruszenia lub, w zależności od przypadku, nie wypełniły jeszcze warunków przewidzianych w tejże umowie za tamten okres;

b) które w okresie poprzednich 12 miesięcy prowadzenia działalności połowowej na mocy danej umowy lub, w przypadku nowej umowy, działalności połowowej na mocy umowy poprzedzającej daną umowę, dopuściły się poważnego naruszenia lub, w zależności od przypadku, nie wypełniły jeszcze warunków przewidzianych w tejże umowie za tamten okres, **poza przypadkami, gdy na dany statek nałożono już karę, gdy wykazano, że naruszenie nie było poważne i/lub gdy zmienił się właściciel statku, a nowy właściciel udziela gwarancji, że warunki zostaną spełnione;**

Poprawka 9

Artykuł 7, ustęp 1, litera d)

d) których dane znajdujące się w rejestrze wspólnotowej floty rybackiej oraz wspólnotowym systemie informacji o upoważnieniach do połowów w rozumieniu przepisów art. 16 są niekompletne lub nieprawidłowe;

d) których dane znajdujące się w rejestrze wspólnotowej floty rybackiej oraz wspólnotowym systemie informacji o upoważnieniach do połowów w rozumieniu przepisów art. 16 są niekompletne lub nieprawidłowe, **do czasu poprawienia tych danych;**

Poprawka 10

Artykuł 9, ustęp 1, część wprowadzająca

1. Komisja nie przekazuje organowi wydającemu upoważnienia wniosków, co do których:

1. Komisja, **umożliwiwszy państwom członkowskim przedstawienie uwag,** nie przekazuje organowi wydającemu upoważnienia wniosków, co do których:

Poprawka 11

Artykuł 9, ustęp 1, litera a)

a) dane przekazane przez państwo członkowskie są niekompletne;

a) dane przekazane przez państwo członkowskie są niekompletne **w świetle wymogów danej umowy w dziedzinie rybołówstwa;**

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 12

Artykuł 10

W przypadku, gdy Komisja **ma powody, aby uznać**, że dane państwo członkowskie nie wywiązało się z zobowiązań określonych w załączniku I w odniesieniu do określonej umowy, informuje państwo członkowskie o tym fakcie i umożliwia mu przedłożenie jego uwag. Jeżeli w świetle przedłożonych przez państwo członkowskie uwag **Komisja ustali**, że nastąpiło naruszenie powyższych zobowiązań, wówczas, stosownie do zasady uzasadnionego oczekiwania i proporcjonalności, **podejmie** decyzję o wykluczeniu statków tego państwa członkowskiego z dalszego udziału w realizacji umowy.

W przypadku, gdy Komisja **na podstawie należyście potwierdzonych faktów zdobędzie wiedzę o tym**, że dane państwo członkowskie nie wywiązało się z zobowiązań określonych w załączniku I w odniesieniu do określonej umowy, informuje państwo członkowskie o tym fakcie i umożliwia mu przedłożenie jego uwag. Jeżeli w świetle przedłożonych przez państwo członkowskie uwag **wykazane zostanie**, że nastąpiło naruszenie powyższych zobowiązań, wówczas **Komisja może**, stosownie do zasady uzasadnionego oczekiwania i proporcjonalności, podjąć decyzję o wykluczeniu statków tego państwa członkowskiego z dalszego udziału w realizacji umowy.

Poprawka 13

Artykuł 17, ustęp 1

1. Bez uszczerbku dla przepisów tytułu II oraz IIa rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, wspólnotowe statki rybackie, którym wydano upoważnienia do połowów na mocy przepisów sekcji II lub sekcji III, przekazują **codziennie** właściwemu organowi krajowemu dane dotyczące dokonanych połowów i nakładu połowowego.

1. Bez uszczerbku dla przepisów tytułu II oraz IIa rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, wspólnotowe statki rybackie, którym wydano upoważnienia do połowów na mocy przepisów sekcji II lub sekcji III, przekazują właściwemu organowi krajowemu dane dotyczące dokonanych połowów i nakładu połowowego, **z częstotliwością właściwą dla danej umowy i rodzaju połowów. Te wymogi dotyczące przekazywania są zgodne z wymogami zawartymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1966/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie w sprawie elektronicznej rejestracji i raportowania działalności połowowej oraz w sprawie środków teledetekcji** ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 1.

Poprawka 14

Artykuł 19, ustęp 1

1. Bez uszczerbku dla art. 26 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz art. 21 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, z chwilą gdy państwo członkowskie uzna, że przydzielone mu wielkości dopuszczalne połowów zostały wyczerpane, wprowadza niezwłocznie zakaz działalności połowowej na danym obszarze bądź w odniesieniu do określonego stada lub grup stad.

1. Bez uszczerbku dla art. 26 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz art. 21 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, z chwilą gdy państwo członkowskie uzna, że przydzielone mu wielkości dopuszczalne połowów zostały wyczerpane, wprowadza niezwłocznie zakaz działalności połowowej na danym obszarze bądź w odniesieniu do określonego stada lub grup stad **i zawiesza te upoważnienia, które już zostały wydane.**

Poprawka 15

Artykuł 19, ustęp 3

3. W przypadku wydania upoważnień do połowów w odniesieniu do połowów wielogatunkowych, z chwilą gdy jedno z odnośnych stad lub grupę stad uznaje się za wyczerpane, państwo członkowskie wprowadza zakaz **wszelkich** rodzajów działalności **połowowej prowadzonej w ramach połowów wielogatunkowych.**

3. W przypadku wydania upoważnień do połowów w odniesieniu do połowów wielogatunkowych, z chwilą gdy jedno z odnośnych stad lub grupę stad uznaje się za wyczerpane, państwo członkowskie wprowadza zakaz konkretnych rodzajów działalności, **niebezpiecznych dla zagrożonych zasobów.**

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 16

Artykuł 20, ustęp 1

1. Jeżeli wspólnotowy statek rybacki dopuścił się poważnego naruszenia, państwo członkowskie zapewnia, aby statek taki nie mógł dłużej korzystać z upoważnienia do połowów wydanego na mocy danej umowy przez pozostały okres ważności takiego zezwolenia i bezzwłocznie informuje o tym fakcie Komisję w formie przekazu elektronicznego.

1. Jeżeli **prowadząc połowy w ramach umowy**, wspólnotowy statek rybacki dopuścił się poważnego naruszenia, państwo członkowskie zapewnia, aby statek taki nie mógł dłużej korzystać z upoważnienia do połowów wydanego na mocy danej umowy przez pozostały okres ważności takiego zezwolenia i bezzwłocznie informuje o tym fakcie Komisję w formie przekazu elektronicznego.

Poprawka 17

Artykuł 20, ustęp 3

3. Sprawozdania z inspekcji i nadzoru sporządzane przez inspektorów Komisji, inspektorów wspólnotowych, inspektorów państw członkowskich lub inspektorów kraju trzeciego będącego stroną danej umowy stanowią dopuszczalny dowód w postępowaniu administracyjnym lub sądowym prowadzonym przez jakiegokolwiek państwo członkowskie. Dla celów ustaleń faktycznych sprawozdania te są traktowane na tych samych zasadach jak sprawozdania z inspekcji i nadzoru sporządzane przez to państwo członkowskie.

3. Sprawozdania z inspekcji i nadzoru sporządzane przez inspektorów Komisji, inspektorów wspólnotowych, inspektorów państw członkowskich lub inspektorów kraju trzeciego będącego stroną danej umowy stanowią dopuszczalny dowód w postępowaniu administracyjnym lub sądowym prowadzonym przez jakiegokolwiek państwo członkowskie. Dla celów ustaleń faktycznych sprawozdania te są traktowane na tych samych zasadach jak sprawozdania z inspekcji i nadzoru sporządzane przez to państwo członkowskie, **zgodnie z odpowiednimi przepisami prawodawstwa krajowego.**

Poprawka 18

Artykuł 21, ustęp 1, litera a)

a) **wszystkim zainteresowanym użytkownikom z państw członkowskich oraz** zainteresowanym organom wydającym upoważnienia za pośrednictwem portalu internetowego połączonego ze wspólnotowym systemem informacji o upoważnieniach do połowów. Dane udostępniane tym osobom będą ograniczone wyłącznie do danych niezbędnych w procesie wydawania upoważnień do połowów.

a) zainteresowanym organom wydającym upoważnienia za pośrednictwem portalu internetowego połączonego ze wspólnotowym systemem informacji o upoważnieniach do połowów. Dane udostępniane tym osobom będą ograniczone wyłącznie do danych niezbędnych w procesie wydawania upoważnień do połowów.

Poprawka 19

Artykuł 21, ustęp 1, litera b)

b) **wszystkim zainteresowanym użytkownikom z właściwych organów** inspekcji za pośrednictwem portalu internetowego połączonego ze wspólnotowym systemem informacji o upoważnieniach do połowów. Dane udostępniane tym osobom będą ograniczone wyłącznie do danych, które są niezbędne w toku prowadzonych przez nie działań inspekcyjnych.

b) **właściwym organom** inspekcji za pośrednictwem portalu internetowego połączonego ze wspólnotowym systemem informacji o upoważnieniach do połowów. Dane udostępniane tym osobom będą ograniczone wyłącznie do danych, które są niezbędne w toku prowadzonych przez nie działań inspekcyjnych.

(2009/C 247 E/13)	<p>Zmiana typowego rozporządzenia finansowego dla agencji wykonawczych, którym powierzono zarządzanie programami wspólnotowymi *</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Komisji (WE) zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1653/2004 w sprawie typowego rozporządzenia finansowego dla agencji wykonawczych na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003 ustanawiającego statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi (SEC(2007)0492 — C6-0123/2007 — 2007/0901(CNS))</p>	60
(2009/C 247 E/14)	<p>Ramowe rozporządzenie finansowe dotyczące organów określonych w art. 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 *</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w artykule 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (SEC(2007)1013 — C6-0417/2007 — 2007/0151(CNS))</p>	67
(2009/C 247 E/15)	<p>Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (Malta i Portugalia)</p> <p>Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z 17 maja 2006 r. (COM(2008)0094 — C6-0085/2008 — 2008/2043(ACI))</p>	75
(2009/C 247 E/16)	<p>Wytyczne dotyczące procedury budżetowej na rok 2009: Sekcje I, II, IV, V, VI, VII, VIII i IX</p> <p>Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wytycznych dotyczących procedury budżetowej 2009, Sekcja I — Parlament Europejski, Sekcja II — Rada, Sekcja IV — Trybunał Sprawiedliwości, Sekcja V — Trybunał Obrachunkowy, Sekcja VI — Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, Sekcja VII — Komitet Regionów, Sekcja VIII — Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich, Sekcja IX — Europejski Inspektor Ochrony Danych (2008/2021(BUD))</p>	78
(2009/C 247 E/17)	<p>Program Eurostars ***I</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej udziału Wspólnoty w programie badawczo-rozwojowym mającym na celu wsparcie MŚP prowadzących działalność w zakresie badań i rozwoju, podjętym przez kilka państw członkowskich (COM(2007)0514 — C6-0281/2007 — 2007/0188(COD))</p> <p>P6_TC1-COD(2007)0188</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 10 kwietnia 2008 r. w celu przyjęcia decyzji nr .../2008/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotycząca udziału Wspólnoty w programie badawczo-rozwojowym mającym na celu wsparcie MŚP prowadzących działalność w zakresie badań i rozwoju, podjętym przez kilka państw członkowskich</p>	83 84
(2009/C 247 E/18)	<p>Fundusz Badawczy Węgla i Stali *</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wieloletnich wytycznych technicznych dotyczących programu badawczego Funduszu Badawczego Węgla i Stali (COM(2007)0393 — C6-0248/2007 — 2007/0135(CNS))</p>	84
(2009/C 247 E/19)	<p>Działalność połowowa wspólnotowych statków rybackich poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstęp statków krajów trzecich na wody terytorialne Wspólnoty *</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków krajów trzecich na wody terytorialne Wspólnoty (COM(2007)0330 — C6-0236/2007 — 2007/0114(CNS))</p>	87

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
**I	Procedura współpracy: pierwsze czytanie
**II	Procedura współpracy: drugie czytanie
***	Procedura zgody
***I	Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie
***II	Procedura współdecyzji: drugie czytanie
***III	Procedura współdecyzji: trzecie czytanie

(Typ procedury zależy od podstawy prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki polityczne: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

Poprawki lub zmiany techniczne wprowadzone przez służby językowe: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony zwykłą kursywą; symbol || sygnalizuje skreślenia.